

‘ΟΡΘΟΔΟΣΟΣ ΤΥΠΟΣ

‘ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ‘ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑΣ ‘ΟΡΘΟΔΟΣΧ ‘ΕΝΩΣΕΩΣ (Π.Ο.Ε.)

ΠΛΗΡΟΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Τοκ. Γραφείο
ΚΕΜΠΛ
Αριθμός Αδείας
3845
ΚΩΔΙΚΟΣ
013053

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΕΥΡΩ 50,00. ΚΥΠΡΟΥ: ΕΥΡΩ 90,00. ΕΥΡΩΠΗΣ: ΕΥΡΩ 90,00. ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΧΩΡΩΝ: ΕΥΡΩ 100,00. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ: ΕΥΡΩ 1,20

ΙΔΡΥΤΗΣ † Αρχιμ. Χαράλαμπος Δ. Βασιλόπουλος

25 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2016 Αικατερίνης Μεγαλομάρτυρος και 300 Μαρτύρων, Μερκουρίου Μεγαλομάρτυρος, ‘Οσίου Πέτρου του ‘Ησυχαστού

ΕΤΟΣ ΝΣΤ΄ ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 2141

‘Ο Καναδός κοινωνιολόγος Mathieu Bock-Côté, καθηγητής στο Μόντρεαλ, κάνει μία από τις καλύτερες αναλύσεις ως αυτή τη στιγμή, για το «φανόμενο» Τράμπ. Μπορεί, γράφει ο καθηγητής στην Le Figaro και αναδημοσιεύουν ελληνικές ηλεκτρονικές δημοσιογραφικές ιστοσελίδες, να χαρακτηρίζουν πολλοί τόν Τράμπ, «ως τερατώδη κλάουν, σεξιστή, ρατσιστή και χυδαίο-ολόγο» και να θεωρούν την έκλογή του στην Προεδρία της Αμερικής, ως «το σύμπτωμα μιάς πολιτικής και πολιτισμικής μίζερίας που χτύπησε τις λαϊκές τάξεις των ΗΠΑ», όμως στην πραγματικότητα κάτι άλλο έχει συμβεί.

‘Ο Τράμπ και τὰ Θρησκευτικά!

‘Η επανάστασις τῆς σιωπηλῆς πλειοψηφίας, ἡ ἐπιστροφή εἰς τὰς ρίζας καὶ τὰ νέα Προγράμματα Σπουδῶν τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν

«Από τὴν νίκη τοῦ Brexit ὡς τὴν ἐπανάσταση τοῦ Τράμπ, ἐξηγεῖ ὁ καθηγητὴς Mathieu Bock-Cote, περνώντας ἀπὸ τὴν ἀνοδο τῶν λαϊκιστικῶν κινήματων τῆς Εὐρώπης, εἶναι ἡ ἰδια ἐπανάστασις ἐναντίον τῆς παγκοσμιοποίησης ποὺ μοιάζει νὰ σχηματίζεται. Κάθε φορὰ, τὰ θέματα εἶναι τὰ ἴδια: οἱ πολῖτες ζητοῦν

Τοῦ κ. Παναγιώτου Τσαγκάρη, Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Πανελληνίου Ἐνώσεως Θεολόγων

σύνορα, θέλουν νὰ ἐπανιδρύσουν τὴν κυριαρχία τῶν κρατῶν, θέλουν νὰ συγκρατήσουν τὴν μαζικὴ μετανάστευση, θέλουν νὰ ὑπερασπίσουν τὴν ἐθνικὴ ταυτότητα. Κάθε χώρα τὸ κάνει μὲ τὸν τρόπο τῆς, λαμβάνον-

τας ὑπόψιν τὶς δικές τῆς πολιτικές παραδόσεις καὶ τὰ δικά τῆς ἀρχέτυπα...

...Μποροῦμε νὰ μιλάμε γιὰ τὸ τέλος τῆς εὐτυχημένης παγκοσμιοποίησης; Ἴσως, τὸ μόνο ποὺ μποροῦμε νὰ λέμε εἶναι ὅτι ποτὲ ἡ παγκο-

σμιοποίηση δὲν ἔγινε θετικὰ δεκτὴ ἀπὸ τὶς λαϊκές καὶ τὶς μεσαίες τάξεις. Ἀλλὰ αὐτὴ ἡ ἀπποθυμία τους ποτὲ δὲν ἐλήφθη στὰ σοβαρὰ καὶ ὅλοι τὸ ἐβλέπαν σὰν σημάδι μιάς κακῆς νοσταλγίας σὲ ἓνα σύμπαν ἡδὴ παγκοσμιοποιημένο. Ξεχνούσαμε ὅτι οἱ ρίζες εἶναι μία οὐσιώδης ἀνάγκη τῆς ἀνθρώπινης ψυχῆς καὶ ὅτι μπο-

ροῦμε νὰ ἀδιαφορήσουμε ἢ νὰ τὴν παγώσουμε, ἀλλὰ αὐτὴ καταλήγει νὰ ἐπικρατήσῃ. Ὁ ἄνθρωπος ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ πλάσις, ἀπὸ ὅρια, ἀπὸ ἀγκυρές. Ὅταν θέλουμε νὰ τὸν ξεριζώσουμε ἀπὸ τὸν κόσμον του, ἐπαναστατεῖ. Ἡ πολιτικὴ ἐπανάστασις δὲν εἶναι πάντα ὁμορφὴ, ἐλαφρία ἢ ντελικάτη. Μπορεῖ νὰ πᾶρει καὶ τραγικὲς ὁψεις.

Ἐνας κόσμος μοιάζει νὰ πεθαίνει, ἓνας ἄλλος μοιάζει νὰ γεννιέται. Ἡ ἐπανάστασις Τράμπ εἶναι ἐν πολλοῖς ἓνα εἶδος δημοψηφίσματος ἐναντίον τοῦ συστήματος -μὲ τὴν Χίλαρι Κλίν-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Τὰ κόμματα δέν ενδιαφέρονται διὰ τὸ Εὐαγγέλιον, ἀλλὰ διὰ τὸ φραγγέλιον τῆς Εὐρώπης!

ΜΗΔΕΙΑ ΔΙΑ ΤΟ ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΤΟ «ΣΥΜΦΩΝΟΝ» ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ

ΜΑΣΩΝΙΑ - ΘΕΟΛΟΓΙΑ - ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Μία ἀπάντησις εἰς ἓν σχόλιον

Γράφει ὁ πρωτοπρ. π. Βασίλειος Ἑ. Βολουδάκης

Ἐδίδασκα κάπως ἀργοπορημένον τὸ σχόλιον τοῦ μαχητικοῦ ἀγωνιστοῦ κ. Μανώλη Μ. Μηλιαράκη (στὸ ἔξῃς κ. Μ.Μ.Μ.) στὴν «ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ» τῆς 20ῆς Ὀκτωβρίου 2016 γιὰ τὸ ἄρθρο μου «ΜΑΣΩΝΙΚΗ Ἡ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΒΟΥΛΗΣ», ποὺ εἶχε δημοσιευθεῖ ὡς βασικὸ ἄρθρο στὸν «ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΤΥΠΟ» τῆς 30ῆς Σεπτεμβρίου 2016.

Ἀπαντῶ μέσῳ τοῦ «ΟΡΘ. ΤΥΠΟΥ» καὶ ὄχι μέσῳ τῆς «ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ» γιὰ δύο λόγους:

Πρῶτον, ἐπειδὴ ἐδίδασκαν τὸ ἄρθρο μου οἱ ἀναγνώστες τοῦ «Ο.Τ.» καὶ ὡς ἐκ τούτου εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀξιολογήσουν καὶ τὸ ἐπικριτικὸ σχόλιο τοῦ κ. Μ.Μ.Μ. ἀλλὰ καὶ τὴν δική μου ἀπάντησιν. Καί, δεύτερον, γιὰ τὴ ἐπίκριση βασικῶν ἀρθρων τοῦ «Ο.Τ.» δέν περιορίζει τὴν μομφή καὶ τὴν ἐυθύνη στὸ πρόσωπον τοῦ συντάκτου τους –καὶ ἐν προκειμένῳ στὸ πρόσωπον μου– ἀλλὰ τὴν ἐπεκτείνει καὶ στὴν Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἑφημερίδος.

Μὲ κατηγορεῖ ὁ ἀγαπητὸς κ. Μ.Μ.Μ. ὅτι ὑπέπεσα σὲ «βαρὺ ὀλισθήσιον» μὲ τὸ ὡς ἄνω ἄρθρο μου μὲ τὸ νὰ ἐμφανίζομαι σ’ αὐτὸ (βεβαίως κατὰ τὴν ἀποψη τοῦ) «ἐμμέσως πλὴν σαφῶς, ὡς ἐκείνος ποῦ “μὲ κάθε τρόπο ἀπὸ τὸ 2007 φωνάζω γιὰ τὸν ρόλο τῆς Μασωνίας καὶ οἱ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 5ην ΣΕΛ.

Μεταναστευτικόν: Ἡ ἔνταξις εἰς τὰ δημόσια σχολεῖα καὶ ἡ κυβερνώσα «ΑΡΙΣΤΕΡΑ»

Προσπαθοῦν νὰ βάλουν ταφόπλακα εἰς τὴν Παιδείαν μας. Ὅταν τὸ Κράτος βάλλῃ κατὰ τοῦ ἔθνους-Γένους, ὀφείλομεν νὰ ἀντιδράσωμεν.

Γράφει ὁ κ. Αντώνιος Γ. Κρητικός, διδάσκαλος

Διαχρονικά, ὅλες οἱ ἑλληνικὲς κυβερνήσεις ἀναγόρευαν καὶ ἀναγορεύουν τὴν Παιδεία σὲ πρώτη ἐθνικὴ προτεραιότητα ποῦ, δυστυχῶς, ἀποτυπώνεται στὸν κρατικὸ προϋπολογισμό μὲ τὰ χαμηλότερα ποσοστὰ κονδυλίων. Παράλληλα, ἡ ἔλλειψη ἐνὸς διαχρονικοῦ προγραμματισμοῦ γιὰ τὴν Παιδεία καὶ ἐνιαίας πολιτικῆς, ἀνεξάρτητα ἀπὸ κυβερνήσεις καὶ ὑπουργούς, ὀδήγησε σὲ μία Παιδεία ποὺ παιδεύεται.

Ἐρχεται σήμερα, ἡ κυβερνώσα «Αριστερά», μετὰ τοὺς λάθος χειρισμούς τῆς στὸ μεταναστευτικὸ, μὲ τὴν σταδιακὰ προωθούμενη ἑνταξὶ τῶν παιδιῶν τῶν μεταναστῶν στὶς κανονικὲς τάξεις τῶν σχολείων (δῆλωση

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Δικαίωμα εἰς τὴν δυστοπίαν

Γράφει ὁ κ. Δημήτριος Ζιαμπάρας

Ἡ μάχη τῶν Ἀμερικανικῶν ἐκλογῶν ἔφερε ξανά στὸ προσκήνιο τὴν συζήτησιν γιὰ τὴν πολιτικὴ ὀρθότητα (political correctness). Ὁ Τράμπ δηλωμένος «ἀντι-κορεκτίλας», δέν χάνει ἐκκαίρια νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἀπέχθειά του γιὰ αὐτὸν τὸν νεοπομπιτισμὸν. Ὅσοι τὸν πολεμοῦν ἀντιμετωπίζουν τὸ μόνος τῶν ὑπερμάχων του. Μία ἀπὸ τὶς χειρότερες αἰτίες ἐχθρότητας εἶναι ἡ λύσσα νὰ δεῖς νὰ ὑποκύπτει, αὐτὸς ποὺ πολέμιε νὰ ἀντιστέκεται σὲ αὐτὸ ποὺ σὲ συνθλίβει. Φυσικά δέν εἶναι πρόβλημα μόνον τῆς Ἀμερικῆς ἀλλὰ πλεόν ὅλης τῆς Δύσης — μὴδὲ τῆς πατρίδας μας ἑξαίρετης.

Πρόσφατα ὁ Μητροπολίτης Χίου ἀνέγνως τὴν πολιτικὴ ὀρθότητα-εξοστρώση τὴν λέξη «λαθρομετανάστης». Στὴν δῆλωσή του ὅτι «δέν υπάρχουν πρόσφυγες, ἀλλὰ μόνον λαθρομετανάστες», ὁ γραμματέας Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων Κωστής Παπαϊωάννου ἀντιδράσει ὑποβάλλοντας μνημύηρια ἀναφορά στὸν εἰσαγγελέα ἐπικαλούμενος τὸν ἀντιρατσιστικὸ νόμο — ὁ νόμος αὐτὸς ἔχει ἦδη κριθεῖ μία φορὰ ἀντισυνταγματικὸς ὡς ἀντιθέμενος πλήρως στὴν ἐλευθερία τοῦ λόγου. Τὸ τραγελαφικὸ εἶναι ὅτι ὁ γραμματέας Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων Κωστής Παπαϊωάννου, ὁ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛ.

Ταπεινὸς πρὸς τοὺς ἀγωνιζομένους διὰ τὴν πίστιν κληρικοὺς καὶ λαϊκοὺς σημειώμα ἐνημερωτικὸν διὰ στοιχείων ἀδιασείστων

Τοῖς «κείνων» ρήμασι πειθόμενοι οἱ πολιτικοί

Ἀπογυμνώνουν τὴν Ἐκκλησίαν μας ἀπὸ τὰ ἱερά τῆς «προνόμια»;

...Μὰ τί θὰ θέλατε νὰ γίνει, Σεβασμιώτατοι Ἀρχιερεῖς καὶ ἱερεῖς τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μας, νὰ ἀφίσουν οἱ κατὰ καιροὺς **Καίσαρες** τοῦ κόσμου τοιούτου τὴν Πίστιν τοῦ λαοῦ μας στὴν θέσθ τῆς;

Δέν τὸ μποροῦν!

Καὶ νὰ τὸ ἤθελαν ΔΕΝ τὸ μποροῦν!

...Καὶ γιὰτὶ δέν μποροῦν οἱ κατὰ καιροὺς ἐκλεγόμενοι ἀπὸ τὸν λαὸ πολιτικοὶ νὰ σεβαστοῦν τὴν ἀπὸ χρόνων ὀρχαῖον Πίστιν τοῦ λαοῦ μας; Ν’ ἀφήσουν δηλαδὴ τὴν Ἐκκλησίαν μας ἡσυχῇ εἰς τὸ νὰ ἀσκεῖ ἀπερίσπαστη τὸ ὑπὲρ τοῦ κόσμου πνευματικὸ - καὶ οὐσιώδους φιλάνθρωπο - ἔργον τῆς;

Δέν μποροῦν, διότι οἱ «διαταγές» ποὺ καλοῦνται - ἀτύπως, ἔστω - νὰ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛ.

Πρὸ ὀκταμήνου εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας εἶχαν προσφύγει οἱ Μητροπολῖται Πειραιῶς Σερραφεῖμ Μεντιελόπουλος, Κυθέρων Σερραφεῖμ Στεργίουλης καὶ Γόρτυνος Ἱερεμίας Φούντας, καθὼς καὶ ὁ ἀρχιμανδρίτης Σαράντης Σαράντος, τρεῖς πρωτοπρεσβύτεροι, μία μοναχὴ, ὁ «Ἐσθία Πατερικῶν Μελετών», δύο δικηγόροι καὶ 21 πολῖται κατὰ τῆς θεσμοθετήσεως τοῦ λεγομένου «συμφώνου συμφβιώσεως». Αἱ αἰτήσεις ἦσαν εὐλογαὶ καὶ αἱ προβλέμεις δυσόλιντοι, καθὼς εἶχε ἦδη γίνῃ τὸ πρῶτον βῆμα καὶ διὰ τὴν υἱοθέσιν τέκνων ἀπὸ ὁμοφυλοφίλους. Ἡ ψήφισις τοῦ «συμφώνου» ἀνεγνώριζεν νομικῶς τὴν αὐτεξὺν ἀτόμων τοῦ ἰδίου φύλου ἀποδίδουσα κληρονομικὰ δικαιώματα εἰς τοὺς ὑπογράφοντας καὶ ἐπομένως ὅτω ζήτημα χρόνου ἡ ἀναγνώρισις ὅλων τῶν δικαιωμάτων ποὺ διέπουν τὸν νόμιμον γάμον.

Ἡ Κυβέρνησις μὲ τὴν στήριξιν τῆς πλειονότητος τῆς ἀντιπολιτευσεως προχωρεῖ πλέον ἓνα βῆμα ἀκόμη μὲ τὴν εἰσήγησιν τοῦ νέου νομοσχεδίου, τὸ ὁποῖον ἐξομοιώνει πλήρως εἰς τὰ ἐργασιαστὰ τὸ συμφωνοὶν μὲ τὸν γάμον. Εἶναι ἄραγε μακριὰ ἡ ἐξομολογισ καὶ μὲ τὰ δικαιώματα υἱοθέσεως;

Τί προβλέπει τὸ νομοσχέδιον;

Ἡ αἰπολογικὴ ἔκθεσις τοῦ σχεδίου νόμου, ποὺ ἐξηγεῖ ἐπακριβῶς καὶ ἐρμηνεύει τὰ ὑπὸ δεσμοβέτη-

ΑΓΡΥΠΝΙΑ
Πρὸς τιμὴν τοῦ Ὁσίου Πορφυρίου τοῦ Κausοκαλυβίτου
Ἡ 1. Μ. Θεσσαλονικὴς τιμὰ καὶ φέτος τὸν Ὅσιο Πορφυρίου. Τὴν Πέμπτην 1 Δεκεμβρίου πρὸς Παρασκευὴν 2 Δεκεμβρίου καὶ ἀπὸ ὥρα 8:30 π.μ. ἕως 2:00 π.μ. θὰ τελεστῇ ἱερὰ Ἀγρυπνία στὸν Ἱερό Ναὸ τοῦ πολιοῦχου μας Ἀγίου Δημητρίου πρὸς τιμὴν τοῦ Ὁσίου Πορφυρίου.

Εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον
ΣΥΓΚΛΟΝΙΣΤΙΚΟΝ ΚΕΙΜΕΝΟΝ
ΑΓΙΟΡΕΙΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΑΚΟΠΗΝ ΤΟΥ ΜΗΝΗΜΟΥ

ἙΛΠΙΣΤΑΛΙΑΔΕΣ ὁ ὉΡΘΟΔΟΞΟΥ ΤΥΠΟΥ

Ὁ Γ. Βερίτης καὶ τὸ ἔργον του (1915 – 1948)*

Τῆς Δρ. Φιλ. Μαρίας – Ἐλευθερίας Γ. Γιατράκου

3ον.-Τελευταῖον

Στὸν πόλεμον τοῦ ‘40 ὁ Γκιάλας δέν στρατεύθηκε λόγῳ ὑγείας, ἀλλὰ πολέμησε μὲ τὴ γραφίδα, μὲ τὴν ψυχὴ καὶ τὸν ἐνθουσιασμό του. Ἰδιαίτερα ἐργάσθηκε στὴν «Πρόνοια Στρατευομένων», ποὺ ἱδρύσε ὁ τότε Ἀρχιεπίσκοπος Χρυσάνθος, καὶ συγκεκριμένα σὸ τμήμα «Συντροφιά τοῦ ἀγωνιστοῦ», τὸ ὁποῖο φροντίζε γιὰ τὴν ἀποστολὴ ἐντύπων καὶ ἐπιστολῶν στοὺς ἀγωνιζομένους στρατιώτες.

Ὅταν τὸ ἔθνος δουλώθηκε, ὁ Γκιάλας ἔμεινε ἀδούλωτος. «Μὲ συγκεντρωμένες τὶς δυνάμεις, μὲ συμφένην τὰ χέρια, μὲ τὴν ψυχὴ πρὸ

σιν ἀναφέρει:

«...ἀντικαθίσταται ὁ ἀναχρονιστικὸς ὅρος «γενετήσιος κατάσταση» μὲ τὸν ὅρο «σεξουαλικὸς προσανατολισμὸς» καὶ ἐπιπροσθέτως ἀναφέρεται ρητὸς ὡς λόγος διάκρισις ἡ

«ταυτότητα φύλου» καὶ «τὰ χαρακτηριστικὰ φύλου»... ἡ προσθήκη τοῦ ὅρου «οἰκογενειακὴ κατάσταση» ἔχει ὡς στόχο τὴν ἀπόλυτη προστασία σὸ τομέα τῆς ἀπασχόλησις καὶ τῆς ἐργασίας τῶν ἰσχυρῶν

Ἐχδροὶ ἐντὸς τῶν τειχῶν

Τοῦ πρωτοπρεσβυτέρου π. Διονυσίου Τάση

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΜΟΣ συνεχίζει τὸ ἔργο του, παρόλο ποῦ δέν ἔχει οὐσιαστικά ἀποτελέσματα. Δυστυχῶς, υπάρχουν ἀκόμα θερμοὶ ὑποστηρικτές, ὅπως εἶναι ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος καὶ ὅλοι οἱ ἐπισκοπὸι ποὺ ἀναπαύονται στὸ Φανάρι ἡ δραστηριοποιούνται στὴ διασπορά μὲ κοσμικὸ καὶ σύγχρονο τρόπο, χωρὶς νὰ ἀξιοποιοῦν τὴν πλουσιότατη ἐμπειρία τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς Ὁρθοδοξίας. Ὅλοι αὐτοὶ ἐργάζονται ὑπὲρ τοῦ οἰκουμενισμοῦ, ἀκολουθοῦν τὴν τακτικὴ τοῦ Πατριάρχου καὶ κανένας δέν διαφωνεῖ σὲ τίποτα. Καὶ ὄχι μόνον αὐτὸ. Ἐπανοῦν ἀπερίσκεπτα τὸν Πατριάρχη καὶ δέν τολμοῦν νὰ ἐκφράσουν διαφορετικὴ γνώμη. Ἡ παρησία ἔχει χαθεῖ ἡ ἀκριβέστερα δέν ὑπῆρξε ποτέ! Καὶ αὐτὸ δέν πρέπει νὰ θεωρεῖται ἀρετὴ καὶ ἐκκλησιαστικὸ φρόνημα. Πρόκειται γιὰ κατάντημα! Καὶ ὅσο θὰ περνᾷ ὁ καιρὸς καὶ θὰ διαπιστώνεται ὅτι ἡ ἀνανεωμένη ἐπιτυχία τῆς οἰκουμενιστικῆς δραστηριότητος δέν ἐμφανίζεται, τόσο θὰ σκληρύνεται ἡ στάση τοῦ Πατριάρχου καὶ θὰ αὐξάνονται οἱ ἀπειλές. Ὁ παναγιώτατος θέλει ὁπωσδήποτε ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του νὰ πραγματοποιηθεῖ «ἡ ἑνωσις τῶν ἐκκλησιῶν», ἔστω καὶ ἐξωτερικά, μὲ διατήρησις ὅλων τῶν δογματικῶν διαφορῶν καὶ τὸν παραδόσεων τῆς κάθε μῖας. Ἐνωσις, δηλαδὴ, χωρὶς ἐνότητα πίστεως! Ἡ καρδιά ποῦ μπαίνει ἀπὸ παντοῦ νερὰ καὶ τὸ ναυάγιο εἶναι βέβαιο ἡ κλοβίσι αὐγὸ ποῦ μόλις ραγίζει τὸ σάφλι του ἡ ἀνυπόφορη δυσωδία του ξεπαλνύεται παντοῦ.

Ὁ Πατριάρχης Βαρθολομαῖος θέλει νὰ κάνει πράξὴ αὐτὸ ποῦ ονειρεύεται, (δὲν βέλω νὰ χρησιμοποίησω τὴ λέξη δραματίζοταν, γιὰτὶ ἐπρόκειτο γιὰ δαιμονικὸ σχέδιο ὑποβάθμισης καὶ περιφρόνησις τῆς Ὁρθοδοξίας), ὁ οἰκουμενιστικὸς Πατριάρχης Ἀθηνῶν, ὁ ὁποῖος προκλητικὰ εἶχε καταπατήσει δόγματα, ἱερὰς κανόνες καὶ παραδόσεις χάριν τῆς ἐνωσις τῶν ἐκκλησιῶν καὶ ἐκρυβε τὸν παραλογισμό του μὲ τὰ περὶ ἀγάτης πληθωρικὰ λόγια, τὰ ὁποῖα στὴν ἀρχὴ ἀκούγονταν ἐνάχιστα, ἀλλὰ στὴν πορεία ἀποδεικνύονταν προδοτικὰ γιὰ τὴν Ὁρθόδοξία.

Ὁ Πατριάρχης Βαρθολομαῖος πολλὰς φορές ἔχει ξεπεράσει τὸν προκατόχου του Ἀθηνῶνα σὲ ἀντικανονικὲς πράξεις, παρόλὴ τὴν διαφάνειά καὶ κατακραυγὴ τῶν πιστῶν ὀρθοδόξων. Καὶ αὐτὸ τὸν ὑποβαθμίζει στὴ συνειδησι τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἁγίων κληρικῶν. Οἱ προσπᾶθεις τῶν οἰκουμενιστῶν ἔχουν ἀποδειχθεῖ μέχρι σήμερα ἀπογοητευτικά ἀναποτελεσματικές. Ὅχι μόνον δέν ἐμπνέουν πλέον καμιά αἰσιοδοξία, ἀλλὰ προκαλοῦν ἰδιαίτερη ἀνησυχία, καθὼς ἔχουν γίνῃ ἦδη κατάδηλες οἱ ἐπιζήμιες συνέπειές τους: α) ἀμβλυνσι τῆς ὀρθόδοξης αὐτοσυνηδησίας, διαίρεσεις καὶ σχίσματα σὸ πλήρημα τῆς Ἐκκλησίας μας β) σύγχυσις, ἀποθάρρυνσι καὶ ἀποπροσανατολισμός στοὺς ἐτεροδόξους ποὺ ἀναζητοῦν τὴν αὐθεντικότητ τῆς πίστεως» (1. Μονῆς Παρακλήτου Ὠρωπτοῦ Ἀττικῆς, Ὁ Πατισμός χθὲς καὶ σήμερα, 6η ἐκδόσις, 2014, σελ. 1).

Οἱ οἰκουμενιστές προκαλοῦν μεγάλη πνευματικὴ ζημιὰ. Αὐτοῦ ποῦ δυσκολαίνονται νὰ πετύχουν οἱ ἄθεοι καὶ ἄπιστοι εἰς βάρος τῆς Ἐκκλησίας, τὸ πετυχαίνουν οἱ «οραματιστές» τοῦ οἰκουμενισμοῦ, δηλαδὴ οἱ μεγαλόσχρημοι κληρικοὶ! Δυστυχῶς, οἱ ἐχθροὶ τῆς πίστεως βρισκονται ἐντὸς τῶν τειχῶν!

Εὐχομαι νὰ ἐκτιμήσουν οἱ οἰκουμενιστές τὶς φοβερὲς συνέπειες τοῦ ολέθριου ἔργου τους καὶ νὰ ἀναθεωρήσουν τὴ μάταιη ἐπιλογὴ τους, ἡ ὁποῖα θὰ καταστρεφῇ πρῶτα τοὺς ἰδίους καὶ ἔπειτα τοὺς ἀνυποψίαστους ἄπλους ἀνθρώπους.

κουράγιο ἀδελφία γιὰ τὸ τάμα

ποῦχομε κἀμει σὸ Χριστὸ"

Ἀτμόσφαιρα συγκινητικὴ, μὲ ὀπτικοακουστικονητικὲς εἰκόνες, ὅπου ἀκούεις νεορὰ, τὸν γλυκὸ ἦχο ἀπὸ τὸ τελέκημα τῶν ἀγκυνομένων, σὲ μίᾳ ἀτμόσφαιρα ηλεκτρισμένη ἀπὸ ἄκρατο ἐνθουσιασμό.⁴⁷ Πισῶ ἀπ’ τὸν πόνο τῆς σκληρίδας ἀντίκρυζε κανεῖς τὴν ἀναστάσιον χαρὰ μὲ τὴν ἐλπιδοφόρα πραγματικότητα ἑνὸς χριστιανικοῦ ἀναγεννητικοῦ κινήματος. Τὸ δράμα ὁλων: "Μία καινοσύνη Ἑλλάδα θέμε, μίαν Ἑλλάδα τοῦ Χριστοῦ".

Κι ὁ Γκιάλας μπροστάρης καὶ στὶς φοιτητικὲς κατασχρήσεις. Ἐπὶ τῆς κ. ἐκεί. Σκάρωνε παίηματα. Ὁ Χριστὸς ἀρχηγὸς μας» καὶ θενός, σχολιάζε μὲ χυμῶρον καὶ κατόπιν τοὺς τραγουδοῦσε τὰ καινούργια του τραγουδιὰ.

Τὸν πύργο χτίζουμε ὅλοι ἀντάμα,

γούθησαν τὴν παραμονὴ τῆς Πρωτοχρονιάς οἱ φοιτητὲς κάτω ἀπ’ τὴν μπότα τοῦ κατακτητῆ καὶ ἀρόγετος τοῦ «Τραγουδοῦ τῆς λευτεριάς» ποὺ τραγουδήθηκε στοὺς ἰδίους δρόμους τῶν Ἀθηνῶν, μόλις ἔφυγαν οἱ Ἕρμανοι.⁴⁸ Μὲχρι τὸ 1946 ποὺ ἀρρώστησε ὁ Γκιάλας ἦταν ἐφορος τῶν καινοῦργων τότε «Χριστιανικῶν Μαθητικῶν Ὑμῶδων». Μὲ μαχητικότητα καθοδήγησε τὰ «πρωτάνθηστα λουλούδια τῶν Χριστιανικῶν Μαθητικῶν Ὁργάνων» στὰ πρῶτα τους βήματα, μὲ αἶγιο παιδαγωγικὸ τρόπο, συνδυάζοντας διδασκαλία καὶ ψυχαγωγία.⁴⁹ Μὲ πνεύμα χαρὰς καὶ δημιουργικότητος φλόγιζε ὁ Γκιάλας τὶς ἀπαλὲς ψυχές, εἴτε ὅταν τοὺς ἔδινε τὸ σύνθημα τῆς χρονιάς, εἴτε ὅταν προκρίσσετο ἓνα φιλολογικὸ διαγωνισμὸ στὴν ἐκδρομὴ ἢ στὴν κατασκήνωσι.⁵⁰

Κι οἱ ἐπιστολές τοῦ Γκιάλα, διαμάντια πολυέδρα. Πρὸς τοὺς γονεῖς, τοὺς ἀδελφούς, τοὺς συνεργά-

τες του. Μαρτυροῦν τὸ σεβασμὸ καὶ τὴν εὐγνωμοσύνη πρὸς τὸν μπότα τοῦ κατακτητῆ καὶ ἀρόγετος τῆς ὀργῆς, τὴν στοργὴ πρὸς τὸ ἀδελφικὸ πού συνετὰ καὶ πνευματικὰ συμβουλευε. Κι ὅταν ὁ ἴριωας ἀδελφός, Γιώργος σκοτώνεται στὸ Ρίμινι ἥρωικά μαχόμενος πασινέις στίχους λυρικούς, ἥρωικούς, πνευματικούς σὸ γνωστὸ ποιημὰ τοῦ «Στὸν τάφο σου σὸ Ρίμινι».

Ἀλλὰ ἡ ἐτίμεια ζωὴ τοῦ Βερίτη ἐπρόκειτο σύντομα νὰ τελειώσει, γιὰ νὰ ζήσει σὸ Φῶς μῖας νέας ζωῆς. Ὁ ἴδιος τὸ διαισθάνεται: «Μπουρίνι θὰ ἐξαστάσι: Ποῖος τὸ ξέρει», γράφει. Τὸν θυμήθηκε ἡ παλιὰ του μοκαροπιδία, τὸ φθινόπωρο τοῦ 1945. Μά, ἦταν ἀποφασισμένος νὰ περπατήσει μαζί μὲ τὸ Χριστὸ καὶ «στὶς γαλινῆς τὶς στιγμὲς καὶ σ’ ἀγριοκαίρια».

Στὶς 18 Φεβρουαρίου 1946, ἐνῶ ἐτοιμαζε τὸ ἐβδόμηδαῖο μάθημα, γιὰ τοὺς φοιτητὲς ἔξασπασε τ

Ο κ. Βαρθολομαίος άναιρεί (πρώτος αυτός) την «Συνοδον» της Κρήτης!

ΝΑ ΠΟΥ Ή αναγνώριση της όνομασίας των «ετεροδόξων εκκλησιών», από την «Συνοδο» της Κρήτης, δέν ήταν άπλᾳ αναγνώριση «ιστορικῆς όνομασίας», ἀλλά αναγνώριση οντότητας 'Εκκλησιῶν! Δέν τὸ λέμε ἐμεῖς, ἀλλά ὁ «πρώτος τῆς Ὁρθοδοξίας» καὶ οὐσιαστικός ἰθὺ-νων νοὺς τῆς «Συνόδου», ὁ κ. Βαρθολομαῖος, ἀπὸ τὸ ἐπίσημο βῆμα τῆς διαθρησκευτικῆς συνάντησης τῆς Ἀσσιζῆ! Δείτε τί εἶπε: «Αὐτὴ ἦταν καὶ ἡ ἐμπειρία μας μὲ τὸν πᾶπα Φραγκίσκο στὸ νησί τῆς Λέσβου, ἀκριβῶς πρὶν ἀπὸ πέντε μῆνες, στὶς 16 Ἀπριλίου τοῦ 2016. Ἦταν μία οὐσιαστικὴ ἀπάντησιν τῶν 'Εκκλησιῶν τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Δύσης σὲ μία τραγικὴ κρίση τοῦ πλᾶνῆτός μας. Καί, συγκρινῶνς, ἦταν μία ἰσχυρὴ ἐπανάβε-βαίωσιν τοῦ πῶς οἱ οἰκομενικὲς σχέσεις μποροῦν νὰ εὐνοήσουν τὴν εἰρήνην καὶ τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα, σὲ

Βαρθολομαῖος: Εἰς τοὺς διαλόγους πρέπει νὰ κινούμεθα πέραν ἀπὸ τὴν 'Εκκλησίαν!

ΕἴΠΕ καὶ κάπ ἄλλο ἀξιοπρόσεκτο ὁ κ. Βαρθολομαῖος στὴν διαθρη-σκευτικὴ συνάντησιν τῆς Ἀσσιζῆς. Ἐδῶς ἄλλῃ, διαφορετικὴ διάστασι στους διαθρησκευτικούς καὶ διαθρη-σκευτικούς διαλόγους. Νὰ πᾶψουμε νὰ κινούμεσθα στὰ πλαίσια τῆς 'Εκκλησίας! Δείτε τί εἶπε: «Ἡ δύναμις τῶν οἰκομενικῶν πράξεων καὶ τοῦ διαλόγου βρίσκεται πρὶν νὰ ἀρχίσου-με νὰ κινούμεθα πέρα ἀπὸ τὰ ὅρια τοῦ ἐαυτοῦ μας, πέρα ἀπὸ τὴς κοινό-τητες καὶ τῆς 'Εκκλησίας μας. Βρίσκε-ται σὸ νὰ μάθουμε νὰ μιλοῦν ἐν γλῶσσᾳ τῆς φροντίδας καὶ τῆς ἐπιλογαρχίας. Καὶ σὺν τὰ δῶσόμε προτεραιότητά στὴν ἀλληλεγγύην καὶ στὴν προσφορά ὑπὲρ τῶν συναν-θρώπων μας» (Ιστολ. ekklisiaonline.gr)!

Μὲ ἄλλα λόγια, ὁ «πρώτος τῆς Ὁρθοδοξίας» ζητᾷ νὰ σταματή-σουμε νὰ κάνουμε ὀρθόδοξὸ ἱερα-ποστολὴ τοῦτος διαλόγου! Νὰ μὴ ἐπιδιώκουμε νὰ προσεέλκωμε ἀιρε-τικούς καὶ ἀλλοθρήσκους στὴ σῶ-ζυρσα ὀρθόδοξῃ πίστῃ! Τὴ θεολο-γικὴ ὁμολογιακὴ γλῶσσα νὰ τὴν ἀντι-καταστήσῃ τὴ «γλῶσσα τῆς φροντί-δας καὶ τῆς ἐπιλογαρχίας»! Γνωμο-σας δέν θὰ εἶναι ἡ μαρτυρία τῆς Ὁρθοδοξίας στους ἀιρετικούς, ἡ συ-μπρία τους, ἀλλὰ νὰ «δῶσουμε προ-τεραιότητα στὴν ἀλληλεγγύην καὶ στὴν προσφορά ὑπὲρ τῶν συνανθρώ-πων μας»! Καὶ ἐδῶ ὁ κ. Βαρθολο-μαῖος ἀναιρεῖ τὴ «Συνοδο» τῆς Κρή-της, ἡ ὁποία θεωροῦμεν, πῶς οἱ θεολογικοὶ διάλογοι πρέπει νὰ ἔχουν ὡς στόχο τὴ μαρτυρία τῆς Ὁρθόδο-ξίας στους ἐκτός τῆς 'Εκκλησίας! Κρίμα Παναγιώτατε, εἰστε, λίαν ἐπι-εικὺς ἀπαράδεκτος!

«Θαύμα» San Gennaro: Μία ἀκόμη ἀπάτη τοῦ Πατισμοῦ!

ΤΙΘΕΤΑΙ τὸ ἐρώτημα: ὑπάρχει χά-ρις στους πατιστικούς; Ἡ ἀπάντησις ἐξαρτᾶται ἀπὸ ἄλλη κρίσιμ ἀντίρρηση: εἶναι ἐκκλησία ὁ πατισμός; Σαφέ-στατα ὄχι, διότι ἡ 'Εκκλησία εἶναι μία, ἡ Ὁρθόδοξος! Ἐφ'ὅσον δέν εἶναι 'Εκκλησία, τότε δέν ἔχει καὶ χάρι. Ὅμως κάποιοι ἐπιμένουν νὰ «βλέ-πουν» «θεάματα» στὸν πατισμό. Ὅμως τί εἶδος θαύματος μπορεῖ νὰ γίνονται χωρὶς τὴ θεία χάρι; Καὶ ὅμως οἱ πατισκοὶ διαφημίζουν ἕνα εἶδος «θαύμα», ποὺ «γίνεται» κάθε Σεπτέμβριο στὴ Νάπολιν τῆς Ἰταλίας. Τὴν «κγγοποίηση» τοῦ ὑποτιθεμέ-νου «αἵματος» τοῦ San Gennaro. Διαβάστε τὴν εἰδησι: «Ὁ λεγόμενος «θαύμα τοῦ San Gennaro» εἶναι γνωστὸ ἀπὸ τὸ τέλος τοῦ XIV αἰῶνα, καὶ γιὰ ἄλλη μία φορὰ σημειώθηκε τὴν περασμένη Δευτέρα στὸν καθε-δρικό ναὸ τῆς Νάπολης, κατὰ τὴ διάρκεια μῆς ἐπίσημης Θείας Λει-τουργίας, ὅπως ἀνέφερε καρδινάλ-ιος. Τὸ θαυμαστὸ γεγονός εἶναι ὅτι τὸ ἀποξηραμένο αἶμα τοῦ προστάτη τῆς Νάπολης, σφραγισμένο σὲ εἰδικὴ κάψουλα, γιὰ ἄλλη μία φορὰ ἐγινε υγρὸ, ὅπως ἀνακοίνωσε ὁ Καρδινάλ-ιος Crescenzio Sepe. [...] Τὸ ἀπο-ξηραμένο αἶμα, τὸ ὁποῖο θεωρεῖται τὸ αἶμα τοῦ πολιοῦχου τῆς Νάπολης, γίνεται υγρὸ πρὸς τοὺς 98 τοὺς χρόνους [...] Μερικὲς φορὲς τὸ «θαύμα» συμ-βαίνει ἀμέσως, καὶ μερικὲς φορὲς ἀπαιτᾷ ἀρκετὲς ἡμέρες προσευχῶν. Κατὰ κριτοὺς εἰδικοὶ ἔχουν προβάλει μία σειρά ἀπὸ ἐπιστημονικὲς θεω-ρίες, γιὰ νὰ ἐξηγήσουν τὴν προέλευ-σιν αὐτοῦ τοῦ φαινομένου, ἀλλὰ οἱ Ναπολιτάνοι συνεχίζουν νὰ πι-στεύουν στὰ θαύματα καὶ ἐλπίζουν ὅτι ὁ πολιοῦχος τοὺς ποτὲ δέν θὰ ἀφήσει τοὺς κατοίκους τῆς μοῖρας τοῦς» (Ιοτ. ekklisiaonline.gr)! Ἡ ἐξη-γήσις τοῦ «θαύματος» εἶναι ἀπλή; Πρόκειται γιὰ μία ἀκόμη ἀπάτη τοῦ ἀμετανόητου μεσαιωνικοῦ πατι-σμοῦ! Τὸ «αἶμα» τοῦ San Gennaro εἶναι τόσο αὐθεντικό καὶ θαυματουργ-ό, ὅσο αὐθεντικό εἶναι καὶ τὸ «γάλα τῆς Παναγίας», ποὺ λανθάνουν οἱ πατισκοί!

Ἰνδουιστικοὶ «γάμοι» μὲ ζῶα εἰς τὴν Ἰνδιάν!

ΙΔΟΥ ποῖς εἶναι τὰ ὀλέθρια ἀποτε-λέσματα τῶν «ἑπαιγνῶν» τῶν δαμο-νοθηρσκειῶν τοῦ κόσμου: ἡ ζωοποίηση τῶν ἀνθρώπων, τῶν ἀπῶν θρησκευτῶν τοῦ! Ἀναφερόθηκαν πολλὲς φορὲς στὰ σύγχρονα εἰδώ-λαστρικά θρησκευτικὰ τῆς Ἀνα-τολῆς καὶ ἰδικῶς τῆς ἀγανούς Ἰνδίας, τὰ ὁποία ἔχουν τὴν κύρια εὐθύνῃ γιὰ τὴν κακοδιαμονία τῶν ἐκεῖ λαῶν. Δείτε τὴν ἀπίστευτὴν εἰδησι: «Ἐπὶ τὴν Ἰνδία εἶναι ἀπολύτως νόμιμο νὰ παν-τρευτῇ τὸ ἀνταρτήτως σπέρ ζωο καὶ ἡ πρὸ δημοφιλῆς ἐπιλογὴ εἶναι ὁ γάμος μὲ σκυλιὰ! Ἄν καὶ εἶναι ἀμφίβολο

Προτεσταντικὴ «Εκκλησία» ἀνήρτησεν ἑσταυρωμένον μὲ μορφήν γυναικός!

ὉΣΟ καὶ ἂν ἀκούγεται σὲ μερικοὺς παράξενο, οἱ αἱρετικοὶ εἶναι οἱ μεγα-λύτεροι ἐχθροὶ τοῦ Χριστοῦ, διότι, δέν Τὸν ἀρνοῦνται ὡς ὑπαρξή, ὅπως οἱ ἄθεοι, ἀλλὰ τὸν παραλλάσσουν, καὶ αὐτὸ εἶναι χειρότερο ἀπὸ τὴν ἀρνήσι! Τοῦ! Δείτε τί ἔκανε: μία «χριστιανικὴ ἐκκλησία» στὴν Ἀμερικὴ: ἀνάρτησε Ἐσταυρωμένο μὲ τὴ μορφή γυναι-κός! «Ἐνας σταυρὸς ποὺ ἀπεικονίζει τὸν Χριστὸ ἐν τὴν εἰκόνα μῆς γυναι-κῶς προστεθῆθηκε στὸν Ἐπισκοπικό Καθεδρικό Ναὸ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννη τοῦ Θεολόγου τοῦ Νέου Ὑόρκη. Ὁ

μία ἐποχὴ κατὰ τὴν ὁποία ὁ κόσμος ὁλόκληρος ἀπομα-κρύνει τὸ βλέμμα τοῦ ἀπὸ τὰ θέματα τοῦ ἐξτρεμισμού καὶ τοῦ κατατρεγμοῦ ἡ καθορίζει τὴν μοῖρα τοὺς με κα-θαρά οικονομικὰ κριτήρια, ἡ βάσει ἐθνικῶν συμφερόν-των» (Ιστολ. ekklisiaonline.gr)! Ναι! μάλιστα, ὁ πα-τισμός καὶ ὁ προτεσταντισμός δέν εἶναι αἰρέσεις καὶ κα-κόδοξες θρησκευτικὲς καινότητες γιὰ τὸν κ. Βαρθολο-μαῖο, ἀλλὰ «Εκκλησιῶς τῆς Δύσης»! Δέν ἔκαμε λόγον γιὰ «ὀνομαζόμενες ἐκκλησίες», ὅπως (πολύ κακῶς) θε-σμοθέτησε ἡ «Συνοδο» τῆς Κρήτης, ἀλλὰ ἀναιρῶντας τὴν ἀπόφασιν τῆς, προχώρησε παραπέρα, ἀναγνωρί-ζοντας τὶς αἰρέσεις ὡς 'Εκκλησίες, μὲ τὴν ὄντολογικὴ ση-μασία, ἰσότητες μὲ τὴν «Εκκλησίᾳ τῆς Ἀνατολῆς»! Μὲ ἄλλα λόγια: ὁ Παναγιώτατος εἶναι ὁ πρώτος ποὺ ἀμφι-σβητεῖ τὴν «Συνοδο» τοῦ Κολυμβαρίου καὶ τὴν ἀναιρεῖ!

κατὰ πόσο ὁ νόμος στὴν Ἰνδία ἐπι-τρέπει τὸ γάμο μεταξὺ ζώων καὶ ἀνθρώπων. Προληπτικῶ! κάποιοι ἀνθρώπων περιοχῶν συνθίζουν νὰ διοργανώσουν ἰνδουιστικὲς τελετὲς μὲ ζῶα, πιστεύοντας ὅτι θὰ ἄρουν εἶσι τὴς καταρῆς ποὺ τοὺς βασανί-ζουν. Ἀνάλογα δημοσευαίματα βλέ-πουν τὸ φῶς τῆς δημοσιότητας. Γιὰ παράδειγμα, τὸ 2007, ἕνας ἀντρας παντρεύτηκε ἕνα θηλυκὸ σκυλί προ-κειμένου, ὅπως εἶπε, νὰ ἐξέλθεθῃ γιὰ τὸ λιθοβολισμό μέχρι θανάτου δύο

σταυρός, ποὺ ὀνομάζεται "Christa" (σ.σ. Χριστὸς ἐπὶ τὸ θηλυκὸν τοῦ) δι-μουρνηθῆκε ἀπὸ τὴν καλτέχνῃ Ed-warda Sandys. Ἡ σκανδαλώδης μορφὴ καταδικάστηκε, ὅταν ἐκτέθηκε γιὰ πρώτη φορὰ σὸ κοινὸ τὸ 1984. Τότε εἶχε χαρακτηριστεῖ ὡς "θεολο-γία, ἀλλὰ καὶ ἱστορικὰ ἀσυγχώρητῃ." Ὡστόσο, σήμερα, ἡ ἀπομνη τὸν Ἀμε-ρικανῶν Προτεσταντῶν Ἐπισκο-πιανῶν σχετικὰ μὲ αὐτὸ τὸ "ἀρι-στούργημα" ἔχει ἀλλάξει ριζικά. Ὁ Ἐπίσκοπος Andre Dielsche τῆς Νέ-ας Ὑόρκης τῶν Ἐπισκοπιτιανῶν Προτεσταντῶν τὴν ΗΓΙΑ ὄηλωσε ὅτι "ἕνας πιστὸς μπορεῖ νὰ εἶναι προ-τοιμασμένος νὰ δεῖ τὴν Christa ὅχι μόνον ὡς ἕνα ἔργο τέχνης, ἀλλὰ καὶ ὡς ἀντικείμενο τῆς πίστης." (Ιστολ. ekklisiaonline.gr). Δέν ἀρκεστήκε ὁ δαιμονικός αὐτὸς «ἐπίσκοπος» νὰ ἐκβεῖδαι τὸ ἀσεβεῖς τερατούργημα, ἀλλὰ φρόντισε νὰ τὸ ἀνάρτησι καὶ στὴν «ἐκκλησία» τοῦ, ὥστε νὰ βλα-σφημεῖται καὶ «ἐπ' ἐκκλησίας» ὁ Χρι-στός! Ἀς σημειωθεῖ ποὺς ὁ «Ἐπισκο-πικὴ' Εκκλησία» εἶναι ἀπὸ τὰ βασικά μὲλῃ τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου 'Εκκλησιῶν, ποὺ τοὺς ἐκπροσωποῦς, τῆς ὁποίας συναλλασσονται οἱ «ῶ-κοι» μας οἰκομενιστές!

Ἐξορκιστὴς τοῦ Πάπα: Τὸ Βατικανὸν ἔχει καταληφθῇ ἀπὸ τοὺς δαίμονας!

ΠΡΙΝ λίγος καιρὸς πέρανε ὁ πρὸ δι-ήσμος ἐξορκιστὴς τοῦ Βατικανού, ὁ «παππρ». Γκαμπριέλε Ἄμωρθ, ὁ ὁποῖος εἶχε προκαλέσει κατὰ και-ρούς προβλήματα μὲ τὴς ἀνορθόδο-ξες πρακτικὲς τοῦ καὶ τῆς ἀποκαλύ-ψεως τοῦ. Δείτε τὴν εἰδησι: «Ὁ πρὶν ἑσπότης ἀλλὰ καὶ ἀμφιλεγόμενος ἐξορκιστὴς τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς ἐκκλησίας, ὁ ὁποῖος μάλιστα εἶχε ὑποστηρίξει κάποτε ὅτι ἀκόμα ὁ Βα-τικανὸ ἔχει καταληφθεῖ ἀπὸ τὸν Σα-τανά, «ἐφωγε» τὴν Παρασκευή, σὲ ἡλικία 91 ἐτῶν. Ὁ παππρ Γκαμπριέλε Ἄμωρθ ἦταν ἀναμφίβολα ὁ πρὶ... ἀκούραστος ἀπὸ τοὺς ἐξορκιστέ-ς τοῦ Πάπα, ἀφοῦ εἶχε ἰσχυριστεῖ κά-ποτε ὅτι εἶχε φέρεῖ εἰς πέρας περίπου 70.000 ἐξορκισμούς κατὰ τὴ διάρκεια τῆς 30ετίας θητείας του. Μάλιστα, ὅπως εἶχε ἐπισημάνει, στὴ συντη-ρητικὴ τοὺς πλειοψηφία οἱ «δαιμονι-σμένοι» ποὺ ἀνημετύπηξε τὴν με-σολίκεις γυναικὲς, οἱ ὁποῖες -κατὰ τὸν ἰδιο- εἶναι ἰδιαίτερα εὐλόγητες σὺς δι-νάμεις τοῦ κακοῦ, λόγω τῆς πίστης ποὺ εἰς ὑπερφυστικὲς δυνάμεις, κα-τεφρόδους καὶ ζωδια. Οἱ Ἀμωρθεῖς δη-λώσεις τοῦ πατέρα Ἄμωρθ προκα-λοῦσαν κατὰ καιροὺς ἀναστάτωση στους κόλλητους τῆς Ρωμαιοκαθ-ολικῆς ἐκκλησίας καὶ γίνονταν συχνὰ ἀντικείμενο χλευασμοῦ ἀπὸ τὸν κό-σμο. Χαρακτηριστικὸ παράδειγμα ἀποτελεῖ ἡ ἀπομνη ποὺ εἶχε ἐκφράσι κάποτε ὅτι ἡ γυνὴ εἶναι κατ' ἰο-χέθρῳ καὶ ὅτι τὰ βιβλία τοῦ Χάρι Γκό-τερ «διαφημίζουν» τὴ μαύρη μορφή» (Ιστολ. ΑΕΤΟΣ). Κρατᾶμε ἀπὸ τὴν εἰδησι τὸ «ζοῦμι»: τὴν ἀποκάλυψη ἀπὸ τὸν ἐξορκιστὴ τοῦ πᾶπα, ὅτι καὶ τὸ Βατικανὸ εἶχε καταληφθεῖ ἀπὸ τοὺς δαίμονες! Σὺ εἶπας «πατέρι» Γκαμπριέλε!

Ποινὴ θανάτου εἰς γυναικὰ ποὺ θηλάζει τὸ παιδί της!

ΟΙ ΠΡΑΞΕΙΣ θρησιδύς τῶν «μα-χητῶν τοῦ Ἀλλὰχ» βρίσκονται πέρα ἀπὸ κάθε νοσηρὴ φαντασία. Κανέ-νως κοινὸς νόμος δὲ μπορεῖ νὰ κατα-λάβει τὸ εὖρος τῆς δαιμονικῆς ἐνέ-ργειας, ποὺ ἔχει καταβάλει τοὺς παρα-νοϊκοὺς τζιχαντιστές, οἱ ὁποῖοι ἐπι-διώκουν νὰ αἰματοκυλίσουν τὴν ἀνθρωπότητα. Δείτε μία ἀκόμη φρί-κη: «Ἀπίστευτὴ ἱστορία φρίκης! Τζι-χαντιστὲς ἀκρωτηρίασαν καὶ στὴ συ-νέχεια σκότωσαν μία μητέρα, ἐπειδὴ θῆλασε τὸ μωρὸ τῆς! Σύμφωνα μὲ τὴν Mirror ἡ γυναικὰ προστεθῆκε νὰ σῶσι τὸ μωράκι τῆς, καλυπτόντάς τὸ μὲ τὴ μπουργκα, ἀλλὰ δυστυχῶς εἶναι ἡδὴ ἀνιληπτή. Ἡ ΑΗ-Khan-σα νῆναι μία εἰδικὴ ταξίαρχη γυ-ναικῶν, γνωστὴ γιὰ τῆς ἀκρίβεις ἀπό-ψεως τῆς. Αὐτόπτης μάρτυρας ἀπο-κάμψε τοῦ ἕνα μέλος τῆς ταξίαρχης ἀποκάμψε τὸ μωρὸ, τὸ ἔδωσε σὲ μία ἄλλη γυναικὰ καὶ στὴ συνέχεια σκότωσαν τὴ μητέρα του. Ὅπως ἀποκαλύπτει τὸ δημοσεῖμα οἱ τζι-χαντιστὲς δαγκνῶνται τῆς γυναικὲς, τῆς μαστιγώνουν καὶ τῆς κάνουν σκλά-βεσ τοῦ ἔρωτα. Ὑποστηρίζεται ὅτι πᾶνν ἀπὸ 60 βρεταννίδες εἶναι μὲλῃ τῆς ταξίαρχης» (Ιστολ. Τρικυκίδ2)! Μόνον ὁ διάβολος θὰ μπορούσε νὰ «σκανδαλίστει» ἀπὸ τὴ θεά μῆς μη-τέρας νὰ θηλάζει τὸ ἀγγελουδί της καὶ μαζὶ τοῦ οἱ δαιμονιοκτονίη ἱσλα-νιστῶν τῆς ἐν τὴν εἰκόνα μῆς γυναι-κῶς προστεθῆθηκε στὸν Ἐπισκοπικό Καθεδρικό Ναὸ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννη τοῦ Θεολόγου τοῦ Νέου Ὑόρκη. Ὁ

Ο ΑΓΙΟΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ Ο ΑΓΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΣ ΜΕΡΚΟΥΡΙΟΣ

ΣΤΙΣ 25 Νοεμβρίου ἡ Ἐκκλη-σία μας τιμᾷ τὴν μνήμη τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Μερκου-ρίου. Ὁ ἅγιος Μερκούριος κατα-γόταν ἀπὸ τὴν Ἀνατολή, ἐζήσε στὰ χρόνια τῶν ρωμαίων αυτο-κρατορῶν Δεκίου καὶ Οὐλεριαν-οῦ, ἦταν γιὸς Σκύθου καὶ ἀνῆκε στὸ ρωμαϊκὸ στρατιωτικὸ σῶμα τῶν Μαρτηρίων. Μετὰ ἀπὸ νικὴ κατὰ τὸν βαρβάρων, ὅπου ὁ Μερκούριος ἐπέδειξε μεγάλο θάρρος καὶ ἀνδρεία, βοηθούμε-νος ἀπὸ Ἄγγελο Κυρίου, προβί-βασθηκε στὸ ἀξίωμα τοῦ ἀρχι-στρατήγου. Ὅμως, ἐπειδὴ δια-βλήθηκε στὸν αὐτοκράτορα Δέκιο ὡς χριστιανὸς ὁδηγήθηκε μπρο-στὰ τοῦ καὶ ὁμολόγησε μὲ παρρη-σία ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ Θεὸς ὁ Ἀληθινός. Αὐτὸς τότε διατέτα νὰ τὸν βασανίσουν ἀνελέητα. Τὸν

ἔδωσαν σὲ τέσσερις πασσάλους καὶ τὸν κατέκωμαν μὲ μαχαίρια, κατόπιν τὸν ἀπλώσαν πάνω σὲ φωτιά, ἡ ὁποία ἐβόρνε ἀπὸ τὰ αἵματα τοῦ καταπληγμένου σώ-ματός του. Κατόπιν τὸν κρέμασαν κατακέφαλα καὶ μάλιστα τοῦ κρέ-μασαν καὶ μία πέτρα, ἐστὶ ὥστε νὰ ἐπιπνέουν τοὺς πόνους τοῦ καὶ τὸν ράβδιον μὲ φραγγέλιο, δηλαδή μὲ μαστίγιον περιπλεγμέ-νο μὲ χάλκινα σχοινιά. Στὸ τέλος τὸν ὤδηγησαν στὴν Καισάρεια τῆς Καππαδοκίας, ὅπου τὸν απο-κεφάλισαν καὶ ἐστὶ ἐλαβε ὁ ἀοιδι-μος τὸν στέφανο τοῦ μαρτύριου καὶ ἀξιώθηκε τῆς οὐρανίου βασι-λείας. Ἡ παράδοσις ἀναφέρει ὅτι ὁ ἅγιος Μερκούριος, ὅταν ἐξεδή-μησε πρὸς τὸν Κύριο, ἦταν εἰκοσι πέντε χρόνων, μεγαλόσωμος καὶ ὁμορφος στὴν ὄμῃ.

Τὰ αἷτια τῆς δείας ἐγκαταλείψεω

Τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Βασιλείου Παπαδάκη, ἱερὰ Μονὴ Ἁγίας Ἀναστασίας τῆς Ρωμίας

Ἀποτελεῖ κοινὸ τόπο στοὺς Πατέρες τῆς 'Εκκλησίας ὅι, ἐὰν ὁ ἀνθρώπος ἀμείλῃ ἡ υπερηφανευθεῖ, τότε ὁ Θεὸς τὸν ἐγκαταλείπει προσωρινά, αἰρεῖ κατ' οἰκονομία τὴν θεὰ Του χάρι, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ φανεῖ ἡ ἀδυναμία τοῦ ἀνθρώ-που, ὁ ὁποῖος νομίζει ὅτι οἱ δοκιμασίαι καὶ οἱ πειρασμοὶ στὴν ζωὴ του ὑπερβάνουν τὰ ὅρια τῶν δυνάμεών του. Ἡ νωθρότητα καὶ ἀδιαφορία, ἡ χαλάρωσι στὴν πίστι, ἡ φι-ληθρόνια, ἡ μεγάλῃ ἐμπιστοσύνη στὸν ἐαυτὸ μας, ἡ ἀλαζ-μεία καὶ ἡ κατακρίσις τῶν συνανθρώπων μας ἀποτελοῦν τῆς κυριότερες ἀφορμές, γιὰ νὰ ἀπομακρυνθεῖ ἀπὸ ἐμᾶς ἡ θεία χάρι.

"Ἀς δοῦμε ὅμως τῆς ἀπόψεως τῶν ἁγίων Πατέρων ἀνα-λυτικά: Ὁ ἅγιος Ἀναστάσιος Ἀντοχείας λέγει χαρακτηριστι-κά: «Ὁφείλει αὐτοὺς ποὺ ἐγκαταλείπεται ἀπὸ τὸν Θεό, νὰ ἀναστῇ μέσα στὸν ἐαυτὸ τοῦ τὴν αἰτία τῆς ἐγκαταλείψεως καὶ νὰ διορθῶναι τὴν αἰτία αὐτή, γιὰ τὴν ὁποία καταδύνα-σταιται ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς του ἡ γίνονται σκευήτριες ἀπὸ φύλας ἐναντίον τοῦ ἡ ἐξευτελίζεται καὶ ἀμυάεται ἀπὸ ὑπρ-σταμένους καὶ ἀνθρώπους ταπεινῆς καταγωγῆς ἡ παραδί-δεται σὲ ἀπληκτὰ πάθη καὶ θλίψεις καὶ ἀσθένειες μὲ τὴν δι-καίτη ἀπόφασιν τοῦ Θεοῦ. Διὸτι πολλὰς φορὲς εἶπε ἀπὸ ὑπερ-φάνειας καὶ καυχῆς ἑστὶ ἐπειδὴ κατακρινόμενος ἄλλους εἶπε ἐπειδὴ κρᾶντες μίσος εἶπε ἐπειδὴ δέν κατηγοροῦμαι καὶ δέν κατακρινόμεν, τὸν ἐαυτὸ μας εἶπε ἐξ αἰτίας ἀμαρτιῶν, ποὺ εἶχαμε διατρέξει στὸ παρελθόν, παροδινόμεσται σὲ ψυχικὰ καὶ σαρκιακὰ πάθη» (Ὁδηγός, σελ. 31).

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος δίδασκε ἐπίσης: «Ὁ Θεὸς φυσικά δέν μᾶς ἐγκαταλείπει, ἐὰν ἐμεῖς δέν τὸ θελή-σουμε· καὶ ἀκούσι τὸ λέγει: «Ὁυχί αἱ ἀμαρτίαι ὑμῶν διπτοῦνται ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν» (Ἡσ. νθ'· 2). Αὐτὰ τὰ λέγει, γὰ νὰ δεῖξῃ ὅτι ἐμεῖς κάνουμε τὴν ὁρχὴ τῆς ἐγκα-ταλείψεως. Γνωρίζοντας λοιπὸν ἅλα αὐτὰ, εἰς κάνουμε τὰ πάντα γιὰ νὰ μὴ ἀπομακρυνθοῦμε ἀπὸ τὸν Θεό» (Υπό-μνημα εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην... Π.Σ.99,376). Ἡ θεία χάρις πολλὰς φορὲς ἐγκαταλείπει κάποιους γιὰ ἴδιο χρονικὸ διά-στημα μὲ σκοπὸ νὰ τοὺς ὑπερήλπει ψυχικά. Ἐστὶ ὁ προφή-της Ἠλίας, ἀφοῦ ἐγκαταλείφθηκε ἀπὸ τὸν Θεό, ἔπεισε σὲ πῶδες τῆς δείας καὶ ἐμάσε τὴν ἀσθένεια τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως· ἁμέσως ὅμως πάλι δέχθηκε τὴν παρουσία τῆς θείας χάριτος. Κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο ὁ Ἀπόστολος Πέτρος παρασχερσίσει στὴν ἀρνήση, ἀλλὰ ἀμέσως ὁ Δεσπότης τὸν τρῆβριξε. Ὁ Ἰούδας πάλι, ἀφοῦ ἀποστρέφθηκε ὀλο-κληρωτικὰ ἀπὸ τὴν θεὰ βοήθεια, κατέστη ἐπίμοι θῆραμα γιὰ τὸν διάβολο. Ἐγκαταλείφθηκε καὶ ὁ Δαβὶδ μετὰ τὴν ἀμαρτία τῆς μοιχείας, πέπτοντας σὲ ἐκείνης τῆς συμφορῆς, ἀλλὰ στὴν συνεχεῖ ἀπέκτησε ἔξω τὴν παρρησία πρὸς τὸν Θεὸ καὶ δέχθηκε τὴν φροντίδα Του... Ἐγκαταλείφθηκε καὶ ὁ Ἰὼβ, γιὰ νὰ γίνῃ πραγματικὰ τέλειος» (Εἰς τὸν ριγ' ψαλμόν, Ρ.Γ. 55, 678).

Κατὰ δὲ τὸν ἅγιο Ἰωάννην τὸν Δαμασκηνό, «ἀκόμη καὶ ὁ κυριώτατος τῶν μαθητῶν Πέτρος, ἡ πέτρα τῆς πίστεως, τὴν στιγμήν τοῦ πάθους τοῦ Κυρίου ἐγκαταλείφθηκε προσω-ρινά κατ' οἰκονομία, προκειμένου νὰ γνωρίσει τὴν εὐτέλεια καὶ τὴν ἀσθένεια τῆς ἀδυνάμεις ἀνθρωπίνης φύσεως, καὶ ἔπεισε σὲ ἀμάρτημα τῆς ἀρνήσεως. Θυμηθῆκε ὅμως ἀμέ-σως τὰ λόγια τοῦ Κυρίου καὶ βγαλνόμενος ἐξῶ ἐκλάσε τι-κρά. Μὲ ἐκείνα λοιπὸν τὰ καυτὰ δάκρυα, ἀνακαλῶντας τὴν ἥπα του, πῆνχε ἡ νίκη νὰ γίνῃ δική του. Καθὼς δηλαδὴ ἦταν ἔμπροσθεν ἀπὸ πνευματικῶς ἀγώνες, παρὰ τὸ ὅτι ἔπεισε, δέν ἀπεληλύθηκε οὐτε ἀπογοητεύθηκε, ἀλλὰ μετα-νοώντας προσέφερε ἀπὸ τὴν ἡμιμνην τὸν καρδιὰ πολὺ πικρὰ δάκρυα» (ἱστορία ψυχικῆς..., ΕΠΕ 10, σελ. 142-144). «Ὁ Θεὸς ἐπιτρέπει νὰ ὑποφέρει ὁ δικαίος ἄνθρω-πος, γιὰ νὰ μὴ παρεκλίνει ἀπὸ τὴν ἀρετὴ ἡ ἀκόμη καὶ γιὰ νὰ μὴ παρασυρθεῖ ἀπὸ ὑπερηφάνεια εἰς αἰτίας τῆς πνευμα-τικῆς δυνάμεως καὶ τῆς χάριτος ποὺ τὸν δόθηκε ἀπὸ τὸν Θεό, ὅπως στὴν περίπτωση τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. Ἐγκαταλείπεται κανεὶς ἐπίσης γιὰ κάποιο χρονικὸ διάστη-μα γιὰ τὴν διορθωτὴν ἡμῶν· γιὰ νὰ διδασκωνται δηλαδὴ οἱ ἅλλοι βλέποντας τὴν δυστυχίαν τοῦ, ὅπως στὴν περίπτωση τοῦ Λαζάρου καὶ τοῦ πλουτοῦ- διοτὶ ἐκ φύσεως, ὅταν βλέ-πουμε κάποιους νὰ ὑποφέρουν ταπεινωμένους... Ἐπι-

Ὁ Γ. Βερίτης καὶ τὸ ἔργον του (1915 – 1948)

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

ἥλιος, ὁ Ἀλέξανδρος ἄπλωσε τῆς «τετραδίπλες φτε-ρούγες» τῆς ψυχῆς γιὰ νὰ ἀνταμώσῃ τὸν «Χρᾶσι» τῆς, «ψηλότερα ἀπ' τοὺς κόσμους τῆς ἀπάτης».

Ἡ κηδεία του μία κατανυκτικὴ μυσταγωγία. Ἡ νε-κρώσιμη ἀκολουθία ἀναστάσιμη. Τόσοι νεοὶ ποὺ εἶχαν δακρύσει ἀπὸ ἐνθουσιασμό σὲ τὸ ἀκούσμα τῶν τραγου-διῶν τοῦ ἔχουν κραυγάζοντες δακρύων κατὰ τὴν ἐξόδιον ἀκολουθίαν του. Κι ὁ θρήνος ἐφθασε μακριά μέχρι τὴν ἑλληνικὴν ὑπαίθριον, μέχρι τὸ μέτωπο, μέχρι τὸν ζενιτεμέ-νο ἐλληνισμό, παντοῦ ὅπου ὑπῆρχαν ἑλληνικὲς χρι-στιανικὲς καρδιές.

Κι οἱ ἐπικηδεῖαι λόγοι βαθεῖς, οἰκοδομητικοί, παρα-μυθητικοί.⁵³ Καὶ τὰ δημοσεύματα γιὰ τὴν ἐκδήμια τοῦ Ἀλέξανδρου Γιάλια καὶ οἱ ἐπιστολὲς οἱ συλλυπητήριες καὶ τὰ ποιήματα – ἀνιερῶματα καὶ οἱ ἀνιερῶματικοὶ τό-μοι μαρτυροῦν τὸ μέγεθος τὸ πνευματικὸ τοῦ ἐκλιπόν-τος. Ἀξίζει ἡ μελέτῃ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ ἔργου τοῦ Γ. Βερί-τη. Θὰ συμβάλει στὸν ἠθικό ἐπανεξοπλισμὸ μας.

Συγκρινετὶ, πνευματικῇ, βαθεῖα ἡ ἐ

Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ «ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΕΝΩΣΕΩΣ ΘΕΟΛΟΓΩΝ»

«Άνοιχτή έπιστολή γιά τò: Καλούμενο μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν, τò μάθημα Παιδείας καί Ἑλληνορθόδοξης κληρονομιάς»

Γράφει ὁ **κ. Ἰωάννης Β. Κογκούλης,**

Ὁμότιμος Καθηγητής Πανεπιστημίου, Πρόεδρος Συμβουλίου ΑΤΕΙ Θεσσαλονίκης

1ον
 Πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος Κύριο ἹΕΡΩ-ΝΥΜΟ καὶ τὰ μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
 Μακαριώτατε, Σεβασμιώτατοι,

Τὰ γνωστικά ἀντικείμενα ποὺ διακρίνονται γιὰ πᾶν ἀπὸ σαράντα χρόνια στὴ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ ΑΠΘ καὶ ἰδιαίτερα στὸ Τμήμα Θεολογίας, καὶ ὄχι μόνον, καθὼς, ἐπίσης, καὶ ἡ **ΑΠΕΡΑΝΤΗ** ἀγάπη πρὸς τὴν **Ορθόδοξη Καθολικὴ Ἐκκλησία** καὶ τὸ ἕνός μας συνέβαλαν, ὥστε:

α) Νὰ ἔχουν **ΑΚΑΤΑΠΑΥΣΤΑ** στὰ αὐτὰ μου τὰ λόγια τοῦ Κωστή Παλαμά: **«Πές μου τί σχολεῖα ἔχεις, γιὰ νὰ σοὺ εἰπῶ τί λὰός εἶσαι»** καὶ

β) Νὰ μὴ παύω νὰ **ΟΝΕΙΡΕΥΟΜΑΙ** τὸ **ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΥΝ** ἑλληνικό **σχολεῖο**, τὸ **ΜΟΝΟ** ποὺ μπορεῖ νὰ συμβάλει στὴν ἀνόρθωση τοῦ Γένους μας, στὴ δημιουργία **ΑΝΑΧΩΜΑΤΟΣ** στὶς προσπάθειες **ΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗΣ** του, καθὼς, ἐπίσης, στὴν παροχὴ οὐσιαστικῆς βοήθει-ας γιὰ τὴν **ἐξοδὸ του ἀπὸ τὴν ἩΘΙΚΗ ΚΡΙΣΗ** πρὸς τὴν **ΟΡΘΗ** πορεία του.

Ἐτοί, τελευταῖα, μὲ μεγάλο ἐνδιαφέρον παρακολουθῶ τὰ τεκταινόμενα ἀναφορικά μὲ τὸ καλού-

Ἀλλοίμονον εἰς ὅσους δὲν μετανοοῦν

Πόσο ζημιὰ μᾶς προκαλοῦν οἱ ἀμαρτίες μας; Ὁ Ἅγιος Νικόδημος λέγει γιὰ τὸς βλάβες τὸν ἁμαρτίν: «Σκέψου πῶς οἱ ἀμαρτίες αὐτὲς σοὺ προσέξουν τὴν αἰώνια κόλαση, τὸ βασθεο ἐκεῖνο πῦρ, τὸν βρυγμὸ τῶν ὀδόντων, τὸν σκῆληρα τὸν ἀκόμητο, τὸν βασανισμό ὧν τὸν αἰσθησόμεν τοῦ σώματος, καὶ ὧν τὸν δυνάμεων τῆς ψυχῆς σου, ἡ ὁποῖα θὰ ἔχῃ πάντοτε μαζί της αὐτὸ ποὺ μοσεῖ καὶ δὲν θὰ ἔχῃ ποτέ αὐτὸ ποὺ ἐπιθυμεῖ. Τί μᾶς σωθεῖ; Μόνον ἡ μετάνοια.

Γι' αὐτὸ, συγχέει, γνωρίζει ὅτι ἡ μετάνοια, κατὰ τὸν θεὸ Ἰωάνν τὸν Δαμασκηνό, εἶναι μία ἐπαναστροφή ἀπὸ τὸν διάβολο πρὸς τὸν Θεό, ἡ ὁποῖα γίνεται μὲ πόνον καὶ ἀσκήση. Εἶσαι ὑπογραμμένος, δηλαδὴ, τὸ ἀφῆσθς τὸν διάβολο καὶ τὰ ἔργα του καὶ νὰ ξαναγυρίσῃς στὸν Θεό καὶ στὴν κατὰ Θεὸ ζωή». Δηλαδή νὰ μετανοήσουμε καὶ νὰ ἐξομολογη-θοῦμε. Διαφορετικὰ «οὐαὶ ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς».

* * *

Ἀνεφέρεται στὸν Συναξάριστη (28 Ἀπριλίου) ὅτι στὴν πόλη Καρθαγέ-ν τῆς Ἀφρικής, κάποιος στρατιώτης τοῦ Βασιλέως ἔπεσε σὲ σαρκακό ἀμάρτημα μὲ τὴν γυναῖκα τοῦ γεωργού του.

Μετὰ ἀπὸ τὴν ἀμαρτία ἀρρώστησε βαρεῖά καὶ σὲ λίγο πέθανε καὶ ἐτά-φη.

Τρεῖς ἡμέρες μετὰ τὴν ταφή του ἄρχισε νὰ φωνάζῃ ἐκ τοῦ τάφου καὶ νὰ λέγῃ «Ελεήσθε με». Ἐτοῖ ἀνίσταν τὸν τάφο καὶ τὸν βρῆκαν ζώντα,ν, ἀλλὰ δὲν μπορούσε νὰ ὁμιλήσῃ.

Ὁ Πατριάρχης Σαλαδόνης τῆς Ἀφρικής προσπαθοῦσε νὰ τὸν παρη-γορήσῃ καὶ νὰ τὸν συνεφέρει ἀπὸ αὐτὸ τὸ γεγονός, ποὺ ζῶσε. Μετὰ τρεῖς μέρες συνήλθε καὶ ἄρχισε νὰ διηγῆται τὰ ἔξῃς:

«Ὅταν ἡ ψυχὴ μου ἐκπρόκειτο νὰ βῇ ἀπὸ τὸ σῶμα μου, εἶδα μερι-κοὺς μαῦρους καὶ φοβεροὺς στὴν ὄψη, νὰ ὁρμῶν ἐναντίον μου καὶ μὲ πολεμοῦν. Μετὰ εἶδα δύο νέους ὑψωτάτους, οἱ ὁποῖοι ἦλθαν καὶ χάραξε ἡ ψυχὴ μου, καὶ μὲ ἀνέβασαν στὸν οὐρανό.

Περνώντας τὰ τελῶνια τῶν μαύρων δαιμόνων στὸν ἀέρα, ἐξέταζαν καθὲ ἀμαρτία, ἄλλο τὸ φέμμα, ἄλλο τὸ φθόνο, ἄλλο τὴν πλεονεξία κ.τ.λ. Σὲ αὐτὲς τῆς ἀμαρτίας οἱ νέοι ἐκείνοι ἀνέφεραν τῆς ἀρετὲς ὅσες ἔπραξα.

Ὅταν φθάσαμε κοντὰ στὴν πύλη τοῦ οὐρανοῦ, συναντήσαμε τὸ τε-λῶνιο τοῖς μοχαίρας, τὸ ὁποῖο παρουσίασε τὴν προηγουμένη ἀμαρτία μου ἔκανα. Ἐτοῖ νικῶσα οἱ ἀκάθαρτοι δαίμονες καὶ μὲ κατέβασαν στὰ σκοτεινότητα βῆθι τῆς κολάσεως, ὅπου βρισκόμουνταν οἱ ψυχὲς τῶν ἀμαρτωλῶν, τῶν ὁποίων τὴν ὁδὸν ποὺ τοῖς δοκίμαζον ἐκεῖ, δὲν μπορεῖ νὰ διηγηθῇ γλῶσσα ἀνθρώπου.

Ἀφοῦ λοιπὸν μὲ κατέβασαν ἐκεῖ, ἐγὼ θρηνοῦσα καὶ ἐκλάγα. Ὅμως πάλι φάνηκαν οἱ δύο ἐκείνοι νέοι, καὶ ἐγὼ κλαίοντας τοὺς εἶπα.

«Ελεήστε με καὶ δώστε μου καιρὸ νὰ μετανοήσω». Τότε ἐκείνοι εἶπαν, ὁ ἕνας στὸν ἄλλον.

«Συμφώνεῖς μὲ αὐτὸν, ὅτι πρόκειται νὰ μετανοήσῃ ὅπως λέγει;».

Ὁ ἄλλος ἀπάντησε:

«Ναὶ συμφωνῶ».

Ἀνέβασαν λοιπὸν τὴν ψυχὴ μου καὶ τὴν ἔβαλαν στὸν τάφο. Ἐκεῖ μό-λις εἶδα τὸ σῶμα μου, σὰν βούρκο καὶ λάσπη, δὲν ἤθελα νὰ μῦθ μέσα. Οἱ δύο νέοι μοῦ εἶπαν:

«Εἶναι ἀδύνατον νὰ μετανοήσῃς μὲ ἄλλο τρόπο, ἂν δὲν μῆτῃς μέσα στὸ σῶμα σου, καὶ ἂν ἐν αὐτὸ δὲν ἀγωνισθῇς νὰ μετανοήσῃς, ἐπειδὴ μὲ αὐτὸ ἔκανες τὴν ἀμαρτία».

«Μῆτῃκα λοιπὸν μέσα στὸ σῶμα μου καὶ ἀφοῦ αὐτὸ ἐνεψυχώθῃ καὶ ζωντανέω, ἀρχίσαι νὰ φωνάζω».

Ὅλοι ὅσοι ἀκούσαν τὸ «ἐλεήσθε με» καὶ τὴν φρικτὴ αὐτὴ διήγηση, φοβήθηκαν καὶ ἐκλάγε ὁ καθὲ ἕνας τῆς δικῆς του ἀμαρτίας. Ὅταν τὸν εἶδον ἐξαντλημένο καὶ γεμάτο δάκρυα τὸν παρακαλοῦσαν νὰ φωνῇ κά-τι. Ἐκείνος ὅμως δὲν δέχθηκε τίποτα. Κατόπιν τοὺς ὤφισσε καὶ πῆγαινε στὴς ἐκκλησίας καὶ πτόρτωντας κάτω στὴν γῆ, φώναζε μὲ δυνατὴ φωνὴ γεμάτος δάκρυα «Ἀλλοῖμονον, ἄλλοιμονον σὲ ἐκείνους, ποὺ ἀμαρτάν-νουν καὶ δὲν μετανοοῦν. Ὅ τοια φοβερὴ κόλαση καὶ αὐστηρὴ κρίσις τοὺς περιμένει». Ἐτοῖ πέρασε σαράντα ἡμέρες νηστεύοντας, ἀγρυ-πνώντας καὶ κηρύττοντας, ἐπιστρέφοντας πολλοὺς ἀμαρτωλοὺς στὴν μετάνοια.

Τέλος ἐκοιμήθῃ ἐν Κυρίῳ, προγυνώρισε τὸν θάνατό του πρὶν δύο-ε-κα ἡμέρες.

* * *

Ἐνας νηπτικός πατέρας, ὁ Ἅγιος Πέτρος ὁ Δαμασκηνός γράφει: «Γιατὶ ψυχὴ μου ἄμελες τὸν ἐαυτὸν σου; Γιατὶ δὲν ντρέπεσαι νὰ ἀμαρ-τάνῃς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἀγγέλων του, ὅπως ντρέπεσαι μπροστὰ στοὺς ἀνθρώπους...; Ἀλλοῖμονον μοῦ, γνωρίζω τὴν κόλαση καὶ δὲν θέλω νὰ μετανώσω. Ἀγαπᾷ τὴν οὐράνια Βασιλεῖα καὶ ἀρετὴ δὲν ἔχω ἀποκτήσει. Πιστεύω στὸν Θεό, ἀλλὰ παρακώω συνεχῆς τῆς ἐντολῆς του. Μισῶ τὸν διάβολο, ἀλλὰ δὲν σταματᾷ νὰ πρᾶτῶ αὐτὰ ποὺ ἀρέσκουν σ' ἐκεῖνον. Ὅταν προσηγυρωμαι, ἄμελῶ καὶ εἶμαι σὰν ἀνεί-σθητος. Ὅταν νηστεύω, υπερηφανεύομαι καὶ κατακρινόμαι περισσότε-ρο. Ὅταν ἀγρυπνήσω, νομίζω πῶς κάπὶ κάνω, γιὰ νὰ μὴ μοῦ γίνῃ χρή-σιμη ἡ ἀγρυπνία...

Ποὺ εἶναι ἡ ὁλοκληρωτικὴ μετάνοια, ἡ ὁποῖα μᾶς κάνει νὰ εἰμαστε μα-κριὰ ἀπὸ κάθε κακὸ ἔργο καὶ λόγο πονηροῦ; Ἄν μετανοοῦσῶ σὰν τὸν Ἄσωτο, δὲν δεχτὰν τὴν ἐπιτροπὴν μου ὁ φιλόστοργος Πατέρας. Κι ἐν εἰχ ἐνθυμωμοσύνῃ σὰν τὸν τελώνη καὶ κατέκρινε μόνον τὸν ἐαυτὸν μου καὶ κανένα ἄλλο, δὲ ἔπαρνα καὶ ἐγὼ τὴν ἀφεση τῶν ἀμαρτιῶν ἀπὸ τὸν Θεό...».

ἐμπειροτέχνες μὲ τὸ ἀνωτέρω πο-λύπαθο μάθημα.... Ὅα δοκιμάσει ἀπογοήτευση, ἐὰν θελήσει νὰ **συγκρίνει τὰ μέλη τῆς συγκρότη-σης τῶν δικῶν μὲ ομάδων συγγραφῆς τῶν Ἀναλυτικῶν Προγραμμάτων (Προγραμμά-των Σπουδῶν),** καθὼς καὶ τῆς συγγραφῆς τῶν ἀντίστοιχων δι-δακτικῶν βιβλίων μὲ ὁ,τι συμ-βαίνει σὲ ἄλλες χώρες (σ.70-71).

Στὸ σημεῖο αὐτὸ, ἀπλὰ σημει-ώνω πῶς:

➤ **Εἶναι ΜΕΓΙΣΤΗ Ἡ ΕΥΘΥΝΗ** τῶν **ΑΣΧΕΤΩΝ** στὴ συντριπτικὴ τῶς πλειονότητα, **ὡς πρὸς τὴν Ψυχοπαιδαγωγικὴ καὶ Διδα-κτικὴ ἐξειδικεύση συντακτῶν τῶν ἀνωτέρω Προγραμμάτων Σπουδῶν (Ἀναλυτικῶν Προ-γραμμάτων), ποὺ ἐσίς, Μακα-ριώτατε, χαρακτηρίζετε** «κα-τάλληλα καὶ ἐπικίνδυνα», ἀπέ-ναντι **στὸ ἕνός μας καὶ στὴν ἱστορία** τοῦ.

Μετὰ τὸς ἔλαβαν χώρα στὴ Σύ-νοδο τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὶς **4-7.10.2016**, πί-στευα πῶς δὲ σταματοῦσε ἡ ἐκτροπὴ ποὺ δημιουργήθηκε μὲ τὴ συντάξη ἀπὸ **ΜΗ ΕΙΔΙΚΟΥΣ** Προ-γραμμάτων Σπουδῶν (Ἀναλυτικῶν Προγραμμάτων) ὄχι ἀπλὰ γιὰ τὸ καλούμενο μάθημα τῶν Θρησκευ-τικῶν, ἀλλὰ γιὰ ἕνα μάθημα ποὺ οφείλει νὰ προσφέρει στοὺς μα-θητὲς **ΑΥΘΕΝΤΙΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ**. Μά-λιστα, χάριχα ἰδιαίτερα, ὅταν σὺς ἀκούσα, Μακαριώτατε, νὰ κάνετε λό-γο:

➤ **Γιὰ τὴν ἀνάγκη νὰ ξεκινήσει ἡ προσπάθεια σύνταξης τούς ἀπὸ «μηδενικὴ βάση» καὶ πῶς πρὸς τοῦτο ἡ Ἐκκλησία θὰ ὀρί-σει ἐπιτροπὴ.**

Μετὰ ἀπὸ αὐτὸ, περίμενα ἡ ἐπι-τροπὴ αὐτὴ νὰ **ΑΠΟΤΕΛΕΙΤΑΙ** ἀπὸ εἰδικούς, οἱ ὁποῖοι, **παράλληλα** μὲ τῆς **θεολογικὲς σπουδὲς τούς (πτυχίο Θεολογίας),** θὰ **διαθε-τοῦν Ψυχοπαιδαγωγικὴ καὶ Δι-δακτικὴ ἐξειδικεύση.**

➤ **Δὲν περίμενα νὰ μὲ συμπε-ριλάβετε σὲ μία τέτοια ἐπιτροπὴ καὶ μάλιστα, ὅταν στὴν Ἱερᾶ Σύ-νοδο διατυπώθηκαν, ὡς πρὸς τὸ πρόσωπό μου, ἀντιρροάσεις.**

Ἐδῶ παρεντέχνη ἀναφέρω πῶς, δυστυχῶς, ἄλλοι χαρακτηρί-ζον κάποιους **ἀκράιους – συντη-ρητικούς,** ἄλλοι τοὺς χαρακτηρί-ζον **οἰκουμενιστές.** Εἶναι δικαιοῦ-μά τους, ἔστω καὶ ἐὰν εἶναι ἱερά-ρχες. Ὅς πρὸς τὸ τελευταῖο, παρεν-τέχνηκα σημειῶνω πῶς δοξάζω τὸν Θεὸ ποὺ ἐνὶ ἐνίαι αἰὰ νὰ ἱδρυθεῖ τὸ **πρῶτο Ὁρθόδοξο Μοναστήρι** **στὴν Αὐστρία.** Τὸ γεγονός αὐτὸ ἐγίνε ἀφορμὴ, καὶ ἐγὼ καὶ κάποιος Ἰερώντας, νὰ δεχθώμεν, μῆσω τὸ δαιδικτύου, ἕνα ἀνίερο πόλεμο. Ὅμως, πιστεύω ὅτι ἀποτελεῖ μεγά-λη εὐλογία νὰ εἶναι κάποιος «ση-μεῖον ἀντιπερὶσμένου».

ΔΥΣΤΥΧΟΣ, Μακαριώτατε καὶ Σεβασμιώτατε, **ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΑΤΕ** ἐπιτροπὴ, ἡ ὁποῖα, στὴν πλειονο-τήτῃ της, ἀποτελεῖται ἀπὸ μέλη τοῦ:

1. Ἄλλοι ΣΤΕΡΟΥΝΤΑΙ θεολο-γικῶν σπουδῶν (πτυχίο Θεολο-γίας).

2. Ἄλλοι ΔΕ ΔΙΔΑΓΟΥΝ τὴν ἀπαιτούμενη Ψυχοπαιδαγωγικὴ καὶ Διδακτικὴ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ἐξειδικεύση, ΑΡΠΑΙΖΗΤΗ γιὰ τὴ **σύνταξη Προγραμμάτων Σπου-δῶν (Ἀναλυτικῶν Προγραμμά-των τοῦ καλούμενου μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν, δηλαδή τοῦ μαθήματος Παιδείας καὶ Ἑλληνορ-θόδοξης Κληρονομίας).**

3. Ἄλλοι ΣΥΜΜΕΤΕΙΧΑΝ **στὴ σύνταξη ἡ τὴν ὑλοποίηση τῶν ἀνωτέρω Νέων Προγραμμάτων, ποῦ, δυστυχῶς, διχάσαν τὸν θε-ολογικὸ κόσμο καὶ ευρύτερα τὸν λαὸς μας.**

ΔΙΑΠΡΕΣΑΤΕ, δηλαδή, τὸ ΜΕ-ΓΑΛΟ ΛΑΘΟΣ ποὺ διέπραξε τὸ Ὑπουργεῖο Παιδείας μὲ τὸ νὰ ΑΝΑΘΕΣΕΙ **τὴ σύνταξη ΝΕΩΝ Προγραμμάτων Σπουδῶν (Ἀνα-λυτικῶν Προγραμμάτων) τοῦ κα-λούμενου μαθήματος τῶν Θρη-σκευτικῶν, ἐπαναλαβόμενος, μὲ κοινὸν τὸς ΣΕΠΑ, οἱ ὁποῖοι:**

➤ **Στὴν πλειονότητά τους, ἐνῶ εἶχαν θεολογικὲς σπουδὲς στε-ρομεινὴν τὴν ἀπαιτούμενη πρὸς τοῦτο Ψυχοπαιδαγωγικὴ καὶ Δι-δακτικὴ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ἐξειδι-κεύση, χωρὶς συνειδησιακὸ ἐλεγχ, συμπετείχθησαν στὴ σύντα-ξη ἡ στὴν ὑλοποίηση τῶν ἀνω-τέρω Νέων Προγραμμάτων.**

Ὅμως, Μακαριώτατε καὶ Σεβα-σμιώτατοι, οἱ Πολυκατοικίες καὶ τὰ **ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛ.**

ΘΕΟΔΟΣΟΣ ΤΥΠΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΛΟΥΚΑ

4 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2016

Ἀπόστολος: Γαλ. γ´ 23 - δ´ 5

Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιγ´ 10 - ι7

Ἦχος: βαρὺς – Ἑωθινόν: Β´

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Νὰ σεβώμεθα τὴν Κυριακὴν

Στὴ σημερινὴ Εὐαγγελικὴ Περικοπὴ, γίνεταί λόγος γιὰ τὴν θεραπεία ἀπὸ τὸν Κύριον μᾶς Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς συγκυπτούσας γυναικίας ἡμέρα Σάββατο. Ὁ φιλόανθρωπος Κύριος, κινούμενος ἀπὸ τὴ μεγάλη Του φι-λευσπλαχνίαν, ἐθεράπευσε τὴν ταλαίπωρη ἐκείνη, κυριωμένη γυναῖκα, ποὺ μὲ συνέργεια τοῦ πονηροῦ πνεύματος κατεχόταν ἀπὸ ἀσθένεια ἐπὶ 18 ὁλόκληρα χρόνια. Ὁ ἀρχισυνάγωγος ὅμως, ποὺ δὲν εἶχε ἀγάπην καὶ φιλόανθρωπα αἰσθήματα, ἀλλὰ μὴ τυπικὴ προσκόλλησιν στὴν ἀργία τοῦ Σαββάτου, ἀγανάκτησε γιὰ τὸ θαῦμα τοῦ Σαββάτου καὶ εἶπε στὸν λαὸ ὅτι πρέπει στὶς 6 μέρες τῆς ἑβδομάδος, ποὺ εἶναι μέρος ἑργασίας, νὰ ἐπιθυμοῦν τὴν θεραπεία τους καὶ ὄχι τὴν ἡμέρα τοῦ Σαββάτου, ποὺ ἦταν ἡμέρα ἀναπαύσεως.

Ὁ ἱερὸς Θεοφύλακτος παρατηρεῖ σχετικὰ ὅτι «ὁ σατανὰς ποὺ ἔδεσε μὲ τὴν βαρεῖα αὐτὴ ἀρρώστια ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τὴν γυναικίκα, δυσφορώντας γιὰ τὴν ἀπελευθερώσῃ της ἀπὸ τὴν μάστιγα αὐτὴ καὶ θέλοντας νὰ κα-κουχήται περισσότερο, αἰχμαλωτίζει μὲ φθόνον τὸν ἀρχισυνάγωγο καὶ μὲ τὸ στόμα του καταφέρει κατὰ τοῦ θαύματος».

Ὁ δὲ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας κάνει τὴν ἐξῆς ἐρώτησι καὶ σκέμῃ γιὰ τὸν ἀρχισυνάγωγο: «Καὶ ὅμως δὲν θὰ ἔπρεπε ποὺ πολὺ νὰ θαυμά-σῃ (ὁ ἀρχισυνάγωγος); ...Ἀρχοντας τῆς συναγωγῆς ὑπαρχῶν γνωρί-ζεις περὶπὸν τὰ γράμματα τοῦ Μωσῆ τοῦ δλ. ὅ, γι' ὡραφεῖ ἡ ἱερὰ Βίβλος γιὰ τὸν θεότιμ Μωσῆ, ὡ ἀρχισυνάγωγος. Τὸν εἶδες νὰ προσεύχεται σὲ πολλὰς περιπτώσεις, ἀλλὰ σὲ καμμία περίπτωσι δὲν ἔκανε ἵπποτε μὲ τὴ δικὴ του δύναμι... Ἐδῶ, ὅμως, βλέπεις τὸν Χριστὸ νὰ μὴ ἀπευθεῖν πρὸς τὸν Οὐράνιον Πατέρα προσευχῇ, ἀλλὰ στὴ δικὴ του δύναμι νὰ ἀναθέτῃ τὴν πραγματοποιήσι τοῦ θαύματος, νὰ νηστεύῃ τὴν ἀρρωστὴ μὲ τὸν λόγον του καὶ μὲ τὴν ἐπίθεσι τῶν χερῶν του ἐπάνω της... Ὅα ἔπρεπε λοιπὸν ἀπὸ ἐδῶ νὰ κατανοήσῃ ὁ ἀρχισυνάγωγος τὴν δύναμι τοῦ μυστηρίου τοῦ Χριστοῦ... καὶ νὰ μὴ λέγῃ τέτοια πράγματα στὸ λαό, οὔτε νὰ κατηγορῇ ἐκείνους ποὺ θεραπεύονται γιὰ τὴν κατάργησιν τοῦ θρησκευτικοῦ νόμου» καὶ ἐπειδὴ δὲν τομὰ ἀπ' εὐθείας νὰ ἐλέγξῃ τὸν Ἰησοῦ, ἀλλὰ ὁ, πὶ λέγει ἔμμεσα ἀναφέρεται στὸν Χριστὸ «ἐπιτίμα τούς ὄχλους, γὰ νὰ φανῇ ὅτι ἀναγκαεῖ γιὰ τὸ Σάββατον» γιὰ τὴν κατάργησιν τῆς ἀργίας τοῦ Σαββάτου.

Καὶ σὲ ἄλλο σημεῖο ὁ ἅγιος Κύριλλος προσθετεῖ τὰ ἐξῆς: «Σὲ ποῖον ἔδωκε τὸ πρόσταγμα ὁ Θεὸς νὰ τηρῇ τὴν ἀργία τοῦ Σαββάτου; Στὸν ἐαυτὸ του μᾶλλον ἢ στοὺς ἀνθρώπους; Ἄν μὲν τὸ εἶπε γιὰ τὸν ἐαυτὸ του, τότε ἂς μὴ ἐνεργῇ τὴν ἡμέρα τοῦ Σαββάτου αὐτὰ ποὺ ἔχουν σχέση μὲ τὴ ζωὴ μας ἄς σταματήσῃ δλ. ὁ ἥλιος (ἐκείνη τὴν ἡμέρα τοῦ Σαβ-βάτου) νὰ κινή τὴν τροχιά του. Ἄς μὴ πέφτουν οἱ βροχοί. Ἄς σταματή-σουν οἱ πηγὲς τῶν ὑδάτων καὶ τῶν ποταμῶν, ποὺ τρέχουν ἀδιάκοπα. Ἄς παύσουν νὰ πνέουν οἱ ἀνεμοί». Καὶ ἐπειδὴ αὐτὸ δὲν ἰσχύει, οὔτε μπορεῖ νὰ συμβῇ, ἐξυπακούεται ὅτι ἡ τήρησις τοῦ νόμου τῆς ἀργίας τοῦ Σαββάτου εἶναι υποχρεώσις τῶν ἀνθρώπων.

Ὁ Θεὸς Διδάσκαλος «ῶνόμασε τὸν ἀρχισυνάγωγο ὑποκριτῇ, γιὰτὶ ἀπὸ τὴ μία μερίᾳ ὑποκρινόταν ὅτι πηοῦσε τὸν νόμο τοῦ Σαββάτου καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη ἔδειχνε τὸν φθόνον του καὶ διαφωνοῦσε γιὰ τὴν θεραπεία τῆς ἀσθενοῦς τὴν ἡμέρα τοῦ Σαββάτου» (Ζιναβήγιος).

«Καὶ πρόσεξε τὸν ἀρχισυνάγωγο, λέγει ὁ Ἅγιος Κύριλλος, ποὺ γι' αὐτὸν ὁ ἀνθρώπος ἔχει λγότερη τιμὴ ἀπὸ τὸ κτήνος, ἀφοῦ βεβαίαι νὰ μὲν βροὶ καὶ τὸν ὄχι προνοεῖ τὴν ἡμέρα τοῦ Σαββάτου, ἐνῶ τὴν κυριωμένη καὶ ἀρρωστὴ γυναῖκα δὲν θέλει νὰ τὴν ἀπαλλάξῃ ὁ Χριστὸς.

Ἡ τήρησις τῆς ἀργίας τοῦ Σαββάτου ἦταν ἐνα σοβαρὸ θέμα, ἀφοῦ εἶναι ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ στὸν Μωσαιοῖς λαόν. «Μνήστηθι τὴν ἡμέραν τῶν Σαββάτων ἀγαπᾶς αὐτήν· ἐξ ἡμέρας ἑνῆα καὶ ποιήσεις πάντα τὰ ἔργα σου, τὴν 6ὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην σάββατα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου».

Καὶ ἐὰν, ἔπειτα ἀπὸ τὴν τὴν θεῖα ἐντολή, ὁ ἀρχισυνάγωγος ἔστω καὶ τυπικὰ καὶ ὑποκριτικὰ διαμαρτυρήθηκε γιὰ τὴν κατάργησιν τῆς ἀργίας τοῦ Σαββάτου - γιὰτὶ στὴν οὐσίαν δὲν ἔκανε παράβασι ὁ Κύριος τῆς ἀργίας τοῦ Σαββάτου, ἀλλὰ πράξῃ φιλοανθρωπία καὶ ἀγαθοεργίαν κατὰ τὴν ἡμέρα αὐτὴ - ἐμεῖς οἱ Χριστιανοὶ σήμερα, ποὺ ἀντὶ τοῦ Σαββάτου τιμάμε ὡς ἁγία ἡμέρα τὴν Κυριακὴ, τὴν ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου μας καὶ τὴν ἔχουμε ὡς ἡμέρα ἀργίας καὶ πνευματικῆς ἀναπαύσεως, τί πρέπει νὰ κά-νουμε στὰν ἀντίθεσι καὶ ἀντεκκλησιαστικῶν νόμοι ἐπιχειροῦν σταδιακὰ νὰ καταργήσουν τὴν ἀργία τῆς Κυριακῆς; (Εἰτὰ Κυριακὲς ἰσοπεδώνονται ἀρχικά καὶ δυστυχῶς ἔπειτα συνεχῶς...) Ὅταν οἱ ἐργαζόμενοι γάνουν τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκκλησιασμοῦ μὲ τὴν οἰκονομίαν τῶν τῶν ἡμέρα τῆς Κυ-ριακῆς καὶ δὲν τὴν ἔχουν στὴ διαθεσί τους γιὰ νὰ ἀναπαυθοῦν ψυχικὰ καὶ σωματικὰ, νὰ ἀνασυγκροτήσουν τῆς ψυχροσωματικῆς τῶς δυνάμεις, νὰ μ-λήσουν καὶ νὰ φάνε μαζί μὲ τῆς οἰκονομείας τους, νὰ κάνουν μία ἐκδρομὴ, ἐνα προσκύνημα, μία ἐπισκέπη; Ὅταν τὴν ἡμέρα τοῦ Κυρίου, τὴν Κυριακὴ, τὴν μεταβάλλουν σὲ μία κοινὴ ἐργασίαν ἡμέρα καὶ μία ἀπὸ τῆς ὑπολοίπων ἡμέρες τῆς ἑβδομάδος τὴν κάνουν ἡμέρα ἀργίας;

Ἄλλοι ἂν, ὅπως π.χ. οἱ Ἑβραῖοι ἔχουν τὸ Σάββατο ὡς ἡμέρα ἀργίας καὶ οἱ μουσουλμᾶνοι τὴν Παρασκευὴ καὶ τῆς τηροῦν ἀπαράσ

ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΚΑΙ ΓΕΩΠΟΛΙΤΙΚΗ

Συνθήκη του Maastricht 1992: Τί υπέγραψεν ή Έλλας και ποίας αλλαγας υπέστη εξ αίτίας αυτής της υπογραφής

38ον Εύρωπαϊκή Τράπεζα Έπενδύσεων (European Investment Bank – EIB)

Ή Εύρωπαϊκή Τράπεζα Έπενδύσεων (European Investment Bank – EIB) είναι ένα ακόμα μη θεσμικό, αλλά διορισμένο όργανο της Εύρωπαϊκής Ένώσεως, ίδρύθηκε το 1958, σύμφωνα με την πρόβλεψη της συνθήκης της Ρώμης (1957), αλλά πήρε και «σάρκα και οστά» με την Συνθήκη του Maastricht (1992). Διαβάζομε, λοιπόν, στο Κεφάλαιο 5:

« **Α ρ θ ρ ο 198α**: «Η Εύρωπαϊκή Τράπεζα Έπενδύσεων έχει νομική προσωπικότητα.

Μέλη τής Εύρωπαϊκής Τ ρ ά π ε ζ ας Έπενδύσεων είναι τὰ κράτη μέλη.

Τò καταστατικό της Εύρωπαϊκής Τράπεζας Έπενδύσεων προσαρτάται ως πρωτόκολλο στην παρούσα συνθήκη.

Άρθρο198β: «Η Εύρωπαϊκή Τράπεζα Έπενδύσεων έχει ως άποστολή να συμβάλει στην ισορροπη και απόδοκτη ανάπτυξη της κοινής αγοράς για τὸ συμφέρον τής Κοινότητας προσφεύγοντας στην κεφαλαιαγορά καί στους ίδιους της πόρους. Για τὸ σκοπὸ αὐτὸν, χωρὶς νὰ ἐπιδιώκει κέρδος, διευκολύνει με τὴν παροχὴ δανείων καί ἐγγυήσεων, τὴ χρηματοδότηση τῶν κατωτέρω σχεδίων, σὲ ὅλους τοὺς τομείς τής οικονομίας:

(i). σχεδίων ποὺ ἀποβλέπουν στὴν ἀξιοποίηση τῶν λιγότερο ἀνεπτυγμένων περιοχῶν»

(ii). σχεδίων ποὺ ἀποσκοποῦν στὸν ἐκσυγχρονισμό ἢ στὴ μετατροπὴ ἐπιχειρήσεων ἢ στὴ δημιουργία νέων δραστηριοτήτων ποὺ συνεπάγεται ἢ προσδεύεται ἐγκαθίδρυση τής κοινῆς αγοράς καί ποὺ, λόγω τής ἐκτάσεως ἢ τής φύσεώς τους, δὲν δύνανται νὰ καλυφθοῦν πλήρως ἀπὸ τὰ διαθέσιμα σὲ κάθε κράτος μέλος μέσα χρηματοδοτήσεως.

(iii). σχεδίων κοινῶ ἐνδιαφερόντος γιὰ περισσότερα κράτη μέλη ποὺ, λόγω τής ἐκτάσεως ἢ τής φύσεώς τους, δὲν δύνανται νὰ καλυφθοῦν πλήρως ἀπὸ τὰ διαθέσιμα σὲ κάθε κράτος μέλος μέσα χρηματοδοτήσεως.

Ή Τράπεζα, κατὰ τὴν ἐκτέλεση τῆς ἀποστολῆς τῆς, διευκολύνει τὴ χρηματοδότηση ἐπενδυτικῶν προγραμμάτων σὲ συνδυασμὸ μὲ τὴ παρεμβάσεις τῶν διαρθρωτικῶν ταμείων καὶ τῶν ἄλλων χρηματοδοτικῶν μέσων τῆς Κοινότητας».

Θεωρητικά, ὅλα τὰ κράτη μέλη τῆς Ε.Ε. εἶναι μέτοχοι τῆς ΕΙΒ, με τὴ σύνθεση ποὺ παρουσιάζεται στὸ παρακάτω γράφημα:

Καταννομή τοῦ κεφαλαίου τῆς ΕΙΒ, ὅπως ἰσχύει ἀπὸ τὴν 1η ἰουλίου 2013

Οἱ ἀποφάσεις, ὡστόσο, στὴν ΕΙΒ λαμβάνονται ἀπὸ τὰ ἐξῆς ὅργανα:

1. **τὸ Συμβούλιο τῶν Διοικητῶν**, ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ ὑπουργοὺς (συνήθως τοὺς ὑπουργοὺς Οἰκονομικῶν) ὅλων τῶν κρατῶν μελῶν. Ὅριζι τῆς γενικῆς καθεστῶσεως τῆς πιστωτικῆς πολιτικῆς.

2. **τὸ Διοικητικό Συμβούλιο**, με ἐπικεφαλῆς τὸν πρόεδρο τῆς ΕΙΒ. Ἀποτελεῖται ἀπὸ 28 **διορισμένα** μέλη καί ἕνα μέλος ποὺ, ἐπίσης, **διορίζεται ἀπὸ τὴν Εύρωπαϊκή Ἐπιτροπὴ**. Εἶναι τὸ **διορισμένο** ὄργανο τῆς Τράπεζῆς καθὼς ἀποφασίζει γιὰ τὸν ὅποιο δανεισμό τῆς Τράπεζας καὶ τὴν χορήγηση δανείων σὲ τρίτους.

3. **τὴν Διευθύνουσα Ἐπιτροπὴ**, ποὺ εἶναι τὸ ἐκτελεστικό ὄργανο τῆς Τράπεζας καὶ διαχειρίζεται τῆς καθημερινές ὑποθέσεις.

Στὴν σύνθεση τῆς Τράπεζας περιλαμβάνονται ἐπίσης ἡ Ἐπιτροπὴ Ἐλέγχου, ποὺ ἐξετάζει κατὰ πόσο οἱ ἐργασίες τῆς ΕΙΒ διεξάγονται κατὰ τὸν ἐνδεδειγμένο τρόπο, καί, τὰ Τμήματα[1] τῆς Τράπεζας, ποὺ ἐσαρμόζονται τῆς διοικητικῆς ἀποφάσεως.

Ή ἔδρα τῆς Τράπεζας εἶναι τὸ Λουξεμβούργο καὶ σημερινὸς πρόεδρος τῆς εἶναι ὁ Γερμανὸς Werner Hoyer, οικονομολόγος καὶ μέλος τοῦ Ἐλευθέρου Δημοκρατικοῦ Κόμματος (Freie Demokratische Partei, FDP) στὴν Γερμανία, ποὺ ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του τὴν πρωτοχρονιά τοῦ 2012 διαδεχόμενος τὸν Βέλγο προκάτοχό του Philippe M.P.J. Maystadt.

Κάτι ποὺ δεῖξει νὰ ἐπισημάνουμε σὲ ὃ, π ἀφορᾷ στὸν προηγούμενο πρόεδρο τῆς ΕΙΒ, τὸν Maystadt, εἶναι τὸ ὅτι στὴν περίοδο 1989–1992 –κατὰ τὴν τελευταία θητεία του ὡς ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν τοῦ Βελγίου ἐπὶ πρωθυπουργίας τοῦ Wilfried Achiel Emma Martens–, βρέθηκε νὰ εἶναι **πρωτανυστίας σὲ ἀνευ προηγούμενο σκάνδαλο κερδοσκοπίας, ποὺ κόστισε στὸ Βέλγιο ἀνάλογα 571.000.000€**.

Σὲ μία περίοδο ὅπου ὁ κρατικὸς προϋπολογισμὸς τοῦ Βελγίου πῆγαινε ἀπὸ τὸ κακό στὸ χειρότερο, ὁ **Maystadt ἀποφάσισε νὰ διακινδυνεύει τὰ χρήματα τῶν Βέλγων φορολογουμένων** ἐπενδύοντας σὲ

Ή υιοθεσία ἀπὸ ὁμόφυλα “ζευγάρια” δὲν θά ἀργήση

Στὴν Εὐρώπη καὶ ὄχι μόνο ὁμιλοῦν γιὰ οἰκογένειες με δύο μαμμάδες καὶ δύο μπαμπάδες. Ἡ Εύρωπαϊκή Ένωση κινδυνεύει νὰ καταστῇ υἱοτίτη αὐθεντία καὶ σὲ θέματα ἠθικῶν ἀξιών. Σὲ Εύρωπαϊκό επίπεδο ῥῆθ, στὴν Μεγάλῃ Βρετανία, Ἰσπανία, Σουηδία, Νορβηγία, Ἰσλανδία, Δανία καὶ Ὀλλανδία, ἀλλὰ καὶ σὲ πολιτείες τῶν ΗΠΑ, γίνεται υιοθεσία ἀπὸ μέρους ὁμοφυλοφίλων “ζευγαριῶν”.

Μετά τὴν ἀναγνώριση καὶ θεσμοθέτηση τοῦ συμφῶν συμβολισμῶν τῶν ὁμοφυλοφίλων, ἀς ἀκολουθήσῃ ἡ υιοθεσία ἀπὸ μέρους τῶν ὁμο-ζευγαριῶν. Ἡδὴ ἀρχισε νὰ καλλιεργεῖται στὴν Εὐρώπη καὶ ὄχι μόνο. Αὐτὸ ποὺ ἀνέφερε παλαιότερα ἡ ἐφημερίδα «Cotiere del Veneto» σὲ δημοσίευσή της, ἡμερημνίας 30 Αὐγούστου 2013, γιὰ τὴν εἰσήγηση τῆς δημοτικῆς συμβουλίου Camilla Seibezzi στὴ Βενετία, πρὸς ἀντίκατάσταση τῶν ὀρων πατέρας καὶ μητέρας, εἰς “γονεῖς 1” καὶ “γονεῖς 2”, ἀρχισε νὰ γίνεται γενεγὸς.

Στὴν Εὐρωπαϊκή Ένωση δυστυχῶς δὲν εἶναι λίγοι αὐτοὶ ποὺ ὁμιλοῦν γιὰ οἰκογένειες με δύο μαμμάδες καὶ δύο μπαμπάδες. Νὰ υπενθυμίσουμε τὴν περίπτωση τῆς Barbara Bianchi ὑπαλλήλου τοῦ Δήμου Μιλάνου, ποὺ ἀπέστειλε στὸν Δήμαρχο τοῦ Μιλάνου, μήνυμα μέσω τοῦ Facebook τῆς, τὸ σχολικό ἐντυπο ἐγγράφηξ τῶν παιδιῶν τῆς, διαγράφοντας τὴ λέξη “γονεῖς 1” καὶ σημειώνοντας με θάρρος «Εἶμαι μητέρα καὶ ὄχι “γονεῖς 1”». Με αὐτὸ τὸν τρόπο ἡ Barbara Bianchi διδάξε νὰ ὑπογράψει τὸ σχολικό ἐντυπο ἐγγραφῆξ τῶν παι-

διῶν καὶ ἀδυναμίας ἀνταλλαγῆς (swaps) μεταξὺ Βελγικῶν φράγκων καὶ ἀδυναμίας Εύρωπαϊκῶν νομισμάτων, κάπι ποὺ τελικὰ ἐπέφερε τὴν ζημιά ποὺ προαναφέραμε. Τὸ σκάνδαλο ἀποκαλύφθηκε τὸ 1996, ὁ Maystadt **παραπήθηκε, ἀλλὰ ἀνακάλεσε τὴν παραίτησή του** καὶ παρέμεινε στὴν θέση του μέχρι τὸ 1998, ὅποτε καὶ ἀλλάξε ἡ κυβέρνηρηση.

Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος, ποὺ **ἀποδοδειγμένα ζήμωσε τὴν χώρα του κατὰ μισὸ δισεκατομμύριο εὐρώ**, ἐκλέχθηκε ἀπὸ τοὺς ἰθύνοντες τῆς Ε.Ε. προκειμένου νὰ ὑπηρετήσῃ ὡς πρόεδρος τῆς ΕΙΒ καὶ μάλιστα **τὸ 2000 ἐμέχρι τὸ 2011**.

Ή ἐξήγηση (καί) στὴν συγκεκριμένη ἐπιλογὴ βρίσκεται πρῶτον στὴν ἀφώσωση τοῦ συλλογισμοῦ τῆς ΕΙΒ καὶ ἐνδεχομένως καὶ στὴν ἐμπρακτὴ ικανότητά του ὡς **“δολοφόνος” τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας**.

Μaystadt στὸ “Εύρωπαϊκὸ ἰδεῶδες”, καί, δεύτερον στὴν ἐμπρακτὴ ικανότητά του ὡς **“δολοφόνος” τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας**.

Τὰ στελέχη τῆς Ε.Ε. φατνάζουν ὡς ἀπαιτυχημένοι πολίτικοι, ἀλλὰ στὴν οὐσία εἶναι **“ἀριστοῦχοι δολοφόνοι” τῆς χώρας ἀπὸ ὅπου προέρχονται**. Ἐχουν **ἀποδοδειγμένη ἐμπειρία** στὴν καταστροφή καὶ στὴν συρρίκνωση τῆς Οἰκονομίας καὶ γι’ αὐτὸ μποροῦν με ἀνεση νὰ ὑπηρετήσουν τὰ σχέδια τῆς Ε.Ε.

Ἄν δοῦμε, δεγματοληπτικὰ, κάποιες ἀπὸ τῆς ἐνέργειες τῆς ΕΙΒ στὴν Ἑλληνικὴ Οἰκονομία θὰ μπορέσουμε νὰ καταλάβουμε ἀκόμα καλύτερα τὸ τί συμβαίνει στὴν πραγματικότητα.

Πρὶν ἀπὸ ἕνα χρόνο, τὸν Νοέμβριο τοῦ 2015, ὁ νῦν πρόεδρος τῆς ΕΙΒ, Werner Hoyer, ῥῆβε στὴν Ἑλλάδα προκειμένου νὰ διεκπεραιώσει **ὁ ἴδιος προσωπικὰ** ἀκόμα ἕνα δάνειο τῆς ΔΕΗ, ὕψους 110 ἐκατομμυρίων εὐρώ, προκειμένου νὰ κατασκευαστοῦν 18 αυτόνομοι σταθμοὶ ἠλεκτροπαραγωγῆς στὴν Ρόδο, στὴν Κάλυμνο καὶ σὲ ἄλλα μικρότερα νησιά τῆς Δωδεκανήσου, τοῦ Βορείου καὶ Ανατολικοῦ Αἰγαίου, τὸν Κυκλάδων καὶ τοῦ συμπλεγμένου τῶν Διαπονισίων[2] νήσων.

Ὅλα αὐτὰ, **βάσει τῶν ὀρων τοῦ δανείου καὶ σὲ συνδυασμὸ με τῆς δανειακῆς συμβάσεως τῆς Ελλάδος με τοὺς πιστωτές**, ἀνήκουν στὴν Ένωση, ποὺ πλεὺν διαχειρίζεται τὴν παροχὴ ἠλεκτρικῆς ἐνέργειας στὸ Αἰγαίο καὶ στὸ Ἴονιο (καὶ μάλιστα **σὲ μέρη ποὺ πολλοὶ συμπατριῶτες μας ἀγγονοὺν τὴν ὑπαρξή** τους) Κατὰ τὰ ἄλλα, οἱ Ἑλληνες(;) πολιτικοὶ ἔχουν ἀνάποδο τὸ κουργίον νὰ ἰσχυρίζονται πῶς γίνονται ἐργα “ἀνάπτυξης” καὶ μάλιστα με τῆς ἐπιχορηγήσεις καὶ τὴν συνδρομὴ τῆς Εύρωπαϊκῆς Ένώσεως.

Πρὶν ἀπὸ αὐτὸ τὸ ταξίδι τοῦ, ὁ ἐπικεφαλῆς τῆς Εύρωπαϊκῆς Τράπεζας Έπενδύσεων βρισκόταν στὴν Κύπρο, ὅπου υπέγραψε παρόμοια συμφωνία χορήγησης δανείου ὕψους 115 ἐκατομμυρίων εὐρώ, προκειμένου νὰ “χρηματοδοτηθῶν” ἐργα ὑποδομῆς καὶ στήριξης μικρομεσαίων ἐπιχειρήσεων, ποὺ πλεὺν ἐξαρτῶνται (καὶ αὐτές) ἐμμεσα ἥϊκα ἀμεσα ἀπὸ τὴν Ε.Ε.

Τὸν Μάιο τοῦ 2016, ἡ Εύρωπαϊκή Τράπεζα Έπενδύσεων ἐκδῆλωσε ἔγνοτο ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν ἀγορὰ πᾶνλιν ἐκ τῶν ἐπτονομαζόμενων “κόκκινων δανείων” ἀπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Τράπεζας. Μάλιστα οἱ ἰθύνοντες τῆς Τράπεζας δήλωσαν στὸ Πρακτοεῖο Reuters πῶς ἡ ΕΙΒ θὰ δαπανήσῃ στὴν Ἑλλάδα μέσα στὸ 2016 **πάνω ἀπὸ τὰ 320 ἐκατομμύρια εὐρώ**, ποὺ δαπάνησε τὴν προηγούμενη χρονιά (2015). Προφανῶς, **οἱ Εύρωπαῖοι δὲν πετοῦν τὰ λεφτά τους, ἀλλὰ ἀγοράζουν ὁλόκληρη τὴν Ἑλλάδα** γιὰ μία ... χούφτα εὐρώ καί ... ἀφήνουν σὲ μὲς τὴν οὐτοπία τῆς “Εύρωπαϊκῆς ὁλοκλήρωσης”!

Πῶς μπορεῖ κάποιος, ποὺ ἰσχυρίζεται πῶς εἶναι Ἑλληνας, νὰ συνεχίει νὰ ἐπιθμεῖ τὴν παραμονὴ τῆς Χώρας στὴν Ζώνη τοῦ Εὐρώ καὶ γενικότερα στὴν Εύρωπαϊκή Ένωση;

Ποῖός, ἔχοντας σῶας τὰς φρένας, ἐπιλέγει τὴν “Βελούδινη” ὑποδουλοσύνη τῆς Πατρίδος μας στὴν πιο ἀνίερη Ένωση στὴν Ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητος;

Πῶς ἀλλῶως, ἐκτὸς ἀπὸ προβόδες, μποροῦν νὰ χαρακτηρισθοῦν ἐκείνοι, ποὺ γιὰ τὸ προσωπικὸ τους συμφέρον θυσιασάν καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ θυσιάζον ὁλοκληρωτικὰ ἕνα Ἑθνος αἰματοβαμμένο ἀπὸ τῆς θυσίες τῶν ἀγωνιστῶν του καί, κυρίως, τῶν Ἀγίων του.

Μ.Β.

Σημειώσεις:

[1] Γενική Γραμματεία, Νομική Διεύθυνση, Διεύθυνση Corporate Services, Διεύθυνση Ἐπιχειρήσεων, Διεύθυνση Διαχειρίσεως Συνελλαγῶν καὶ Ἀνταξιάδωρωσης, Διεύθυνση Οἰκονομικῶν, Διεύθυνση Ἔργων, Διεύθυνση Διαχειρίσεως Κινδύνων, Γενική Ἐπιθεώρηση, Διεύθυνση Κανονιστικῆς Συμμορφώσεως, Διεύθυνση Δημοσιονομικῶ Ἐλέγχου, Τμήμα Ἐσωτερικοῦ Ἐλέγχου.

[2] Πρόκειται γιὰ τὸ ἀκρότατο Δυτικὸ σημεῖο τῆς Ἑλλάδος. Τὰ τρία μαζὰ νησιάκια στὰ ὅρια τοῦ Ἰονίου πελάγους καὶ Ἀδριατικῆς εἶναι οἱ Ὀθωνοί, ἡ Ἐρεκλούσσα καὶ τὸ Μαθιόρα.

Ἡ ἐξήγηση (καί) στὴν συγκεκριμένη ἐπιλογὴ βρίσκεται πρῶτον στὴν ἀφώσωση τοῦ συλλογισμοῦ τῆς ΕΙΒ καὶ ἐνδεχομένως καὶ στὴν ἐμπρακτὴ ικανότητά του ὡς **“δολοφόνος” τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας**.

Τὸν Μάιο τοῦ 2016, ἡ Εύρωπαϊκή Τράπεζα Έπενδύσεων ἐκδῆλωσε ἔγνοτο ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν ἀγορὰ πᾶνλιν ἐκ τῶν ἐπτονομαζόμενων “κόκκινων δανείων” ἀπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Τράπεζας. Μάλιστα οἱ ἰθύνοντες τῆς Τράπεζας δήλωσαν στὸ Πρακτοεῖο Reuters πῶς ἡ ΕΙΒ θὰ δαπανήσῃ στὴν Ἑλλάδα μέσα στὸ 2016 **πάνω ἀπὸ τὰ 320 ἐκατομμύρια εὐρώ**, ποὺ δαπάνησε τὴν προηγούμενη χρονιά (2015). Προφανῶς, **οἱ Εύρωπαῖοι δὲν πετοῦν τὰ λεφτά τους, ἀλλὰ ἀγοράζουν ὁλόκληρη τὴν Ἑλλάδα** γιὰ μία ... χούφτα εὐρώ καί ... ἀφήνουν σὲ μὲς τὴν οὐτοπία τῆς “Εύρωπαϊκῆς ὁλοκλήρωσης”!

Μαὶ τί ὁμιλοῦμε γιὰ θέσεις τῆς πολιτείας; Νὰ θυμίσουμε ὅτι στῆς ἐργασίες τῆς Συνόδου τῶν αἰρετικῶν Παπικῶν, ὁ Καρδινάλιος Εἰδὸ, ἀναφέρθηκε στὴν “πολύμηνη ὑποστήριξη”, ὅπως τὴν κάλεσε, ποὺ μποροῦν νὰ παράσχουν οἱ ὁμοφυλόφιλοι πρὸς τὸ συντροφοῦ τους καὶ εἶσι νὰ προσφέρουν “τὰ δῶρα καὶ τὰ τάλεντα τους πρὸς τὴν κοινότητα”. Ἐπίσης ἔκανε ἀναφορά στὰ “θετικὰ στοιχεῖα” ποὺ ὑπάρχουν στῆς “ἀτελεῖς μορφές” οἰκογένειας, ὅπως ἀπαράδεκτα ἀναφέρθηκε.

Ή βλάσφημη “ἀκολουθία” τοῦ γάμου τῶν ὁμοφυλοφίλων, ποὺ συνεστάζον οἱ αἰρετικοὶ Ἀγγλικανοί, τὴν υιοθεσία ἀπὸ μέρους ὁμοφυλόφιλων “ζευγαριῶν” δὲν προετοιμάζει; Ἡ περίπτωση τοῦ αἰρετικοῦ Ἀγγλικανοῦ “ἐπισκόπου” Gene Robinson ποὺ ἔκανε πολιτικὸ “γάμο” με ἄνδρα, τὴν καταδικάζει. Σὲ τέλους τὸ ἐπισημὸν ὄργάνου τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν (Π.Σ.Ε.), «The Ecumenical Review» ὑπάρχει μάλιστα βλάσφημη “προσευχή” ἐπὶ τῇ ἐνώσει” ὁμοφυλοφίλων. Δυστυχῶς ἡ υιοθεσία ἀπὸ μέρους τῶν ὁμο- “ζευγαριῶν” ὅπωςὸδήποτε θὰ ἀκολουθήσῃ σὲ πιο γενικευμένη μορφή.

Ὁρθόδοξος Τύπος

Τὴν 27ην Νοεμβρίου ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ τὴν μνήμην τοῦ μεγαλομάρτυρος Ἀγίου Ἰακώβου τοῦ Πέρσου.

Ἀνωτέρω τοιχογραφία ἐκ τῆς Ι. Μονῆς Ἀγ. Νικολάου Ἀναπυσᾶ Μετεώρων.

Κράτος καὶ Ἐκκλησία

Τοῦ κ. Χρίστου Γ. Ρώμα, θεολόγου καὶ φιλολόγου

Τὸν τελευταῖο καιρὸ γίνεται πολλὸς λόγος γιὰ τοὺς δύο αὐτοὺς θεσμοὺς. Μάλιστα, με ἀφορμὴ τὸ μᾶθημα τῶν Ὁρσκειτικῶν στὰ σχολεῖα, τὴν εἰσήγησή τοῦ ἀρχιεπισκόπου στὴν Ἱεραρχία καὶ τὴ συνάντησή του με τὸν Πρωθυπουργὸ «ξφοκλήθησαν» οἱ δημοσιογράφοι καὶ οἱ δημοσιογραφούντες, καθὼς καὶ ἀρκετοὶ βουλευτὲς καὶ ὑπουργοί.

Εἶπαν, καὶ τί δὲν εἶπαν! Νὰ χυριστεῖ ἡ Ἐκκλησία ἀπὸ τὸ κράτος, νὰ δεσμευτεῖ ἡ ἐκκλησιαστικὴ περιουσία, νὰ σταματήσῃ ἡ μεθοδοσία τοῦ ἱεροῦ κλήρου ἀπὸ τὸ δημόσιο, τὰ θρησκευτικὰ νὰ γίνουν μᾶθημα προαιρετικὸ - καὶ ἄλλα πολλά, σοβάρη καὶ εὐράτητα. Βλέπεται, δημοκρατία ἔχουμε καὶ μπορεῖ καθεὺς νὰ λέει ὃ, π θέλει.

Οἱ γραμμεὶς ποὺ ἀκολουθοῦν δὲν εἶναι, βέβαια, ἡ ἐπισημημονικὴ τεκμηρίωσή τῆς μίας ἢ τῆς ἄλλης ἀποψης, ἀλλὰ ἀπλῆς σκέψεις μέσα ἀπὸ τὴν ἱστορία αὐτοῦ τοῦ ἵπου, τῆς παραδόσεως του καὶ τῆς ἐμπειρίας ὅλων μας. Καὶ κατὰ πρῶτον, νομίζουμε ὅτι πρέπει νὰ τεθεῖ ὡς βάση ὁ πολιτὴς ποὺ ἔχει τὴν ὑποχρέωσή τοῦ κράτος νὰ διαμορφώσῃ. Καὶ αὐτὸς ὁ πολιτὴς, δηλαδή ὁ Ἑλληνας πολίτης, δὲν εἶναι ἴδιος με τὸν Ἀμερικανό. Ὁ Ἀμερικανὸς πολίτης προῆλθε ἀπὸ ἕνα συνονθύλευμα λαῶν, ποὺ τὰ νεότερα χρόνια ἦλθαν καὶ ἐγκαταστάθηκαν, κυρίως ἀπὸ τὴν Εὐρώπῃ, στὴν Ἀμερικανικὴ ἥπειρο. Ὁ Ἑλληνας, ὁμως, κοιβαδαί σὲ τὸ DNA του τὴν ἱστορία χιλιάδων χρόνων, με ἀγώνες, θυσίες, πίστεες καὶ παραδόσεις. Καὶ ἐνῷ τὰ συντάγματα καὶ οἱ νόμοι τῶν νεοκρίτων κρατῶν διαμορφώνονται με βάση τῆς ποικίλης παραδόσεως τῶν λαῶν ποὺ συναποτελοῦν τοὺς πολίτες τους, ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἀποτελεῖ τὴ φυσικὴ συνέχεια ἐξ ἑνός, τοῦ τῆς ἑνὸς τῶν Ἑλλήνων. Καὶ αὐτὸ τὸ γένος, εἴτε ἐλευθερο ἢ καὶ σκλαβωμένο, κοιβαδαί ἀπαρσάδευτο ἕνα πολίσιμο μωλιετῶν, ἀπὸ τὴν ἀρχαία ἐποχὴ, τὴ βυζαντινὴ καὶ τῆς νεώτερης. Καὶ τὰ γνωρίσματα αὐτοῦ τοῦ πολιτισμοῦ μποροῦν ἐπιγραμματικὰ νὰ συνοψιστοῦν σὲ τρεῖς λέξεις: Ἑλευθερία, Δημοκρατία, Ὁρθόδοξία.

Τὸ κράτος, ἐπομένως, ἔχει ὑποχρέωσή νὰ ἐξαφορλίσῃ στοὺς πολίτες του, ἀλλὰ καὶ τὴν γενὰ, ποὺ ἐκἀστὸτε εκπαιδεῖται, τὴν ἐλευθερία, τὴν δημοκρατία καὶ τὴν ὀρθόδοξια. Μὲ τὴν ἐλευθερία καὶ τὴ δημοκρατία μπορεῖ καθε πολίτης νὰ κάνει τῆς ὅποιες ἐπιλογὲς του σὲ κοινωνικὸ, πολιτικὸ, ἀκόμη καὶ θρησκευτικὸ ἐπίπεδο, ἐνῷ με τὴν Ὁρθόδοξια γνωρίζε, ἀλλὰ καὶ βιώνει τὴν πίστι τοῦ ἑνός του. Στὸ σχολεῖο δηλαδή γνωρίζε σὲ ὅλες τῆς πτυχῆς τῆς αὐτῆς τὴν πίστι, ἐνῷ στὴν Ἐκκλησία βιώνει τὴν Ὁρθόδοξια, μέσω τῆς λατρείας καὶ τῶν μυστηρίων τῆς Ἐκκλησίας. Ἀργότερα, βέβαια, ὡς ὥριμος καὶ υπεθύμνος πολίτης, ἐλευθερο καὶ χωρὶς καταναγκασμοί, εἴτε μὲναι καθεὺς ἐξορίας σὲ αὐτὴ τὴν πίστι ἢ τὴν τὴν ἀποκηρύσσει, προημύνησας κάποια ἄλλη ἢ καὶ τὴν ἀθεΐα. Ἄρα, τὸ κράτος - τὸ σοβαρὸ κράτος - δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸ γνωστικὸ ἀντικείμενο τῆς Ὁρθοδοξίας στὰ προγράμματα σπουδῶν με μία ἀπλὴ ἱστορία θρησκευμάτων! Ἄν κάπτι τίποτὸ γίνεται στὴν Ἀμερικὴ ἢ σὲ χώρες τῆς Εὐρώπης, πρέπει νὰ ληφθεῖ ὑπόψη, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, καὶ τὸ γεγονός τῆς θρησκευτικῆς ἄνομοιογένειας τῶν πληθυσμῶν αὐτῶν, με κύριο στοιχεῖο τῆς ἀμετήρητης θρησκευτικῆς ἁμόδους ἢ τῆς σκέπης τῶν προτεσταντῶν, ποὺ κυριαρχοῦν σὲ αὐτές τῆς χώρες.

Ἀναφορικὰ, τώρα, με τὴν ἐκκλησιαστικὴ περιουσία, ποῖός Ἑλληνας ἐξακολουθεῖ νὰ μὴ γνωρίζε ἀπὸ τὸ 96% τῆς ἀκίνητης αὐτῆς περιουσίας ἔχει περιέλθει στὸ κράτος ὡς τὸ 1952, ἀλλὰ με γραπτὴ συμφωνία τὸ ἑλληνικὸ κράτος νὰ στεγάσῃ ἀστέγους, νὰ ἀξιοποιήσῃ αὐτὴ τὴν περιουσία καὶ ἀπὸ τὰ ἐσοδὰ τῆς νὰ ἀναλάβῃ τὴ μεθοδοσία τοῦ ἱεροῦ κλήρου;Περίτὸ νὰ υπενθυμίσουμε καὶ τὸ γεγονός ὅτι κατὰ τοὺς ἀγώνες τῆς ἐθνικῆς μας παλιγγενεσίας ἡ Ἐκκλησία μας ἔθεσε ἀπὸ τῆς διαθέσεως τοῦ ἀγωνιζόμενου γένους ὅλους τοὺς θησαυρούς τῆς, δηλαδή χρυσὰ ἢ ἀσημέννια ἀφιερωμένα, ἱερά σκευῖ, εἰκόνες καὶ ἄλλα τιμαλφά. Ὅσοι, ὡστόσο, ἐπιμένουν στὸν χωρισμὸ εἶναι, κατὰ κανόνα, αὐτοὶ ποὺ βερβούναι ἀπὸ ἐνόχης καὶ αἰσθάνονται τὴ συνειδητὴ τους νὰ τοὺς ἐκπέσει ἡ θέλου νὰ παραστήσουν τοὺς ἐλεύθερους ἢ τοὺς κομμουνιστές καὶ τοὺς μων-τρενοῦ! Κι ἂν γίνε, ἐπιτέλους, αὐτὸς ὁ χωρισμὸς τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τὸ κράτος τί θὰ ἀλλάξε; Ἀπλοῦστατα, ἡ πομπαινοῦσα Ἐκκλησία θὰ δραστηριοποιηθεῖ περισσότερο, θὰ ἐνισχυθεῖ ἀπὸ τοὺς ὀρθοδόξους πιστοὺς στὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴ διαπορτία, καὶ θὰ γνωρίσῃ ἀνθήση. Ἀλλωστε, καὶ κατὰ τῆς ἐκτίμησῆς πολλῶν ἐκκλησιαστικῶν παραγόντων, ἕνας τέτοιος χωρισμὸς θὰ ὁλοκληρώσει ἕνα παλιὸ ὄραμα καὶ πόθο γιὰ τὴν «ἐλευθερία καὶ ζωσα Ἐκκλησία». Ἰσως ὅμως εἰναι ἐλθέριος ὁ χωρισμὸς γιὰ τὸ Ἑλληνικὸ Κράτος ὡς θεσμοῦ καὶ ὡς ἱστορικῆς οὐτότητας.

Καὶ κατὰ τελευταίον. Κάποιες ἐφημερίδες χαρακτηρίσαν τὴν εἰσήγησή τοῦ ἀρχιεπισκόπου γιὰ τῆς σχέσεως κράτους καὶ Ἐκκλησίας «σκατοδισμό!» Τί ἐρυνεῖαι! Ἡ Ἐκκλησία ποὺ «ὀρθοτομεῖ τὸν λόγον τῆς ἀληθείας» κάτω ἀπὸ ἅπλετο φυσικὸ καὶ ἠθικό φῶς, εἶναι σκατοδιστὴ - καὶ εἴναι φανεροὶ ὅσοι με τῆς φιλολάδεις τοὺς Ἀλβανῶν τὴν ἐξουσία ἢ θένεται στὴν ὑπηρεσία κομματικ

ΜΑΣΩΝΙΑ - ΘΕΟΛΟΓΙΑ - ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

κληρικοί και οι χριστιανοί μας δέν έννοούν νά καταλάβουν!». Καί, συμπληρώνει: «*Ωστε από τό 2007 άρχισε ό άντισμασωνικός άγώνισας και τό ξεσκέπασμα του Τεκτονισμού! Η απόφαση της 'Ιεραρχίας της Έκκλησίας μας τό 1933, τά συγγράμματα του Παναγιώτη Τρεμπέλα, τού π. 'Επιφανίου Θεοδωρόπουλου, τού π. Χαράλαμπος Βασιλόπουλου, τού π. Αύγουστίνου Καντιώτης και φυσικά τού Νικόλαου Φαρουδάκη κυκλοφόρησαν μετά τό 2007 πατέρα Βασιλείε; Γιατί αυτή ή έκκωφαντική σιωπή!*».

Άς δούμε, όμως και τό άθρονο μου γιά νά διαπιστώσουμε ότι ο καλός έπικριτής μου παρερμηνεύσε τά σαφή και μή επιδεχόμενα παρερμηνείας λόγια μου. **Δέν έγναμα** όπi από τό 2007 άρχισε από έμέ νά άντiμασωνικός άγώνισας, ούτε ότι είμαι ο μόνος πού φωνάζω από τότε γιά τόν ρόλο της Μασωνίας στην Έκκλησιαστική και στην Πολιτική ζωή! Ήμουν σαφής ως πρός την επίσημιαση τού έτους 2007 και τού λόγου γιά τόν όποιο «**είμεis φωνάζουμε με κάθε τρόπο**». Παραθέτω αύτούσια τά γραφέντα στο άθρονο μου:

«Οi Μασώνιοι κατάλαβαν πολύ νωρίς –άπό τό 1902(!)– αυτό πού έμεις φωνάζουμε με κάθε τρo-πο από τό 2007 και οι Κληρικοί και οι Χριστιανοί μας άκόμη δέν έννοούν νά τά καταλάβουν. Όπi, δηλαδή, ή ζωή και τό ήθος πού επιβάλλουν οι πολιτικοί είναι αυτά πού θά κυριαρχήσουν στη ζωή και στην ψυχική τής πλειοψηφίας τού λαού, καθ' όσον ή καθημερινή κοινωνική και επαγγελματική ζωή και τό "ιδανικά" πού διαμορφώνονται από την πολιτική, είναι αυτά πού θά υπερισχύουν στην τελική διαμόρφωση της προσωπικότητας των περισσότερών ανθρώπων, αφού είναι λίγοι οι άνθρωποι πού έχουν τόσο στέρεες πνευματικές βάσεις, ώστε νά μή επηρεάζονται από τις συνήθειες πού περιβάλλονται τους.

Έμεις οι υποτιθέμενοι χριστιανοί άποκοιμηθήκαμε, ενώ οι Μασώνιοι άγρυπνούσαν. Αφού οι άνθρωποι τους δολοφονήσαν τόν Καποδίστρια, πού προέταξε την Χριστιανική Πίστη και διακόπισε με Αιγώνη την Πολιτική του, φρόντισαν ένάντιώς ώστε νά μή παρουσιασθή ξανά στο πολιτικό προσκήνιο άνθρωποι άληθινά και βαθειά θρησκευόμενος».

Έν συνεχεία, γιά νά ξεγήγισα τά γραφόμενά μου, παρέθεσα την ύπ' αριθμ. 1473/11-12-1902 Μασωνική Έγκυκλιο, μέ την όποια καλούσε τό "Υπατο Μασωνικό Συμβούλιο τους άπανταχού της Έλλάδος Μασώνους νά ψηφίσουν στις Έθνικές Έκλογές μόνο Μασώνους! Νά σημειωθεί δε, ότι ή Έγκυκλιος αυτή μέχρι της παραθέσεώς της στο άθρονο μου δέν είχε ιδεί τό φως της δημοσιότητας! Και συμπλήρωσα, ώστε νά γίνει άπολύτως κατανοητό στους αναγνώστες, αυτό πού τονίζω με ιδιαίτερη έμφαση από τού έτους 2007:

«Οi Μασώνιοι ένδόνησαν την σοβαρότητα και την ωφέλεια τού νά δοθί έντολή νά ψηφίσουν οι μασώνιοι ψηφοφόροι μασώνους ύποψηφίους και, μάλιστα, όχι όποιοιούσδήποτε μασώνους άλλα εκείνους "ότινες έμειναν πιστοί εις τό μασωνικό Σύμμο" και, έν συνεχεία νά προσπαθήσουν νά επηρεάσουν και τους «Βεβήλους», όπως άποκαλούν όλους έμάς πού δέν είμαστε μασώνιο!

Έμεις, όμως, οι Χριστιανοί, δέν έχουμε καταλάβει άκόμη την σοβαρότητα και την ωφέλεια πού θά προέκυπτε έν όλοι οι Κληρικοί συνιστούσαν στους τακτικά εκκλησιαζόμενους νά ψηφίσουν μόνο εκείνους πού τεκμηριωμένα είναι άπολύτως συνεπείς με την διδασκαλία της Έκκλησίας μας και την πνευματική ζωή. Οι μασώνιοι κατάλαβαν από τό 1902 και είπαν ότι «ήλθεν ο καιρός νά δοκιμάσουμε την ισχύν ήμών», έμεις οι εκκλησιαζόμενοι Χριστιανοί, ούτε σήμερα, τό 2016, μετά από τέτοιον άποχριστιανισμό της Πατρίδος μας και τέτοιον ήθικό έπαισμό, δέν έχουμε συνειδητοποιήσει ότι πρέπει νά μετρηθούμε και νά διεκδικήσουμε την διακυβέρνηση της Πατρίδος μας από τους Έλληνόφωνους ζένους και μασώνους εισβολείς!».

Τι σχέση έχουν, λοιπόν, αυτά πού φωνάζω από τό 2007 με αυτά πού έχουν γράψει περί της Μασωνίας ή 'Ιεραρχία της Έκκλησίας της Ελλάδος, οι σύγχρονοι σύλλογοι της Ορθοδοξίας π. Έπιφάνιος Θεοδωρόπουλος, π. Αύγουστίνος Καντιώτης και π. Χαράλαμπος Βασιλόπουλος ό ή πνευματικός άγωνιστής Παναγιώτης Τρεμπέλας, ώστε έπρεπε νά μνημονεύσιν στο άθρονο μου; Άν έγγραφo γενικός περί της Μασωνίας, βεβαίως και έπρεπε νά μνημονεύσω όλους αυτούς τους μακαριστούς Πατέρες μας. Τό σίγημα, όμως, τού άθρονο μου ήταν κάτι έντελώς καινούργιο, ή, τουλάχιστον, αυτό προστάθηκε νά είναι: Αφ' ενός μόν νά προσκομίζει άδημοσίευστα στοιχεία - ντοκουμέντα πού άποδεικνύουν ξεκάθαρα τίς μεθοδεύσεις και τόν άπώτερο σκοπό της Μασωνίας γιά την έχγχιρση άλλα και την Παγκόσμια κυριαρχία, πού κατεργάζεται κυρυά και ύπουλά μέσω των Έθνικών Έκλογών, χωρίς κανείς μας νά "παίρνει είδηση" και, αφ' έτέρου, νά άφνιπτώς όλους εκείνους πού συνεχίζουν νά πιστεύουν ότι είναι άποτελεσματικό γιά την διατήρηση άκεραίας της Ρωμαιοσύνης τό νά ψηφίζουν θρησκευόμενους ύποψηφίους πού άνήκουν σε διάφορα κόμματα Française Παραρτήματα των κομμάτων τού Έξωτερικού. Τρανό παράδειγμα ό πολύς Νίκος Φαρουδάκης, ό όποίος τό μόνο πού κατάφερε, παρά την έξέγχευσα και πληθωρική προσωπικότητά του ήταν νά στρίψει γιά περισσότερα χρόνια στην έξουσία τόν όλετήρα τού Γένους μας Ανδρέα Παπανδρέου, έφ' όσον αυτός, μόνο με τίς ψήφους τού Φαρουδάκη κατώρθωσε νά υπερισχύση της Ν. Δ. και νά κυβερνήση στις τελευταίες του εκλογές!

Αλλά γιά τόν μακαριστό Νίκο Φαρουδάκη (μέ τόν όποϊον –σημειωτέον– είχα την εύκαιρία νά συζητήσω επί μακρόν, μετά την πικρά γι' αυτόν άποπομπή του από την «Χριστιανική Δημοκρατία», στά περιβόρια των δικαστικών άγώνων τού «Ορθ. Τύπου» και νά διαπιστώσω από κοντά την βαθεία άγάπη του γιά τόν Χριστό και την Πατρίδα μας) θέλω νά προσθέσω ότι δέν είχα καμιά σκοπιμότητα νά άποσιωπήσω τους άγώνες του νά κηρύμνωστά του κατά της Μασωνίας και της έπiρροής της στην πολιτική ζωή τού τόπου μας, άλλα ισχύει και γιά εκείνον, αυτό πού ήδη έγγραφα. Είναι διαφορετικό τό άτήρημα τού σαλπισματος τού άθρονο μου. Έντελώς ειδικό κάτι πέρα από τά έξαισία κατά της Μασωνίας άπηγγέλθη άλλων προγενεστέρων ή και σύγχρόνων μου.

Πάντως, έχω την έντύπωση ότι ή "τραβηγμένη άπ' τά μαλλιά" παρανόηση τού άθρονο μου έχει άλλα, βαθύτερα αίτια και όχι αυτό πού έποσημάνθηκε στο σχόλιο της «Χριστιανικής», γι' αυτό, έξ άλλου άπέφυγα νά τό αναρτήσουν τά θρησκευτικά ιστολόγια, παρ' όπi τό άθρονο μου αυτό περιείχε μασωνικά ντοκουμέντα πού νά πρώτη φορά παρουσιάζαν άνάγλυπη την στανική πολιτική μεθόδευση της μασωνίας, με την όποια έχει άλυσόδεσει την Έλληνική Πολιτεία και την κατεύθυνει μέσω του Έθνικού Κοινοβουλίου στις αντίθετες επιδιώξεις της.

Έχω, λοιπόν, την έντύπωση ότι τά βαθύτερα αίτια συσχετίζονται με την άντιπαράθεση πού μου έχει γίνει κατά τό παρελθόν από εκείνους πού δέν συμφωνούν με την θεολογική μου θεωρηση της Πολιτικής. Και δέν συμφωνούν με τό σάλπισμά μου όσοι εκ των θρησκευομένων αισθάνονται ότι κλονίζεται μέσω αυτού τό ιδεολογικό υπόβαθρο των περί Πολιτικής άποψέων τους. Αυτοί διακρίνονται σε δύο μεγάλες μεριδες: Η μία μερίδα ύποστρίχει την δημιουργία και ύπαρξη Χριστιανοδημοκρατικών κομμάτων, διαφορώντας γιά τό ότι τό

είδος αυτό της πολιτικής ήρθε από τό Προτεσταντικό περιβάλλον και δέν έχει καμιά σχέση με την Πολιτική της Ορθοδοξίας. Και ή δεύτερη μερίδα άπαρτίζεται από όλους εκείνους, οι όποιοι άρνούνται νά αναζητήσουν την Δογματική της Πιστεύς μας και την όλη Θεολογία της ένσπικρομένη και στην καθημερινή μας ζωή και, ιδίως, στην Πολιτική. Μάλλον δε, όχι μόνο δέν την αναζητούν, άλλα και την έξορκίζουν ως άποδιοπομπαία έννασχόληση των θρησκευομένων ανθρώπων.

Έτσι, την πρώτη μερίδα άπαρτίζουν εκείνοι πού θέλουν και θέλουν νά παρουσιάσουν τό Εύαγγέλιο τού Χριστού ως έναρμονιζόμενο με τίς Σοσιαλιστικές ή τίς Αριστερές άποψεις της σύγχρονης Πολιτικής, είτε εκείνοι πού επιπλέουν Δεξιάς ή Ακροδεξιούς, θεωρώντάς τους κυματοθραύστες έναντι των άθέων Πολιτικών. Όλοι αυτοί κομματοποιοούν τό Εύαγγέλιο με τρόπο ενόχρετο, μετατρέποντάς Τό σε μία έγκόσμια ιδεολογία, ή όποια άποπνέει ένα πέρα γιά πέρα χυανένιο πλίτευμα!

Τό δικό μου σάλπισμα, τό όποιο πιστεύω ότι είναι και σάλπισμα των Ορθοδόξων Αίωνων, άπαντά σ' αυτήν την ιδεολογία όπi τού Εύαγγέλιου πρέπει νά ύνωψηση την Πολιτική σε πνευματική Διοκονία, γιά νά πραγματοποιηθή τό Δέλημα τού Θεού επί της γής «έν έν Ουράνω» και όχι νά μετατρέψουμε τό «έν Ουράνω» Θέλημα τού Θεού «έπί της γής» θελήματα μας! Αυτό δέν μπορεί νά γίνει με ιδεολογήματα και προτάσεις ξενόφερτες από τόν παροχαρηγμένο Εύρωπαϊκό χριστιανισμό, ούτε με πολιτικά και ψευτοψυχολογικά έπινόηματα ανθρώπων, άλλα πρέπει νά είναι άπόρροια των Δογμάτων τού Ουράνου!

Έχω γράψει πολλά έπ' αυτού και προτίθεμαι νά γράψω και πολλά άλλα –άν, βεβαίως, ό Θεός τό επιτρέψη– προσφέροντας γραπτά και γεγονότα από τούς Αγίους Πατέρες μας. Ωστόσο έν προκειμένου – γιά νά μή θεωρηθή ότι αερολογώ– άρκούμαι νά ύπερβυσώ όπi ή «Χριστιανική Δημοκρατία», με έκπρασι της τς ό ιδρυτικό μέλος της κ. Αθανάσιον Κουρταλίδην άντετάχθη στην Θεολογική Πολιτική μου, ζώντος τότε τού άοιδίμου Πατρός μας, π. Μάρκου Αντωνίου, ό όποίος και έδημοσίευσε την μεταξύ μας άντιπαράθεση στον «Ο. Τ.» (φύλλα 5ης, 13ς και 20ς Ιουνίου 2008).

Έγγραφo τότε, χαρακτηριστικά, μεταξύ των άλλων όπi οι έντερονιζόμενοι την γραμμή και την φιλοσοφία των Χριστιανοδημοκρατικών κομμάτων «κινήθηκαν στά Προτεσταντικά πρότυπα, άραματίζόμενοι τό Κράτος τού Δυτικού Θεού, επηρεασμένοι από τά Χριστιανοδημοκρατικά Κόμματα της Δύσεως, από την Ήθική τού Κάντ και από την αυθαίρετη έπαναστατικότητα πού Μακράνκη, και γι' αυτό, όχι μόνο δέν κατώρθωσαν νά έπανασυνδέσουν την πολιτική με την πνευματική ζωή, όπως ή βίβινε ανά τους αιώνες ό Ορθόδοξος λαός μέχρι τόν μαρτυρικό Καποδίστρια, άλλα δημιούργησαν και σύγχυση στους πιστούς, με άποτέλεσμα νά είναι σήμερα ο λαός μας έπιφυλακτικός, όταν άκούη όπi μία πολιτική προσπάθεια γίνεται από χριστιανούς. Πορεύθηκαν σε μία κατεύθυνση άντίθετη από τό πνεύμα της Έκκλησίας μας: Αντί νά εκκλησιαστίποιήσουν την πολιτική, πολιτικοποιήσαν τό Εύαγγέλιο, πιστεύοντας όπi με αυτόν τόν τρόπο ζωντανεύουν τό Εύαγγέλιο τού Χριστού στη σύγχρονη εποχή! Με αυτό τό πνεύμα έβθασαν κάποιοι στό σημείο νά μιλήσουν και νά γράψουν άκόμη και γιά «Παναγία ...Σοσιαλιστρια!» Αντί νά οδηγήσουν την πολιτική ζωή –πού είναι ή καθημερινή μας ζωή– στην πνευματική ζωή, δόγγησαν την Έκκλησία και τό Εύαγγέλιο στον άριστερό κοινωνισμό, κηρύσσοντας πώς τό Εύαγγέλιο είναι ό 'Ιδρυτής τού Σοσιαλισμού. Αυτό τό θεωρούσαν ιεραποστολή και επικράτηση τού Εύαγγελίου! Αυτό αύτούς πλανήθηκαν πολλοί και πλανώνται άκόμη, πιστεύοντας όπi τό νά ψηφίζει κανείς άρστερά Κόμματα έναρμονίζεται άπολύτως με τή χριστιανική ζωή!».

Την άλλη μερίδα άπαρτίζουν εκείνοι πού άρνούνται νά αναζητήσουν την καταγωγή της Πολιτικής στη Δογματική της Έκκλησίας και την θεωρούν της τελείως ξένη και άσχετη με τίς έννασχολήσεις τού Χριστιανού, γιατί, επηρεασμένοι από την κριτική πού δικαίως άσκησαν σύγχρονοι Γέροντες σε Χριστιανοδημοκρατικές πολιτικές προσπάθειες στην Πατρίδα μας, συγχέουν τά Χριστιανοδημοκρατικά κόμματα (πού πράγματι είναι άπαράδεκτα) με την θεολογική Πολιτική, πού άπορρέει ως τρόπος ζωής από τά δόγματα της Πιστεύς μας.

Μέσα σ' αυτήν την σύγχυση, άναφέρονται στά λόγια τού Αγίου Πατρός Παΐσιου και τού Αγίου Πατρός Πορφυρίου, οι όποιοι είπαν –και καλώς είπαν– όπi δέν πρέπει νά δημιουργηθούν Χριστιανικά κόμματα (έχοντας ό Πατέρας μας ύπ' όψει τους την προϋπάρχζα «Χριστιανική Δημοκρατία», την όποια έμφεαν θεολογικά και ό π. Θεόκλητος Διονυσιάτης και ό π. Έπιφάνιος Θεοδωρόπουλος, αφού από τόν τίτλο της και μόνο έμφανίζονταν ότι έκφράζει τόν Χριστιανισμό, και θεωρούσαν όπi αυτό σημαίνει πώς άπαγορεύονται στους εκκλησιαζόμενους Χριστιανούς νά δημιουργήσουν Πολιτική Παράταξη! Άλλο, όμως, είναι ή δημιουργία Χριστιανικών Κομμάτων και άλλο ή δημιουργία Πολιτικής Παράτάξεως άπαρτιζόμενης ήμών ως από εκκλησιαζόμενους χριστιανούς, πού έχουν πνευματική καθοδήγηση, χωρίς ή όνομασία της Παράταξης νά περιέχει χριστιανικά διακριτικά! Τό πρώτο, εκθέτει την Έκκλησία και τόν Χριστιανισμό, τόν όποιο παρασταίνεται όπi μονοπυλεί ή και άπλως έκφράζει, αφού έχει τόν χριστιανισμό ως όνοματικό προσδιορισμό. Αυτή ήταν και ή κριτική τού π. Θεοκλήτου Διονυσίου πρός τόν μακαριστό Νικόλαο Φαρουδάκη, διατυμμένη σε βιβλίο τού μακαριστού Διονυσίου του νοχού. Τό δεύτερο, έκφράζει μόνον τους συμμετέχονς στην Πολιτική Παράταξη και μόνον αυτούς, οι όποιοι, βεβαίως, και ύποκείνται σε κριτική εάν και κατά πόσον θά έκφράζουν όλους τους εκκλησιαζόμενους ή όχι.

Τό περίεργο είναι πώς, ενώ άναφέρονται στον Άγιο Παΐσιον, οι θεωρούντες άσυμβιβαστή την Πολιτική με την πνευματική ζωή, χρησιμοποιούντες, μάλιστα, παρανομημένη την ύποδείξη τού, πού προαναφέραμε, κάνουν πώς δέν καταλαβαίνουν την προσηροπή του πρός τους Χριστιανούς νά άνομηθούν στην Πολιτική, όταν έγγραφε πώς «Σήμερα, έν άνς εύλαβής δέν έπαύεται και δέν πονά γιά την κατάσταση πού επικρατεί στον κόσμο, είναι γιά κλείσιμο όλων Πόργo. Γιατί τότε αύτοί πού κυβερνούσαν είχαν Θεό μέσα τους, ενώ σήμερα πολλοί άπ' αυτούς πού κυβερνούν δέν πιστεύουν. Είναι πολλοί τώρα εκείνοι πού επιδιώκουν νά τά διαλύσουν όλα, οικογένεια, νεολαία, Έκκλησία (Λόγο Β', Πνευματική άφύπνιση, σελ. 22-23, Θεοσαλονίκη 2006).»!

Τό άκόμη πού περίεργο είναι όπi, όταν άνασύραμε πρώτoι τά λόγια αύτά τού Αγίου Παΐσιου στην Εισήγηση σού τό 2009 στο «Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας», με θέμα «Έκκλησία και Πολιτική, ένα θέμα Ταμπού αλλά Πνευματικό», έπեսαν άρχολοιστά στο κενό, άρκέσθηκαν μόνο κάποιοι νά έπιτεθούν ένάντιον μου. Πρίν λίγα χρόνια, κάποιος μνημόνευσε την άνωτέρω φράση τού Αγίου Πατρός σε κείμενό του, άλλα δέν έβγαλε τό συμπέρασμα πού θέλωμε νά δώση ό Άγιος Παΐσιος, παρ' όπi ό Άγιος Πατέρας μας έξηγήσi την συνέχεια τού κειμένου του ότι πρέπει νά ένδιαφερόμυε οι χριστιανοί γιά τά Κοινά, όπως κάποτε ό Άγιος Κωνσταντίνος, αφού σήμερα οι Πολιτικοί στην πλειοψηφία τους είναι άθρησκοι και πολέμιοι της Έκκλησίας και δέν πρέπει νά χρησιμοποιούμε σάν πρόσχημα της άδιαφορίας μας περί τά κοινά πώς τάχα έίμαστε όσοιμένοι στην προσευχή και την πνευματική ζωή!

Πολλά έχω λέγειν άλλα, νομίζω, «ικανόν έστι» επί τού παρόντος,

Θεόδοξος Τύπος

'Η Πολιτεία όφείλει νά ύποστηρίξη τους πολυτέκνους πρίν νά είναι άργά...

2ον - V -

ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΙΣ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ ΠΟΛΥΤΕΚΝΩΝ

Νά έπιτραπεί στον πολυτέκνο συντάξιοχο ή έργασία, χωρίς περικοπή της σύνταξης, βάσει τίς πέρ. 6 της παρ.1 του άρθρου 16 τού Ν. 3863/2010, όπου επιτρέπεται ή έργασία άνευ περικοπής της σύνταξης τους, έφόσον ένα τουλάχιστον τέκνο τους είναι άνήλικo ή σπουδάζει σε άνώτερη ή άνώτατη Σχολή της συμπληρώσει τού 24ου έτους της ηλικίας του ή είναι άνίκανο γιά κάθε βιοποριστική έργασία.

- VI -

ΝΑ ΚΑΤΑΡΓΗΘΗ Η ΕΠΙΒΟΛΗ ΤΕΛΟΥΣ ΧΑΡΤΟΞΗΜΟΥ ΕΙΣ ΤΑ ΠΟΛΥΤΕΚΝΙΚΑ ΕΠΙΔΟΜΑΤΑ

Με τό, από 207/2016 Δελτίο Τύπου τού ΟΓΑ άναγγέλλθηκε ή έπιβολή τέλους χαρτοξήμου 3,6% στο Ένιαίο Έπίδομα Στήριξης Τέκνων και στο Ειδικό Έπίδομα Τριτέκνων και Πολυτέκνων.

Τό Υπουργείο Έργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Άλληλεγγύης με τό ύπ' αριθμ. 1130/10-10-2016 έγγραφo του πρός τή Βουλή, γνωστοποίησε όπi:

α) Τό Ειδικό Έπίδομα Τριτέκνων και Πολυτέκνων, πού καταβάλλεται σύμφωνα με τίς διατάξεις τού άρθρου 40 τού Ν. 4411/2013 (ΦΕΚ 81/Α/5-4-2013), ύπόκειται σε τέλος χαρτοξήμου 3% (πλέον εισφοράς ΟΓΑ 20% επί τού χαρτοξήμου) καθ' όσον δέν προβλέπεται άπαλλαγή από φόρο, τέλος, εισφορά ή κράτηση ύπέρ τού Δημοσίου.

β) Τό Ένιαίο Έπίδομα Στήριξης Τέκνων, πού θεσπίστηκε με τίς διατάξεις της ύποπαρoγράφου ΙΑ.2 της παρ. ΙΑ τού άρθρου πρώτου τού Ν. 4093/2012 (ΦΕΚ 222/Α/12-11-2012), άπαλλάσσεται από κάθε φόρο, συνειτώς άπαλλάσσεται και από τό τέλος χαρτοξήμου.

- Δ -

ΜΕΤΡΑ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟΝ ΚΟΣΤΟΣ

- I -

ΕΠΑΝΑΧΟΡΗΓΗΣΙΣ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

ΠΟΛΥΤΕΚΝΟΥ ΜΗΤΕΡΑΣ

ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΟΛΥΤΕΚΝΙΚΩΝ ΕΠΙΔΟΜΑΤΩΝ.

Νά επανέλθουν ως δημογραφικά κίνητρα ή επαναχορήγηση της ισόβιας σύνταξης της πολυτέκνης μητέρας και ή επαναχορήγηση των πολυτεκνικών επιδομάτων, όπως γινόταν μέχρι τό 2009, αφού τό κόστος τους είναι μικρότερο από τό κόστος τού επιδόματος τέκνων και τού λεγομένου επιδόματος τριτέκνων και πολυτέκνων.

Σημειώνεται εκ προοίμιου όπi τό Συμβούλιο της Έπικρατείας με την 3142007 απόφαση της Όλομελείας του, κρίνοντας τά της άπονομής της σύνταξης στον χήρο πατέρα, πού έλάμβανε τό επίδομα και ό ΟΓΑ άρνήθηκε νά τού χορηγήσει τή σύνταξη διαλαμβάνει στην άπόφασή του όπi:

«**Σύμφωνα με την εισηγητική έκθεση του Ν. 189290, οι παροχές τού νόμου αυτού, δηλαδή τόσο τό επίδομα, όσο και ή ισόβια σύνταξη, έχουν, προσατί, τόν χαρακτήρα κινήτρου πρός τους νέους γονείς γιά την δημιουργία πολυτέκνων οικογενειών, με στόχο την άντιμετώπιση τού οξέως δημογραφικού προβλήματος της χώρας. Η χορήγηση δε της σύντάξεως άποτελεί επί πλέον κίνητρο πρός τους γονείς, δεδωμένου όπi ή οικονομική ένίσχυση πρός αυτούς δέν θά παύσει νά χορηγείται λόγω της ηλικίας των τέκνων. Κατ' άκολουθίαν, γιά νά είναι πλήρης και λυσιτελής ή συνταγματικώς έπιβαλλόμενη προστασία της πολυτέκνης οικογένειας, ή ισόβια σύνταξη πρέπει νά καταβάλλεται και στον επίζωντα σύζυγο (πατέρα), σε περίπτωση θανάτου της συζύγου του ή, γιά την ταυτότητα τού λόγου, και στην περίπτωση πού αυτός λαμβάνει τό επίδομα και όλα τά τέκνα του συμπληρώσουν τό 23ο έτος της ηλικίας τους».**

Συνεπώς τό επίδομα και ή σύνταξη πρός την πολυτέκνη μητέρα και τό επίδομα τού τρίτου παιδιού δέν άποτελούντα « κοινωνικά ή οικογενειακά ή προνοιακά επιδόματα», άλλα είχαν τόν χαρακτήρα κινήτρου γιά την ενθάρρυνση των νέων ζευγαριών προκειμένου ν' αποκτήσουν παιδιά, έν όμει τού οξύτατου δημογραφικού προβλήματος της πατρίδος μας. Όλα αυτά βέβαια οι (συν)κυβερνήσεις τά έγγραψαν στά παλαιότερα των ύποδημάτων τους.

Τό κόστος των άνωτέρω γιά τό έτος 2012 ήταν:

- Σύνταξη της πολυτέκνης μητέρας 173.350.000 ευρώ
- Επίδομα πολυτέκνης μητέρας 118.000.000 ευρώ
- Επίδομα τρίτου τέκνου 110.200.000 ευρώ
- Επίδομα μητέρων με τρία τέκνα 204.500.000 ευρώ
- Έφ' άπαξ παροχή τρίτου κλπ. τέκνου 8.900.000 ευρώ

Σύνολο 624.950.000 ευρώ

Σημειώνουμε ότι από τίς μητέρες, πού έλάμβαναν την ισόβια σύνταξη της πολυτέκνης μητέρας, 85.000 είχαν την ιδιότητα της πολυτέκνης μητέρας και άλλες 85.000 δέν την είχαν, άλλα τους χορηγήθηκε με τόν Ν. 21631993, γιατί ήσαν μητέρες τεσσάρων ζώντων τέκνων.

- II -

ΕΞΑΙΡΕΣΙΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΝΦΙΑ

ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ

ΤΩΝ ΠΟΛΥΤΕΚΝΩΝ ΚΑΙ

ΤΩΝ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΩΝ ΦΟΡΩΝ

Νά ύπαρξει έξαιρεση της πρώτης κατοικίας των πολυτέκνων από την καταβολή τού ΕΝΦΙΑ και ή έξαίρεση των γραφείων των πολυτεκνικών Συλλόγων από τόν παραπάνω φόρο. Δέν είναι δυνατόν νά φορολογηθεί ό πολυτέκνος και νά ύποχρεούται στην καταβολή ΕΝΦΙΑ γιά την πρώτη κατοικία του. Ούτε νά ύποχρεούται σε συμπληρωματικό φόρο, όταν ή άκίνητη περιουσία του υπερβαίνει τό ποσό των 200.000 ευρώ, όπως θεσπίσθηκε με τό άθρονο 50 τού Ν. 438927-5-2016. Δηλαδή ό άγαμος δέν πληρώνει συμπληρωματικό φόρο γιά άκίνητη περιουσία μέχρι 200.000 ευρώ και τό ίδιο ποσό ισχύει και γιά τόν πολυτέκνο με όσα παιδιά και εάν έχει!!!

Τό όριο της φτώχειας σύμφωνα με την Έλληνική Στατιστική άρχη άνέρχεται σε 4.608 γιά τόν άγαμο. Τό ποσό αυτό προσάυγνεται κατά 50% γιά την σύζυγο (δηλ. γιά τόν έγγαμο χωρίς παιδιά έάν 6.912 ευρώ) και κατά 3000 γιά κάθε έξαρτώμενο τέκνο κάτω των 14 έτών και κατά 50% γιά κάθε έξαρτώμενο τέκνο άνω των 14 έτών (βλ. δελτίου τύπου ΕΛΣΤΑΤ 8-7-2015).

Με τά παραπάνω δεδομένα αφού ό άγαμος δέν πληρώνει συμπληρωματικό φόρο γιά άκίνητα αξίας έως 200.000 ευρώ, τότε ό έγγαμος χωρίς παιδιά θά έπρεπε νά μή πληρώνει γιά άκίνητα ως 300.000 ευρώ (200.000 σνν 50% γιά τή σύζυγο) και γιά κάθε ένα τέκνο κάτω των 14 έτών προστίθενται άλλες 60.000 ή εάν είναι άνω των 14 έτών γιά κάθε τέκνο προστίθενται άλλες 100.000 ευρώ. Έτσι ό πολυτέκνος με 4 τέκνα (2 κάτω των 14 έτών και 2 άνω των έτών) θά έπρεπε, έχοντας την ίδια μεταχείριση με τόν άγαμο, νά πληρώσει συμπληρωματικό φόρο μόνον εάν είχε άκίνητη περιουσία άνω 620.000 ευρώ (200.000 σνν 100.000 γιά τή σύζυγο σνν 200.000 γιά τά 2 τέκνα άνω των 14 έτών και 120.000 γιά τό 2 τέκνα κάτω των 14 έτών)!!! Ένώ τώρα τιμωρείται. Δέν έχει ούτε τή μεταχείριση τού άγάμου!

Δωρεάν Καινή Διαθήκη εις μαθητάς

Εΐναι άξιόλογοι ή προσπάθεια πολλών 'Ιεραρχών νά επισκέπτονται τά σχολεία της 'Επαρχίας των και νά διανέμουν εις τους μαθητάς την Άγίαν Γραφήν. Ός επληροφορήθημεν από την ιστοσελίδα orthodoxia.info της 15ης Νοεμβρίου 2016:

«Τό 1ο Γυμνάσιο Κηφισιάς έπεσκέφθη την Τρίτη 15 Νοεμβρίου 2016, ό Σεβ. Κηφισίας προσκεκλημένος της θεολόγου τού σχολείου κας Εύλατίας Χατζήρη, συνοδευόμενος από μέλη τού Γραφείου Νεότητος. Ο Σεβαριμώτατος είχε σύντομη έπικοινωνία με τόν Γυμνασιάρχη τού σχολείου και στή συνέχεια μίλησε στους μαθητάς και τίς μαθήτριες της Β' Γυμνασίου. Επείσημαν όπi ή πίστη μας στρίζειται στην Αγία Γραφή και την Παράδοση. Η Αγία Γραφή είναι τό πιο πολυσυζητούμενο βιβλίο όλων των εποχών. Στάθηκε στην παραβολή τού άσώτου και την παραβολή τού καλού Σαμαρείτη. Η πρώτη μάλα γιά την άξία της μεταφάνει και ή δεύτερη γιά την σχέση τού ανθρώπου με τόν Θεό και τόν συνάνθρωπο. Στή συνέχεια διάβασε και άνέλυσε διεξεδικία την παραβολή τού καλού Σαμαρείτη. Κατέληξε τονίζοντας όπi τό Εύαγγέλιο είναι τό πιο τέλειο βιβλίο πού ρυθμίζει άριστα τίς σχέσεις των ανθρώπων διακρινικά. Ακολούθησε συζήτηση με τους μαθητάς και ό Σεβαριμώτατος άπάντησε στις διάφορες άπορίες τους. Τέλος δώρισε σε όλα τά παιδιά ένα άντίτυπο της Καινής Διαθήκης».

Διαπλοκή και Δωροδοκία Ποία προηγείται και ποία άκολουθεί;

Πολύς θόρυβος γίνεται στις μέρες μας με έπiκεντρο της παραπάνω άναφερόμενες έννοιες. Οι σχετικές συζητήσεις και οι άπίθανες καταγγελίες πού τίς συνοδεύουν, επιβάλλουν την βαθύτερη προσέγγιση τού νοήματος των λέξεων και την άποκάλυψη όλων όσων κρύβονται κάτω από αυτές, πέρα από την θεωρητική και έτυμολογική τους άνάλυση. Και επειδή «άρχη ή επιστήμη ή των όνομάτων έπίσκεψις», κρίνεται σκόπιμο νά όριοσθή τό άρχικό νόημα των λέξεων και στή συνέχεια νά ακολουθήσει ή αναζήτηση τρόπων άντιμετώπισης τού φαινομένου στην ιστορική διάομή του.

Τό νόημα των λέξεων

Α) Δωροδοκία είναι ή άποδοχή δώρων, πού άποβλέπει στην παράβαση καθήκοντος, με συνακόλουθη διαφορά συνειδήσεων. Αυτή προϋποθέτει την ύπαρξη δωρολήπτη, δωροδοκούμενου, άπληστου ανθρώπου, κατέχοντος ύπεύθυνη θέση, προσκείμεν νά άντιμετωπίσει εύνοικά θέματα τού άποδόντος, με την όπλη έννοια τού δίδοντος και τού λαμβάνοντος δώρα.

Είναι προφανές όπi ή πάσης φύσεως δωροδοκία, διαχρονικώς, πωρεΐται από τους κατά καιρούς και περιστάσεις ισχύοντες ή θεσπιζόμενους νόμους. Προσλαμβάνει ποικίλες μορφές και άσκειται με διάφορους τρόπους και μεθόδους. Είναι δε εύρυστα άποδοκιμαστέα από τό σύνολο της κοινωνίας, όταν ή δωροδοκία-δωροληψία άναφέρεται σε: α) δικαστή, άρθρ. 237 τού Π. Κ. β) Παρότρυνση ύφισταμένου και άνοχη άρθρ. 261 τού Π. Κ. γ) Σβουλεύτη, ειδικό μέτρο πού Γ. Κ. και δ) Δωροδοκία έκλογέ άρθρ. 165 Π. Κ.

Β) Διαπλοκή είναι ή σύνδεση με πλέξιμο, σύνθεση με πλοκή, λοξοδρομία. Διαπλέκω σημαίνει συμπλέκω κάτι μαζί με κάτι άλλο ή μέσα σε κάτι άλλο. Έτσι ό διαπλοκός, ό διαπλεκόμενος δέν είναι ποτέ μόνος, άλλα πάντοτε είναι πλεγμένος μέσα σε ό ή μαζί με κάποιον ή κάποιους άλλους, ή ακόμα και κάτι άλλο ή άλλα.

Πόλεμος διαπλεκομένων

Με αυτό τό έννοιολογικό περιεχόμενο των λέξεων, ιδιαιτέρα, στις ήμέρες μας διεξάγεται σκληρός άμειλικτος «πόλεμος» και διατυπώνονται βαρύτερες κατηγορίες, κυρίως, από τους καλά άμεβόμενους εκλεγμένους εκπροσώπους τού λαού στο κοινοβούλιο. Με σκληρές έκφράσεις, βαρείς χαρακτηρισμούς, άνεπιτρεπτο φρασσεολογία, κάποτε και σε έπιπέδο πεζοδρομίου, συχνά ακόμα θλιβερότερη πολιτικώς νά άλληλοβυβρίζονται, νά άλληλοκατηγορούνται, όταν είναι σε δημόσια θέα, ενώ καθ' ιδίαν νά χαριεντίζονται κοινοτυπίοντας «εις ύπερ του λαού», πού τους χάρισε τά προνόμια της έξουσίας.

Οί φράσεις «άρχιεργής τάς διαπλοκής», «τροχονόμος της διαπλοκής», και άλλα τέτοια είδους χαρακτηρισμοί κυριαρχούν στο φραστικό πολυεμκό κλίμα μεταξύ των πολιτικών των διάφορων κομμάτων, πού άγωνίζονται «γιά τά συμφέροντα τού λαού», πού τους άνάδειξε σε «έννοταπέρους».

Απ' όλη αυτή την, συνήθως, φαινο

Τοῖς «κείνους» ρήματα πειθόμενοι οἱ πολιτικοί

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

ἐκτελέσουν, να ἐφαρμόσουν εἰς βάρος τῆς αὐθεντίας καὶ τοῦ συνταγματικῆς κύρους τῆς Ἐκκλησίας μὰς ἐνταὶ σκληρῆς, ἀνεγκέτης!

Τὸ τραγικὸ δὲ γ' αὐτοῦς τοὺς πολιτικοὺς μὰς - ΟΛΩΝ τῶν πολιτικῶν ἀποχωρήσεων - εἶναι, διὰ καλούμενοι νὰ ἐφαρμόσουν τῆς ἐντολῆς αὐτῆς, νομίμως, ἔχουν τὴν ψευδαίσθησιν, πὺς ἔχουν προσχωρήσει στὸ «προοδευτικόν, τάχαι, στρατόπεδον τοῦ σύγχρονου κόσμου.

Διότι δὲν γνωρίζουν οἱ ἀφελεῖς αὐτοὶ (!) πολιτικοὶ μὰς, διὰ ἐφαρμόζοντες τῆς κατὰ τῶν θεσμίων τῆς Ἐκκλησίας μὰς διαταγῆς «ἀλλῶν», δὲν κάνουν τίποτ' ἄλλο παρὰ νὰ ἀναμασούν σκουριεὶς παλαιᾶς, ἀπὸ αἰώνων καὶ ἀπὸ μακριὰ προερχόμενες, ἰδέες τῆς ὀπισθοδρομήσεως, φασιστικοῦ τύπου καὶ ἐντελῶς ντυμένης, τώρα πιά!

Γιατ' φασιστικοῦ τύπου καὶ **ντεμοντέ**, τώρα πιά;

Μὰ διότι οἱ κατὰ τῶν δικαιομάτων τῆς Ἐκκλησίας μὰς - δικαιομάτων καὶ χριστιανικῆς λαοῦ - αὐτῆς «διαταγῆς» ἐρχονται ἀπὸ ἀνεξέλεγκτα ξένα κέντρα ἐξουσίας τοῦ δυτικοῦ κόσμου, πού ἐδρασαν καὶ δρουν στὸ σκοτεινὸν παρασκήνιον, ναί, ἀπὸ νοσοτροφίης πού ἐβρεσαν ἕως τώρα, ὅχι μίαν «Εὐρώπην τῶν λαῶν», ἀλλὰ τὴν «δαμονιώδη» ἐκείνην Εὐρώπην τοῦ ἄλλοτε δουλεμπορίου, τῆς ἐκμεταλλευτικῆς ἀποικιοκρατίας, τῶν δύο παγκοσμίων πολέμων, τῶν ἐπαναστάσεων χωρὶς θεμέλια, μὰ καὶ τοῦ σημερινοῦ χρηματοπιστωτικοῦ τέρατος τὸ ἀντρο, νὰ βασανίζεται ὁ λαὸς μὰς!

Ἰδοὺ - ὡς μικρὸ μόνον παράδειγμα - ποθεν, ἀπὸ πότε καὶ πὺς διατείνεται ἡ διαταγὴ, τὴν ὁποία οἱ πολιτικοὶ καλοῦνται νὰ ἐφαρμόσουν, ΤΩΡΑ, στὴν πατρίδα μὰς, εἴτε τὸ ἔξουν εἴτε ὅχι ἐπὶ καλοῦνται νὰ ἐκτελέσουν διαταγὰς ἄλλων, καὶ μάλιστα ἐκ τοῦ ἀγρίου καπιταλιστικοῦ κόσμου προερχόμενης!

Ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν...

Ἰδοὺ τὸ φασίζον καὶ ἀποτροπιαζο κείμενον, τὸ προσβάλλον μὲ βανασοτήτητα τὸ φιλότιμον πού χριστιανικῶς μὰς λαοῦ, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐθνικὴν μὰς κυριαρχία ἐξίσου:

«...Ἀπεφασίσαμεν, τὸ «Υπατον Συμβούλιον τοῦ Ἀρχαίου καὶ Ἀποδεδειγμένα Σκωπτικοῦ Δόγματος [πρὸ ὑψηλῶν βαθμῶν τῆς Μασονίας] τῆς Νοτίου Δικαιοδοσίας τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν:

Ἀρνούμεθα νῦν, ὡς πάντοτε ἡρνήθημεν, τὸ δικαίωμα εἰς ἰσὼνδήποτε ἐκκλησίαν ἡ ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν, ξενὴν ἢ ἡμεδαπὴν, νὰ ἐλέγχῃ ἢ ἐπιβλέπῃ τὸν ἐλευθερὸν Δημόσιον Ἐκπαιδευτικὸν Σύστημα τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, εἴτε τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Σύστημα οἰουδήποτε κράτους ἡ ἔθνους, οπουδήποτε τῆς γῆς εὐρισκομένου...».

Τὰ παραπάνω γράφηκαν πρὶν ἀπὸ 85 χρόνια (στὸ μασονικὸν περιοδικὸν Πυθαγόρας, 1931) καὶ ἐφαρμόζονται ΣΗΜΕΡΑ στὴν Πατρίδα μὰς, ἀπὸ τοὺς πολιτικούς.

Ἀλλὰ ποιοὶ ἔδωσαν τὴν ἰσχὺ καὶ τὸ θράσος στὸ «Υπατον» αὐτὸ «Συμβούλιον» τῆς Μασονίας, τὸ ἐδρεῖον στὴς ΗΓΓΑ καὶ πού εἶναι - θὰ λέγαμε - τὸ Κεντρικὸν «Πατριαρχεῖον» τοῦ Παγκόσμιου Τεκτονισμοῦ, ἀπὸ ποῦ ἀντλῶν τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαγορεύουν καὶ στὴν Ἑλληνικὴν Ὀρθοδόξῃ Ἐκκλησίᾳ μὰς νὰ ἔχει λόγον εἰς τὰ πράγματα τῆς παιδείας; Ποιοί; Ὑπάρχει ἀπάντησις, μὰ δυστυχῶς δὲν μπορεῖ νὰ λεχθεῖ...)

Ὅχι ὁμολογιακὸν τὸ μᾶθημα τῶν Θρησκευτικῶν εἰς τὰ σχολεῖα! Ἀνωτέρως ὁ «πολιτικὸς» ἀπὸ τὸν θρησκευτικὸν γάμον!...

Πότε τὰ ἔγραψαν αὐτὰ οἱ μασόνοι;

Τὰ ἔγραψαν εἰς τὰ 1893.

Πέρασαν δηλαδὴ 123 ὁλόκληρα χρόνια ὥσπου τὸ κατὰ τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ μασονικὸ «πρόγραμμα» νὰ ὁλοκληρωθεῖ ἀπὸ τοὺς πολιτικούς στὴν πατρίδα μὰς τώρα, στὴς ἡμέρες μὰς!

Ἄς δοῦμε ὅμως τὸ αὐθεντικὸ κείμενον (στὸ τεκτονικὸν περιοδικὸν Ἀθηνᾶ, 1893). Γράφουν ἐκεί:

«...Δὲν πρέπει εἰς τὰς δημοσίας σχολὰς νὰ διδάσκηται οὐδεμία κατήχησις (...). Ὑποστηρίξω [συνεχίζει ἐπίσης ὁ μασόνος] ὅτι ὁ γάμος ἐν ταῖς σχέσεσιν αὐτοῦ μετὰ τοῦ λαϊκοῦ καθεστώτος, οὐδὲν ἔδει νὰ περιβάλληται θρησκευτικὸν κύρος καὶ ὡς πόρισμα τῆς μεταρρυθμίσεως ταύτης, ὡς προπύριον κατὰ τῆς φρικώδους ἀπάτης, ὡς ἐγγύησιν τῆς ἠθικῆς υπεστηρίξις [σὲ ἄλλη ὁμίλιον] τοῦ ὅτι ἔπρεπε νὰ καθιερωθῇ νομοθετικῶς ἡ ὑπεροχὴ τοῦ πολιτικοῦ ἀπέναντι τοῦ θρησκευτικοῦ γάμου...».

Ἡ μασονικὴ βούλησις κατὰ τῶν θεσμίων τῆς Ἐκκλησίας μὰς εἶναι λοιπὸν ἐκπεφρασμένη, καὶ ἐρχεται πρὸς τῆς κυβερνητικῆς (πρὸ νομοθετικῆς), πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ πρὸς πάντα ἐνδιαφερόμενον, ὑπὸ μορφήν διαταγῶν («Ἀπεφασίσουμε...», «Ἀρνούμεθα νῦν ὡς πάντοτε ἡρνήθημεν» - ὅπ. π.).

Φόβος καὶ τρόμος ἂν ἀθετηθοῦν οἱ μασονικὲς ἐντολές;

Λίγο πὶο πᾶν ἀναφέρωμε, ὅτι καὶ νὰ θέλουν οἱ κατὰ καιροὺς κυβερνήσεις ν' ἀρνήθουν τῆς μασονικῆς προτροπῆς - ἐντολῆς πού μὲ μίσιους τρόπους τίθεται ἐπ'αὐν εἰς τὸ τραπέζιν ἐκείσποτε κυβερνήντων, καὶ νὰ θέλουν ΔΕΝ τὸ μποροῦν!

Ἀλλὰ γιατί δύσκολα ἀρνοῦνται οἱ κατὰ καιροὺς ἡγεσίες (τῆς Εὐρώπης ὅλης) νὰ ἐκτελέσουν τῆς κατὰ τοῦ κύρους τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας - καθ' ὅσον μὰς ἀφορᾷ - μασονικῆς προτροπῆς;

- Μὰ διότι φοβοῦνται! (ὁ ἑνὰς λόγος).

Φοβοῦνται τὴν ἐκ τοῦ παρασκήνιου ΑΝΑΤΡΟΠΗ τοὺς οἱ Κυβερνητικῆς αὐτῆς!

...Τουλάχιστον αὐτὸ, ΑΥΤΟΝ ἀκριβῶς τὸν φόβον καὶ τρόμον εἶχε διασπειρεῖ στὴν Εὐρώπῃ τὸ παρασκήνιον τοῦ Τεκτονισμοῦ, ἀπὸ χρόνον μακρόν, στὴν καρδίᾳ μάλιστα τῆς Εὐρώπης, διαχόμενος ἐστὶ - καὶ ἐπιτήδεε! - ὁ τρόμος αὐτὸς πρὸς ὅλες τῆς κατευθύνσεις, ἐκ Παρισίων προερχόμενος.

Ἀπίστευτον! Μᾶλλον τὸ δηλώνουν, παρ' ὅλο τοῦτο, οἱ ἴδιοι οἱ ἐκτόκτες. Ἰδέσθε τὸ, ἐστὶ ὅπως τὸ διαβάζουμε σὲ δικὸ τῶν ἐντύπων (Ἀθῆνα, 1893):

«Τοιαύτην δ' ἐξασκέει ἐπὶ τῆς γαλλικῆς πολιτείας ἐπίδρασις ὁ Τεκτονισμός, ὥστε καθ' ὁμολογεῖται, οἱ ἐν τῇ Γαλλικῇ Βουλῇ ψηφίζοντες καὶ ἐπικυροῦμενοι νόμοι παρασκευάζονται καὶ ἐγκρίνονται προηγουμένως(!) ὑπὸ τῆς Μεγάλῃς Ανατολῆς [πρὸ ἐντελῶς ἀδούτῃς τῆς Γαλλικῆς Μασονίας - πού εἶναι ΚΑΙ τὸ μεγαλύτερον μέρος αὐτῆς].

(...) Οὕτως ἐγένετο καὶ ἐκυρώθησαν διὰ τῆς Γαλλικῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσιευθέντες πολιτικοὶ καὶ κοινωνικοὶ νόμοι. Οἱ Ἐκπαιδευτικοὶ νόμοι, οἱ τοῦ διαζυγίου, οἱ στρατιωτικοί, καὶ ἀπαντες ἐν γένει οἱ πολιτικῆς ἡ κοινωνικῆς ἔχοντες σηµασίαν εἶδον τὸ πῶς ἐν τῷ κατὰ τὴν ὁδὸν Καδὲ τεκτονικῷ μεγάρῳ...».

Ἰδοὺ ἐν συνεχείᾳ ὁ πρὸς ὅλην τὴν Εὐρώπῃ διασπειρόμενος τρόμος. Φόβος καὶ τρόμος!

...Τοιοῦτος εἶναι ἐν Ἀλλαίᾳ ὁ Τεκτονισμός, καὶ διότι ἐνταὶ τοιοῦτος ὁμιλεῖ καὶ ἐπιβάλλεται μετ' ἀδωματοῦ ὅλων κύρους· οἱ πάντες δὲ κττοῦσι πρὸς αὐτοῦ, ὡς ἔκωσαν καὶ πρὸρρίζα [ρίζηδον] ἀνετρέψαν οἱ πολιτικοὶ τῆς Γαλλίας ἄνδρες, οἱ μὴ ἀκολουθήσαντες τὰς ρητὰς τῆς Μεγάλῃς Ανατολῆς διαταγὰς...».

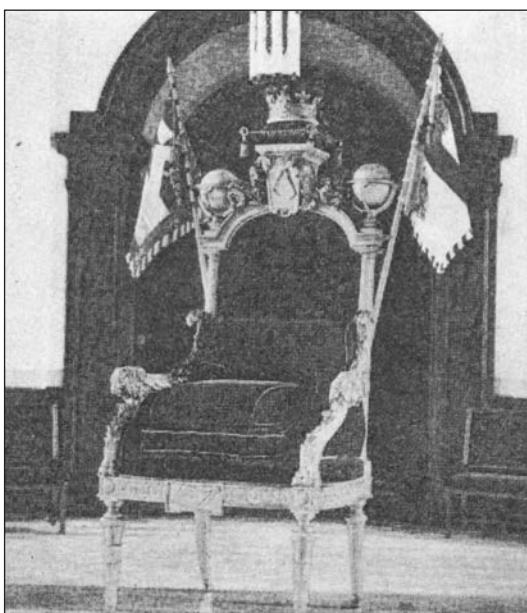
Ὁ «ἄλλος» τρόπος, διὰ τοῦ ὁποῖου τὸ τεκτονικὸν Παρασκήνιον προωθεῖ τὸ ἔργον τοῦ εἶναι ἡ «γλυκεία» ἐπιτροὴ πρὸς πολιτικούς καὶ ὁ παρὰς....

Ὁ ἑνὰς λόγος λοιπὸν ἔνεκα τοῦ ὁποῖου οἱ πολιτικὲς καὶ ἄλλες κατὰ καιροὺς ἡγεσίες φοβοῦνται ν' ἀρνή-

θοῦν τὴν ὑποταγὴν τοὺς στὸ τεκτονικὸν παρασκήνιο καὶ νὰ ἐκτελέσουν τῆς ἐντολῆς τοῦ, εἶναι ὁ φόβος τοὺς καὶ ὁ τρόμος τοὺς μὴ χᾶσουν τῆς ὑψηλῆς θέσεως τοὺς.

Ὁ ἄλλος λόγος - καὶ τρόπος - τῆς ὑποκαθίς τῶν πολιτικῶν καὶ ἄλλων ἡγεσιῶν στὸ Τεκτονικὸν Παρασκήνιον γιὰ τὴν προώθησιν τοῦ μασονικοῦ ἔργου εἶναι ἡ «γλυκεία» θὰ λέγαμε, ἐπιτροὴ πρὸς τοὺς πολιτικούς (μὴν-ση αὐτῶν, ἂνδρ' ἐντεχνῇ προσέγγισις κλπ.) πού καλοῦνται ν' ἀσκήσουν οἱ ὑψηλοβαθμοὶ τέκτονες.

Ὑπογραμμίζουμε δέ, ὅτι ὁ δεῦτερος αὐτὸς τρόπος εἶναι τεκτονικὰ θεσμοθετημένους, περιλαμβάνεται δηλαδὴ σ' ἐνα ἀπὸ τὰ Τυπικὰ τοὺς, πού εἶναι «ἱερὰ» τὰ τοὺς τέκτονες.

Ὁ «Μεγάλος» Θρόνος, ὁθώνων καὶ θρόνων τοῦ κόσμου τούτου... (Ἡ φωτογραφία - καὶ ἡ λεζάντα - εἶναι ἀπὸ τὸν περιὸδ. ΙΑΙΣΣΟΣ).

Ἐπειδὴ ὅμως ἐτοῦτα ἐδῶ πού γράφουμε εἶναι ἀπὸ τὰ σοβαρότερα γιὰ τὸ θέμα μὰς, στοιχεῖα, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὸν ἴδιον τὸν Τεκτονισμό, θὰ παρουσιάσωμε πρῶτα - καὶ γιὰ ΠΡΩΤΗΝ φορά, πανελληνίως, τὸ φοβερὸ σκηνικό, ἐντὸς τοῦ ὁποῖου τελεσιουργοῦνται καὶ δηλώνωνται ἀπὸ τοὺς τέκτονες δλ' αὐτὰ πού ἐν συνεχείᾳ θὰ διαβάσῃτε.

Πὺς εἶναι ἡ Στοὰ διὰ τὴν μύησιν εἰς ἀνώτερον βαθμὸν. Ἀνθρώπινος σκελετὸς τοῦ «κρατὰ» ἡχεγριδίου...

«...ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΣΤΟΑΣ. Χρωματισμός ἐρυθρός. Διάσπαρτοι σκελετοὶ, νεκροκεφαλαὶ μὲ ὁστά χιαστί, εἰς τὰς ἀνὰ ὤμους μαύρου, ἀργυροῦ χρώματος. Εἰς τὴν Ανατολὴν [τὸ «ἱερὸ» τῆς Στοᾶς] θολαὶ ἐρυθρὰ μὲ διαφανεῖς Δέλτα εἰς τὸ μέσον μὲ τὸ ἀνεκφραστὸν ὄνομα τοῦ Θεοῦ [τὸ ἐβραϊκὸν Τετραγράμματο].

Εἰς τὸ μέσον τῆς αἰθούσης μία μικρὰ τράπεζα μὲ κάλυμμα ἐρυθροκίτρινον (πορτοκαλί), ἐπὶ τῆς ὁποίας ὑπάρχει ἡ Βίβλος ἀνοχῆς εἰς τὰ κεφάλαια Νοσφία Σολωμῶντος καὶ διαγωνίως ἕψφος. Πλησίον ὑπάρχει τρίπουν ὑπόβαθρον μὲ πορσεῖν, καὶ κάτωθεν δὲ καίει ἐστία ἵνα τὸ θερμάνῃ. Δίωξις τῆς Ανατολῆς ὑπάρχει ἑνὰς ἀνδρώπινος σκελετοῦ, ὁ ὁποῖος μὲ τὴν ἀριστεράν χεῖρα κρατεῖ τὴν λευκὴν σμῆσιν τοῦ Ταγματος, ἐνῶ μὲ τὴν δεξιάν ἐκχειρίδων ἐτοιμοὺς νὰ πλῆξῃ [τῖ καὶ ποιοὺς, συμβολικὰ, σκοπεύει νὰ πλῆξῃ;].

Ἐν συνεχείᾳ τελεσιουργεῖται ἡ μύησις μεγαλοπρεπῶς μασόνων σὲ βαθμὸ ἀκόμη μεγαλύτερον. Εἰς τὸ τέλος, ὁ μεγαλοτέλης Πρόεδρος, ἀπευθυνόμενος ἀπὸ «νοσηπτοκέντρα» τοῦ λέγει, μετὰ ἑὺ ἄλλων, τὰ ἐξῆς ἀποκαλυπτικώτατα, τὰ ὁποῖα μὰς ἐνδιαφέρουν τὰ μέγιστα γιὰ τὸ θέμα μὰς, τοῦ λέγει, ἐπισπομώτατα:

«...Ἦδὴ σὺ ὠπλίσαμεν μὲ δὺα δὲ ὅπλα [=τὰ «πνευματικά» ὅπλα, τὴν ἰσχὺ τῶν ὑψηλῶν βαθμῶν τοῦ τεκτονισμοῦ] διὰ τὴν μάχην πρὸς προκαλέσαν καὶ προκαλοῦν τὰ φοβερὰ ἐγκλήματα τῶν ἐχθρῶν μὰς [;]. Σὲ ἀνακρίψωμεν ᾗδ' ἐνα τῶν ὑπερτάτων Ἀρχηγῶν τοῦ Ἐλευθεροτεκτονισμοῦ. Καθίσταται συνάμει εἰς τὸν ὑποθνήσκον αὐτοῦ...».

Ἐν συνεχείᾳ ὁ νεομύητος «διατάσσεται» διὰ τῶν ἐξῆς σημαντικοτάτων λόγων πού ἐνδιαφέρουν τὸ θέμα μὰς:

«Τώρα ὑπαγε [στὸν «βέβηλον» κόσμον, τὴν κοινωνίαν] ὅπως διὰ τῆς διδασκαλίας, τῆς γραφίδος, διὰ τοῦ βήματος, διὰ τοῦ περισσεύματος τῶν χρημάτων, διὰ τῆς πολιτικῆς ἐπιτροπῆς [!] νὰ ἀγωνισθῇς ὑπὲρ τοῦ καλοῦ τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ἀρετῆς τὸν ὠραίον ἀγῶνα, καὶ νὰ ἀγωνισθῇς ἡ νὰ ἀποθάνῃς...».

Ἀναγκαῖα ἐπιστημάνσεις τοῦ ἔρευνητοῦ...

Ὅπως εἶδαμε Λίγο πρὶν, ὁ νεομυηθεὶς εἰς ἀνώτατον βαθμὸ τέκτων «διατάσσεται» («ὑπάγεις») διὰ τοῦ **περισσεύματος τῶν χρημάτων ἀλλὰ καὶ τῆς πολιτικῆς ἐπιτροπῆς** νὰ ἀγωνισθῇ ὑπὲρ τοῦ καλοῦ...

Ποιοὺ καλοῦ;

Τοῦ «καλοῦ» τῆς «ἀληθείας» καὶ τῆς «ἀρετῆς» κατὰ τὴν μασονικὴ ἀντίληψιν, βέβαια, καὶ ὁσων υποκρύπτονται στὰ τυπικὰ τῶν 33 βαθμῶν τοῦ τεκτονισμοῦ, στὴς φανερὰς καὶ τῆς ἀπόκρυφες διδασκαλίας αὐτοῦ, τῆς προοριζόμενης «διὰ τοὺς ἡγεμόνας (πρίγκιπας) τῆς Ἐλευθερίας τεκτονικῆς», τοὺς πράγματι καὶ ὅχι τυπικὰ «μυημένους» στὰ ἀπόρρητα μυστικὰ, τὰ αὐστηρῶς φυλασσόμενα διὰ φοβερῶν ὀρκῶν...

Δύο λοιπὸν ἀπὸ τὰ «καλὰ» αὐτὰ γιὰ τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἀγωνισθοῦν σήμερα (ΣΗΜΕΡΑ) οἱ τέκτονες «διὰ τῆς πολιτικῆς ἐπιτροπῆς», ὅπως εἶδαμε Λίγο πρὶν, εἶναι καὶ τοῦτα:

- Ἐγὼ ἡ Ἐκκλησία ἀπὸ τὰ πράγματα τῆς Παιδείας!

- Ἐγὼ ἀπὸ τὰ σχολεῖα τὸ (ὁμολογιακὸ) μᾶθημα τῶν θρησκευτικῶν καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Ἐκκλησίας μὰς πνευματικὰ δικαιώματα (πού ἔχουν ἡδὴ καταδικασθῇ - μερικὰ - οἱ προηγούμενες κυβερνήσεις!)

...Ἄν καλοῦν ἡχίσουν πένθημα ὅλες οἱ καμπάνες στὴν πατρίδα μὰς, τὴν ἴδια στιγμῇ, καὶ ἐπιστημονθῶν εἰρηνικὰ πάντα ταῦτα πρὸς τοὺς ἐκάστοτε καισάρες καὶ τοὺς πολῖτες, τότε ἰΣΩΣ κάπ, προσωρινῶς, νὰ μεταισθεῖ.

...Ἀλλὰ τότε - ἂν ἡ Ἐκκλησία ΕΤΣΙ πείσει, μ' αὐτὴ τὴν ἑντασι τοὺς ἐκάστοτε καισάρες, τότε ὑπάρχει ὁ «κίνδυνος» - καθ' ἥμᾱς ἡ εὐκαιρία! - νὰ ἐπιτροπεύομεν στοὺς πρῶτους καιροὺς τῆς Ἐκκλησίας, τῆς Ἐκκλησίας τῶν διωγμῶν καὶ τῆς πιττωχίας, **στὴν ἀγάπην τὴν πρῶτην (Ἀπ. 2.4).**

Ὑπάρχει ὠστόσο τὸ ἀναγκαῖο «κουράγιο» εἰς ὅλους μὰς γιὰ τὴν μεγάλην δικαιοσύνη πού μὰς περιμένει;...Ἐκτός πιά καὶ ἂν ἡ ἐκκλησιαστικὴ σὴς αὐλὲς τῆς Ἐκκλησίας μὰς γίνῃ γαγγραινώδης, καὶ μεταπέσομε σ' ἐνα ἀπέραντο **Μαγεῖρειο**, δι' ἄλλοδαποὺς καὶ ἡμεδαποὺς. Ἀλλὰ τότε...

Μοναχὸς Ἀβέρκιος

Ὁρθόδοξος Τύπος

Ἡ ἐκούσιος πτώσις τοῦ Πάπα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

Θεὸν φοβᾶται ὁ παπισμός, οὔτε ἄνθρωπον ἐντρέπεται... Εἶναι φανερὸν λοιπὸν πὺς ὁ παπισμός τὸ 1054 ὑπέκυψε ἐκούσιως στοὺς τρεῖς πειρασμοὺς τοῦ διαβόλου, αὐτοὺς πού ἐπιχείρησε ὁ διαβόλος μὲ πολὺ θράσος καὶ ἀναιδεια νὰ προσβάλῃ τὸν Κύριον μὴ στὴν ἐρήμῳ. Ὁ κυριότερος πειρασμὸς εἶναι αὐτὸς πρὸς εἶπε ὁ διαβόλος στὸν Κύριον μὰς πῶς: «Ταῦτα πάντα σοὶ δώσω, ἐὰν πεᾶν προσκυνήσῃς μοι». Ἀφοῦ προηγουμένως ἔδειξε ὁ διαβόλος στὸν Κύριον μὰς «πάσας τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν». Φυσικὰ ὁ παπισμός δὲν ἀπάντησε στὸν διαβόλο, ὅπως ἀπάντησε ὁ Κύριος μὰς «ὑπάγε ὅστιά μου, σατανᾶ», ἀλλὰ μὲ πολλὰ χάρα καὶ ἀγαλλίαση δέχτηκε καὶ προσκυνῆσαι τὸν διαβόλο, γιὰ νὰ δεχθεῖ «πάσας τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν». Καὶ τὸ μεγαλύτερον μυστικὸν τοῦ παπισμοῦ, πού τὸ κρατεῖ πολὺ γερὰ καὶ δὲν τὸ λείει στὸν πιστὸ λαὸν τοῦ, εἶναι πῶς ὁ παπισμὸς δὲν εἶναι μὲ τὸν Ἰησοῦ Χριστὸ, ἀλλὰ μὲ τὸν διαβόλο. Ἐννιάκοσια ἐξηντὰ δύο χρόνια ὁ παπισμὸς ἐργάζεται νὰ ἐπικρατήσῃ στὴν γῆ ἀντὶ τοῦ Χριστοῦ καὶ τὰ ἐπιχειρήματα πού φέρνει εἶναι καὶ λέει πῶς ὁ Πάπας εἶναι ἀντιπρόσωπος τοῦ Χριστοῦ στὴ γῆ χωρὶς νὰ ἔχει ἐκούσιως τὸ πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ, εἶναι ἀκόμη καὶ διάδοχος τοῦ ἀποστόλου Πέτρου, εἶναι ἀλάθτης καὶ πρῶτος ἀπὸ κάθε ἄλλον Πατριάρχην καὶ ἐπίσκοπον καὶ ὅχι μόνον, ἀλλὰ εἶναι καὶ ὑπεράνω ἀπὸ τῆς ἁγίης οἰκουμένης Συνόδου!

Δὲ θὰ ἀρχοληθῷ ἄλλο μὲ τὴν παράλογον καὶ δαιμονικὴ συμπεριφορὰ τοῦ Πάπα ὡς πρὸς τὰ βλάσφημα δόγματά του, ἀλλὰ θὰ προσπαθῶν νὰ πῶ λίγα λόγια γιὰ μία καλοστημένη παγίδα πού ἔχει στήσει γιὰ τὴν Ὀρθοδοξίαν μὰς. Ἐπιχειρεῖται ἐδῶ καὶ χρόνια τώρα μὲ παπικὴ συνταγὴ νὰ γίνῃ μία μετάλλαξις στὴν ἁγία Ὀρθοδοξία, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχῃ πλέον διωγμὸς γιὰ τὴν Ὀρθοδοξίαν καὶ ἡ παπικὴ συνταγὴ λείει πῶς : ὁλὴ ἡ Ὀρθοδοξία πρέπει νὰ ἀναγνωρίσῃ γιὰ κεφαλὴ τῆς τὸν Πάπα, γιὰτὶ ὅσο θὰ ἔχει ἡ Ὀρθοδοξία κεφαλὴ τῆς τὸν Ἰησοῦ Χριστὸ, θὰ ὑφίσταται πάντοτε διωγμούς. Καὶ φυσικὰ τοὺς διωγμοὺς τοὺς ὑποκινεῖ πάντοτε ὁ Πάπας. Ἐτοὶ λοιπὸν προσπαθοῦν νὰ κατασκευάσουν μία Ὀρθόδοξή Ἐκκλησίαν χωρὶς διωγμούς, χωρὶς πόλεμον τῶν αἰρέσεων, χωρὶς πόλεμον ἐναντίον τῶν παθῶν. Ἐτοὶ λοιπὸν ὁ Πάπας, ὡς ἔχουν «πάσας τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν» ὑπόσχεται ψεύτικὴν εἰρήνῃ, ὅχι αὐτὴν τὴν εἰρήνῃ πού δίνει ὁ Κύριος μὰς στους πιστοὺς δούλους Του καὶ μὲ αὐτὴν τὴν ψεύτικὴν εἰρήνῃ προσπαθεῖ νὰ πανιῶσῃ τὴν ἁγία μὰς Ὀρθόδοξον. Δυστυχῶς πολλοὶ ἐκκλησιαστικοὶ ἡγέτες τῆς Ὀρθοδοσίας μὰς ἀρίχουν καὶ ὑποκύπτουν καὶ βλέπουν μὲ καλὸ μάτι αὐτὴν τὴν ψεύτικὴν εἰρήνῃ πού ὑπόσχεται ὁ Πάπας, μὲ ἀποτέλεσμα ὁ παπισμὸς νὰ ἔχει ἀποθρασυνθεῖ πάρα πολὺ τὰ τελευταῖα χρόνια.

Ἀλλὰ δὲ πάρομοι τὰ πράγματα λίγο μὲ τὴν σειρὰ. Ὁ παπισμὸς τὸ 1054 εἶναι γέννημα καὶ κατασκευάσμα τοῦ σιωνισμοῦ, εἶναι μία δευτέρη μασονία θὰ λέγαμε, ἀφοῦ ὁ κάθε Πάπας ἔχει τὸν 33ο βαθμὸ τῆς μασονίας. Ὁ πρῶτος στόχος τοῦ παπισμοῦ τὸ 1054 ἦταν ἡ ἀποχριστιανοποίηση τῆς Δύσεως καὶ στὴ συνέχεια ἡ υποδούλωσις τῆς Ὀρθοδοσίας στὸν παπισμό, μὰ δὲ θὰ μπορούσε νὰ εἶναι ἄλλοι ὁ στόχος, ἀφοῦ πίστῶ ἀπὸ τὸν παπισμὸ κρύβεται ὁ σιωνισμός. Εἶναι ἀνάγκη πάλι νὰ θυμίσωμε πῶς ὁ παπισμὸς μετὰ ἀπὸ τὴν πτώση του στριγγίζει ἐς δύο δόγματα, στὴν ἰσχὺ καὶ τὴν Ὑποκρισία. Αὐτὰ τὰ δύο δόγματα εἶναι καὶ ἀπορρέουν ἀπὸ τὸν ἀνεμνησμένον ἀντίχριστον, πού ὅταν ἐρθεῖ ὁ καιρὸς καὶ ἐμφανισθεῖ στὴ γῆ, θὰ τὰ χρησιμοποίησι στὸ ἔπακρον. Ἐτοὶ λοιπὸν βλέπουμε σήμερα τὸν παπισμὸ νὰ κόπτεται γιὰ τὴν χριστιανικὴ Δύση καὶ νὰ λέει πῶς τῆς χρειάζεται ἐπανεναγγελισμός! Ὡ! τὸν παραδόξον θαύματος, ὁ ἴδιος ὁ παπισμός ἀποχριστιανοποίησι τὴ Δύση καὶ τώρα ἐμφανίζεται ὡς τάχα νὰ θέλῃ τὸν ἐπανεναγγελισμὸ τῆς Δύσεως, καὶ σὲ αὐτῇ. Ἐδῶ βλέπουμε τὴν ὑποκρισία τοῦ παπισμοῦ σὲ ὅλο τὸ μεγαλεῖο τῆς. Ἡ ἱστορία μὰς δείχνει ξεκάθ

ΜΗΔΕΙΑ ΔΙΑ ΤΟ ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΤΟ «ΣΥΜΦΩΝΟΝ» ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

4356/2015 είναι καθολική)... Άς σημειωθεί ότι ο όρος «ταυτότητα φύλου» αναφέρεται σε «διεμφυλικά άτομα» αγγλίστι «transgender», τών όποιων η ταυτότητα φύλου είναι διαφορετική από το φύλο της γέννησής τους, ενώ υπό την έννοια «χαρακτηριστικά φύλου» προσδιορίζονται τα «διαφυλικά άτομα»- «intersex», τα όποια εκ γενετής εμφανίζουν σεξουαλικά χαρακτηριστικά, που δεν πληρούν άπολύτως την ανατομική τους κατάσταση σε άρσενικο ή θηλυκό φύλο».

Δεν άποτελεί έκπληξιν ότι την έκθεση και το νομοσχέδιον υπογράφουν επίτῃ Ὑπουργοι μετά τῶν οποίων καί οἱ νέος Ὑπ. Παϊδείας κ. Κ. Γαβρόγλου, τόν όποίον ἐπευφήμουν όριόμενοι ως γνήσιον Κωνσταντινοπολίτην, καθώς ως πολκάκις ἔχει τονισθῇ ἡ ἀκολουθουμένη πολιτική δέν ἔχει νά κινή με πρόσωπα ἀλλά με τὰ ἴδια τὰ κόμμα, τα όποια εἶναι δεσμευμένα εἰς τὸ ἄρμα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως. Ἦτο ἡ Ε.Ε. ἡ όποία ἀπέστειλεν οδηγίαν πρὸς τὴν Ἑλλάδα νά ἐναρμονισθῇ εἰς αὐτὰ τὰ ζητήματα με τὴν Εὐρώπην, όπου μεταξύ ἄλλων ὠφελοῦνται καί ἡ ἀνθρωπρσία συνειδησέτω! Τὰ κόμματα σπεύδουν νά συμμορφωθοῦν πρὸς τὰς ὑποδείξεις, ἀφ' ενός διότι ἡ Ε.Ε. κρατεῖ τὴν Ἑλλάδα ὁμρνον εἰς τὰ οικονομικά, ἀφ' ἑτέρου οἱ πλείστοι ἐκ τῶν βουλευτῶν πρσκαίνειν εὐνοϊκὰς πρὸς τέτοια ζητήματα, διότι δέν ἔχουν πνευματικὴν ζωὴν οὐτε εἶναι συνειδητὰ μὲλῃ τῆς Ἐκκλησίας, όποτε δέν τούς ἐνδιαφέρει τὸ Εὐαγγέλιον ἀλλά τὸ φραγγέλιον τῆς Εὐρώπης.

Από τὴν ἀπλολογικὴν έκθεση γίνεται καταφανές ότι τὸ σύμφωνον συμβιβασεως ἀναγνωρίζεται ως «οἰκονομική κατάσταση» πλέον, ἀνεξαρτήτως ἀν ὁπορὰ ἀκόμη καί εἰς δύο ἄτομα τα όποια ἐγγενήθησαν ἄνδρες, ἤλθοσαν φίλος εἰς θῆλα καί σήμερον συμβιώνουν, ἔνα εἰς τὸ μέλλον πιθανῶς ὁλοθάνουν καί πάλι φύλον. Ἐφόσον ἀναγνωρίζεται αὐτὸ ως οἰκόνεγνα καί ὁμολογεῖται ὅτι ἡ ἐξίσωσις με τὴν κατὰ φύσιν οἰκόνεγνα εἶναι «καθολική», τί θά ἐμποδίστῃ συντόμως καί τὴν υἰοθεσίαν, διὰ τὴν όποίαν ὅλοι κόπντονται, ἀλλά ἀποτελεῖ μονόδρομον ἀπὸ τὴν σιγηλὴν πού δέν ἀναχαιτισθῇ ἐξ ἄρχης τὸ σύμφωνον; Ὑπολείπεται πιθανῶς ἕνα προερδικόν διάταγμα, ὥστε νά φθάσωμεν ἐκεῖ, διότι τὸ νομοσχέδιον εἰς τὸ «Ἀρθρο 16» προβλέπει ότι: «Με προερδικὸ διάταγμα... ὑπορεῖ νά ἐκτελεσθῇ ἡ προστασία πού παρέχεται γιὰ διακρίσεις λόγῳ... σεξουαλικοῦ προσανατολισμοῦ, ταυτότητας ἡ χαρακτηριστικῶν φύλου καί πέραν τῶν τῶν μόνων ἐργασίας καί ἀποχόλησιν».

Βεβαίως ο κ. Πάνος Νικολόπουλος, Λέκτωρ Ἀστικοῦ Δικαίου στῇ Νομικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, εἶχεν εἰς ἄρθρον του υποστηρίζει ότι:

«...πραινεται διακυδολογημένη καὶ ἡ ἄρνησις τοῦ ἑλλαντα νομοδέτῃ νά ἐπιτρέψει τὴ γονεϊκή σχέση τῶν συντράφων ὁμόφυλων γονέων καί τὴν υἰοθεσία στό πλαίσιο τοῦ συμφώνου συμβιβάσεως. Κατὰ τὸ οἰκονομειακό μας Δίκαιο ἄλλωστε γονέας γίνετῃ κάποιος μόνο με τὸν τοκετό (υἱτέρα), τὸν γάμο με τὴ μητέρα (πατέρα) ἢ με δικαστικὴ ἄδεια γιὰ χρῆσι παρένδρα-τῆς μητρός, ὑπό τῆς προϋποθέσεως τοῦ νόμου. Ὅταν ἡ μία ὁμόφυλὴ συντρόφος εἶναι γονεάς, δέν ὑπορεῖ νά γίνῃ γονεάς καί ἡ ἄλλη, καί ἐφόσον ὑπάρχει ἕνας γονεάς, οὔτε ἐπίτροπος ὑπορεῖ νά ὀρισθεῖ. Ἀλλὰ καί στὴν υἰοθεσία, τὸ παιδί ἀποκτᾷ συγγενεὴν σχέσιν μόνο με τὸν θετό γονέα καί ἀποκόπτεται ἀπὸ τὸν φυσικό, όποτε, ἂν ἡ μία ὁμόφυλὴ συντρόφος υἰοθετῇ τὸ παιδί ἄλλης, θά γίνῃ αὐτὴ γονεάς καί θά πᾶψει νά εἶναι ἡ ἄλλη. Ἀπὸ τῆς ἐπισημάνσεως αὐτῆς ἐπομένως γίνετῃ ἀντιληπτὸ ότι δέν ὑπορεῖ νά ἐνταχθεῖ γονεϊκὴ σχέση ὁμόφυλων συντράφων στό οἰκονομειακό μας Δίκαιο, ὅπως εἶναι σήμερα δοξημένη».

Μήπως εἶναι δύσκολον νά μεταβληθῇ τὸ οἰκονομεικόν δικαίον; Μήπως πρὸς τὰ ἐκεῖ δέν ὁδεύουν αἱ καταστάσεις; Δέν ἔχουν ὑπερσέλαει ὁλαγαίς εἰς τὸ οἰκονομεικόν δικαίον καί ἄλλοτε; Εἰς τὴν πρὸ ἐβδομάδος ἡμερίδα πού ἐπράγματιτοποιήθῃ εἰς τὸ Ἀμφιθέατρον

Ὁ Πανάγιος Τάφος καὶ ὁ Ἑλληνισμός

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

ἀφού, ὅπως γνωστοποιήθηκε, θά ἀνοιχθῇ μικρὸ παρθρηκό, ὥστε τὸ ἐσωτερικὸ τοῦ Παναγίου Τάφου νά εἶναι ὁρατό στός πιστούς.

Τὸ γεγονός αὐτὸ μὲς ὑποδεικνύει τὴς ὑποχρεώσεσις τῆς Ἑλλάδος ως Μητροπολιτικῆς χώρας στὴν εὐρύτερη περιοχή τῆς Ἀνατολικῆς Μεσογείας. Σήμερα σχεδὸν ἕνα αἰῶνα μετὰ ἀπὸ τὴν καταστροφὴ τοῦ Ἑλληνισμοῦ στὴν Μικρὰ Ἀσία ἀλλὰ καί στὴν Κωνσταντινούπολη, τὸν ἐκτόπιστο πού ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, τῆς βιάζετῃ τῶν ἑλληνικῶν κοινοτήτων ἀπὸ βῆαν τὴν Κριμαία, τὴν Ὀδησσὸν καί τὴν Ρουμανίαν καί βέβαια τὴν ἐγκαταλείβου τὴν στὴν Μεγάλῃ Ἑλλάδῃ, στὴν Κάτω Ἰταλία, κανεῖς δέν ἀναρπνέται, ἐὰν ὑπάρχῃ καί ἡ ὁ Ἑλληνισμός στοὺς χώρους αὐτοῦς. Πρὶν ἀπὸ ἕνα αἰῶνα σχεδὸν ὁ Ἑλληνισμός ἀνθοῖσε στοὺς τόπους αὐτοῦς καί εἶχε κυρίαρχὴ θέσι. Σήμερα εἶναι παρηκμασμένος, ξεχωμένος, ὥμως ὑπάρχει καὶ συνεχεῖται νά ζῇ. Καί τὸ όποιο ἐπιβεβαιώνεται με τὸν τρόπο πού ἐργάζονται οἱ ἐπιστήμονες γιὰ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ σπουδαίου ἀπὸ μνημείου, δηλαδὴ χωρὶς παρεμβάσεις ἀπὸ τὴν χώρα τοῦ Ἰσραήλ. Ἐτσι ἀποδεικνύεται ότι ἡ Ἑλλάδα εἶναι κυρίαρχη στοὺς χώρους αὐτοῦς. Δυστυχῶς, ὥμως μένον ἀνεκμεταλλεῖται τὰ δικαιώματα πού ἔχουμε ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴ Παιδεία. Δικαιώματα τα όποία δέν περιορίζονται στό παρελθόν, ἀλλὰ ἔχουν ισχύ τόσο στό παρὸν ὅσο καί στό μέλλον. Διότι τόσο ὁ Ἑλληνισμός βρίσκεται σε χεμερία νάρκη στὶς περιοχῆς τῆς Κάτω Ἰταλίας, ὅπως ἀποκαλύπτει ἀπὸ ἀνθρώπους πού ζοῦν στοὺς τόπους αὐτοῦς, ὅσο καί ὁ Χριστιανισμός παραμένει ζωντανὸς στὴν γειτονικὴ Τουρκία, ὅπως παρουσιάζεται ἀπὸ ἀποκαλυπτικὰ στοιχεῖα σέ ἔρευνα τοιρκικῆς ἐφημερίδας, πού καταγράφει μόνο τὰ τελευταία τρία χρόνια στὴν Τουρκία τὸν ἀριθμὸ τῶν 8.000.000 πωλήσεων Ἀγίων Γραφῶν, στὴν τοιρκικὴ γλῶσσα!!! Τὸ πρὸβλημα ἔγκειται στὴν Μητροπολιτικὴ Ἑλλάδα, ἡ όποία ἠθελημένη ἢ ἀθέλητα ἀδιαφορεῖ γιὰ τοὺς τόπους αὐτοῦς. Καί μάλιστα σὲ αὐτὴν τὴν κομβικὴ στιγμὴ τῆς ἱστορίας, όπου ἡ παγκόσμια σκηνὴ ἔχει στραφῇ γιὰ ἄλλη μία φορὰ στὴν Ἀνατολικὴ Μεσόγειο. Ἡ Ἑλλάδα, ἐνὶ δικαιωματικὰ δὲ ἔπρεπε νά εἶχε πρωταγωνιστικὸ ρόλο, εἶναι σχεδὸν ἄποσις καί ὅχι μόνο ἄποσις, ἀλλὰ ὑπάρχει μεγάλῃ πιθανότητῃ νά ἀπολέσῃ ἐδόφῃ στό Ἀνατολικὸ Αἰγαῖο λόγῳ τῶν πλουσίων κοιπασμένων πετρελαίων πού ὑπάρχουν καί τα όποια ἔχουν γίνῃ μῆλο τῆς ἐρίδος ἀπὸ γείτονες καί φίλους. Τὸ μέλλον θέλουμε νά πιστεύωμεν ότι θά δικαιώσῃ καί πάλι τὸν Ἑλληνισμό, ἀρκεί οἱ Ἑλῆνες νά ἀντιληφθῶμεν τί εἶχαμε, πού φτάσαμε, τί ἐπρίταξε καί πού πρέπει νά φάσωμε.

τοῦ Πνευματικοῦ καὶ Διοικητικοῦ Κέντρου τῆς Μητροπόλεως Φθιώτιδος, πού διοργάνωσαν ἡ Εἰδικὴ Συνεδικὴ Ἐπιτροπὴ Γάμου, Οἰκονομείας, Προστασίας τοῦ Παιδιοῦ καὶ Δημογραφικοῦ Προβλήματος καί παρηκολούθησαν ἐκπρσώπου ἀπὸ 32 Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὁ παν. Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἱερώνυμος Νικολόπουλος, Α' Γραμματεὶς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, θεολόγος καί Νομικός, εἰς τὴν εἰσηγήσιν του με θέμα: «Σύγχρονες Νομοθετικὲς ρυθμίσεις γιὰ τὸν Γάμο καί τὴν Οἰκόνεγνα», ἐξέθεσε τὰς νέας νομοθετικὰς ρυθμίσεις, πού ὑπεσβήθησαν εἰς τὸ οἰκονομεικόν δικαίον τῆς Χώρας μας καί αἱ όποιας ἐπέφεραν σημαντικὰς ἀλλαγὰς εἰς τὴν ἐννοίαν καί τὴν δομὴν τῆς οἰκονομείας εἰς τὸ νομοθετικόν πλαίσιον τοῦ κράτους μας.

Ὁ κ. Κ. Μητσιστάκης ἐνήψισε τὸ «σύμφωνον» καὶ ὁ ἀνηψιὸς τὸν κ. Κ. Μπακογιάννην ἔχει ταχθῇ ὑπὲρ καὶ τῆς υἰοθεσίας εἰς τὸ πλαίσιον τοῦ «συμφώνου».

κοινωνία; Ἀκόμη ὥμως καί Μητροπολίται εἶχον πεισθῇ ἀπὸ βουλευτάς, οἱ όποιοι ἐπανάλαβαν τότε ότι τὸ σύμφωνον συμβιβασεως δέν προβλέπει υἰοθεσίαν, ότι δέν εἶναι δουλεῖα τῆς Ἐκκλησίας νά ἀνακατεῖται εἰς τὰ προσωπικὰ τῶν ἀνθρώπων!

Ἡ συζήτησις εἰς τὴν Βουλὴν

Ὁ ΣΥΡΙΖΑ, ἡ Νέα Δημοκρατία (νὰ υπενθυμίσωμεν ότι ὁ κ. Κ. Μητσιστάκης εἶχε ψηφίσει τὸ σύμφωνον καί τὴν ἀνέγερσιν μουσουλμανικοῦ τεμένους), ἡ Δημοκρατικὴ Συμπράταξις (ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ), τὸ Ποτάμι καί οἱ ΑΝ.ΕΛΛ, θά ὑπερμυρίσαν ότι φαίνεται τὸ νομοσχέδιον, Ἀντιρρῳσεις ἐξέφρασε ὁ Κ. Κασιχίς τῶν ΑΝ.ΕΛΛ. λέγων ότι «ἀνοίγει ὁ δρόμος καί γιὰ τὴν τεκνοθεσία» καί ότι «Ἰάμε νά νομιμοποιήσωμεν τὸ τρίτο φύλο», καταψηφίσεως εἰς ἐισηγητῆς τοῦ κόμματος πού μόνο τὰ ἄρθρα 3 καί 4. Τὸ μόνο κόμμα τοῦ ἐκεῖ ψηφιστὶ τὸ σύμφωνον καί συνεχεῖ νά στηρίξῃ ἀπολύτως τὴν ἄθεον πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως. Διὰ τὰ «πάσα τοῦ κόσμου» ὁ κ. Π. Καμνένιος εἶπεν εἰς τὸν Ἀρχιεπισκόπον «ἀν, μοῦ πεῖτε, Μακαριώτατε, θά ρίξῃ τὴν Κυβέρνησιν», όταν ἔγινε ἡ συνάντησις εἰς τὸ Μέγαρον Μαξίμου διὰ τὸ μῆδμα τῶν Ὁρσκειτικῶν, διότι τὸ κόμμα του ἔχει ψηφισί ὅλα τὰ νομοσχέδια.

Σχετικῶς με τὴν Ἑνωσιν Κεντρώων, ὡς πληροφροῦμεθα ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα «Τὸ Βῆμα» τῆς 16ης Νοεμβρίου 2016:

«Σὲ σχέση με τὴν ἔκτασις τὴν ἐν ἐμβέλεια τοῦ ὀρισμοῦ πού δίνεται στό σημείο τοῦ νομοσχεδίου πού ἀναφέρεται ὡς οἰκονομειακὴ κατάστασις, ἔχουμε μί ἐξίσωσις, πλέον, τῶν προβλεπόμενων στὸν Ἀστικό Κώδικα τύπων γάμου καί τοῦ Συμφώνου Συμβιώσεως πού ν.4356/2015 καί εἶναι καθολική, ὅπως λέει ἡ αἰτιολογικὴ ἐκδραση» εἶπε στὴν Βουλὴ ὁ Δ. Καρράς ἀπὸ τὴν Ἑνωσι Κεντρώων, διατυπώνοντας ἐπιπρῶταξι, παρότι -ὅπως εἶπε- ἦταν σύμφωνος με τὸ Σύμφωνον Συμβιώσεως».

Ὁ ὑπουργὸς Δικαιοσύνης κ. Σταύρος Κοντονῆς ἐπεχείρησε νά διαμεσθεῖ τὰ περὶ υἰοθεσίας πού φημιολογούνται λέγων:

«Ἐδῶ, οἱ διατάξεις, οἱ όποίες ἀναφέρονται στὸ Σύμφωνον Συμβιώσεως δέν ἔχουν, οὔτε ὑποροῦν νά ἔχουν κάποια σχέση εἶτε με τὸ γάμο εἶτε με τὴν υἰοθεσία».

Ποῖος πειθετα ἀπὸ τὴν φερεγγυότητα τῆς Κυβερνήσεως; Τα μέλῃ τῆς προσταθῶν νά ὑποβάλουν τὸν ἑλληνικόν ὀρθόδοξον λαὸν νά ἐνστερνισθῇ τὴν ὁπομὴν ό,τι ὁπορὰ εἰς διακρίσεις πού κάνουν οἱ ἐροδόδοι πρὸς τοὺς ἐργαζόμενους, ἐνῷ τώρα θά ἀπειλοῦνται με φιλάνθρωπ 6 μηνῶν ἔως 3 ἐτών καί χρηματικῶν πονίην 1.000 εὐρὸς 5.000 εὐρῶ, παραβλέποντες ότι με τὴν κατάρρεσιν τῆς οικονομικῆς πολιτικῆς τὰ 5.000 εὐρῶ θά εἶναι ἐπιστράς ἐκπολιτισμικὸ ὁ ἐροδόδοις, όταν ὑπάλλῃ ἑργάζωνται διὰ ψυχροῦ! Ἡ μῆψις δέν γίνονται καί διακρίσεις εἰς τὸ θρσκεισμα ἀπὸ τὴν ἰδίαν τὴν Κυβέρνησιν, όταν ἐπιπρῶτον εἰς ἄλλας θρσκειας νά ὀρίζουν τὰ θρσκειυτικά καί όταν ὑπάρχῃ ἡ κατ' ἐξαιρσίς εἰσοδος εἰς τὰ Πανεπιστήμια με ποσόστον διὰ μνηθίας πού ἀνήκουν εἰς τὴν μουσουλμανικὴν μειονότητα τῆς Ὁράκης;

Ἀντιρρῳσεις εἰς τὴν Ἱερραχίαν

Πρῶτος ἀντέδρασεν ὁ Σεβ. Φθιώτιδος, ὁ όποῖος ἐδήλωσεν εἰς τὸ STAR κεντρικῆς Ἑλλάδος τὴν 14ην Νοεμβρίου 2016 τὰ ἀκόλουθα, τα όποια ἀπεμνηντοφωνήσαμεν:

«Μὰ δέν ὑπορεῖ νά καταλάβῃ αὐτοὶ πού προτείνουον αὐτὰ τὰ νομοθετήματα πού ἀποβλέπουν. Ὁ γάμος εἶναι ἕνας θεσμός αἰώνιος καί ὅλοι οἱ λαοὶ στηρίζονταν στὴν οἰκόνεγνα. Αὐτὴ ἡ ἰσοπέδωσι, ἡ θρώμα καί ἡ διαφθορὰ θά διαλῶσι τὴν κοινωνία μας. Διηλαδὴ πού ἀποβλέπουν αὐτοὶ ὁ ἀνθρώπου; Μπορεῖ νά σταθεῖ μία κοινωνία μέσα στὴ διαφθορὰ καί στὴν παρὰ φύσιν ζωὴ; Ἐδῶ ὅλα λέμε νά εἶναι φυσικά. Τὸ ψωμί, ὁ ἀέρας, τὰ τρόφιμα νά εἶναι βιολογικά, νά εἶναι φυσικά καί στὶς ἰδέες καί σὲ ὅλα αὐτὰ νά πᾶμε στὴ μὴ γνησιότητι; Νὰ πᾶμε στὴ μολυσμένη κατάσταση; Ὅτι σαστίει μία κοινωνία με αὐτὲς τῆς ἀπορρῳσεις. Νὰ καταλάβουν οἱ πολιτικοὶ μας ότι ἔχουν εὐδύνῃ ἀπέναντιν στό λαὸ. Ἡ Ἐκκλησία θά ἀναλάβει ρόλο ἐνημερωτικό ἀπέναντιν στό λαὸ. Πρέπει νά ἐνημερωσωμε τὸν κόσμο τί συμβαίνει, τί τεκταινεται, τί ἐτοιμάζουον, διότι δέν εἶναι μόνο αὐτὰ ἀκολουθοῦν καί ἄλλα καί ἀνάλογα ὁ λαὸς νά ἀντιμετωπώσι τὴν ὅρα πού πρέπει τὸν ὑποψήφιου πολιτικό, ἂν ὑπορεῖ νά τὸν ἀντιπροσπεύσει στὴ Βουλὴ ἢ ὄχι. Ἀλλάζουον τὰ πράγματα ἀλλὰ ἡ Ἐκκλησία καί οἱ ἀνθρώποι τῆς Ἐκκλησίας καλοῦμαστε νά κρατήσωμε τὴ γραμμὴ τῆ σωστή, τὴν παραδοσιακήν. Οἱ ἐξελέγεις φέρουον διάφορες μεταλλαγῆς σὲ ὅλα τὰ πράγματα. Βεβαίως, θὰ τὸ ἀντιμετωπίσωμε, θὰ τὸ δοῦμε αὐτὸ, δέν παίρνωμε κεφάλαια, ἀλλὰ νά ποῦμε αὐτὴ εἶναι ἡ ἀλήθεια καί αὐτὸς εἶναι ὁ γάμος. Οὔτε σύμφωνα συμβιβάζεις, οὔτε οἰκόνεγνεις πού λένε μονογονεϊκές. Τί εἶναι αὐτὰ; Αὐτὰ τὰ γνωρίζουμε τώρα. Ἦρθαν ἀπὸ τὴν Εὐρώπῃ πού γινώριζουμε ότι οἱ ἡγέτες καί αὐτοὶ πού νομοθετοῦν σὲ ποιά ἠθικὴ κατάσταση εἶναι».

Ἐπιλόγος

Εἰς μίαν χώραν ἡ όποια μαστίζεται ἀπὸ τὴν ὑπογεννητικότητα, οἱ νέοι ἀνθρώποι ἀναχωροῦν διὰ τὸ ἐξωτερικόν, αἱ εἰσορὰ μεταναστῶν εἶναι ἀκατάπιστοι δέν ὀφείλομεν ὅλοι νά στηρίζωμε τὸν θεσμόν τῆς οἰκονομείας, ἀντὶ νά δίδωται κίνητρα εἰς τὴν ἐλευθερίτητα; Ἄς παραστήρῃ τολυλίσσον ἐκαστος τοῦς οἰκείους τῆς ἀναζητήσωμεν εἰς ποῖους πολιτικούς ἡγέτας εὐρίσκειται ἡ λύσις, ἄς παρακαλῶσωμε τούς ἐκκλησιαστικούς ἡγέτας νά ἀγωνισθοῦν δι' αὐτὸ καί εἰμθα βεβαίον ότι ὁ Κύριος θά δώσῃ τὴν χάριν Του.

Πῶς θὰ διασωθῶν τὰ προσκυνήματα τῆς Ἀγίας Γῆς;

Συνέντευξιν παρεχώρησεν ὁ Μακ. Πατριάρχης Ἱερουσαλῶνων εἰς τὴν κ. Κάτια Τσιμπλίκι. Χαίρομεθα διὰ τὸ ἀκράϊον φρόνημα τοῦ Πατριάρχου, ὥμως δέν διεπιστώσαμεν εἰς τοὺς λόγους του πῶς θά ἐπιτύχῃ τὴν διατήρησιν τῶν προσκυνημάτων, τα όποία ἀντιμεπρίζουν ποικίλα προβλήματα. Ἡ ἑλπίς εἰς τὸν Θεὸν βεβαίως εἶναι τὸ πρῶτιστον, ὥμως εἶναι βεβαίος ὁ Μακαριώτατος ότι ἀν συνεγιστὰ ὁ οἰκουμεινιστικὰ ἀνοήματα δέν θά ἀποσύρῃ ὁ Θεὸς τὴν χάριν Του, ὡς συνέβη καί εἰς τὸ παρελθόν. Ἦδὴ ἀνθρωποὶ πού ἐστήριζον τὸ Πατριαρχεῖον ἡ ἔχουν τεθεῖ εἰς τὸ περιθώριον ἡ ἀπεμακρύνθησαν αἱ ἴδιοι διασραστημένοι με τὴν κατάστασιν. Αἱ ἐκκρεμότητες τοῦ Πατριάρχου Εἰρηναίου καί τοῦ Σεβ. Ἀσκαλύνος εἶναι ἐνδεικτικά... Παραθέτομεν ἀπόσπασμα τῆς συνεντεύξεως ἀπὸ τὸ onn.gr:

«Ὁ Χριστιανὸς πρέπει πᾶσι θυσία νά μείνουον στὶς πατρικεῖς τοὺς ἐστίες. Ἡ Χριστιανικὴ παρουσία εἶναι ἀναπόσπαστο μέρος τῆς Μέσης Ἀνατολῆς καί ἐπιπλέον ἡ Χριστιανικὴ παρουσία ἐγγυητὴ τῆς διατήρησις τῆς πολιτισμικῆς, πολυεθνικῆς καί πολυθρησκευτικῆς ταυτότητας τῆς Μέσης Ἀνατολῆς... Στὴ Μέση Ἀνατολή, χριστιανοὶ καὶ μουσουλμᾶνοι συνυπάρχουν ἐδῶ καὶ αἰῶνες, διότι τοὺς συνδέουν πολλὰ κοινὰ σημεῖα. Ἡ θρσκαία στὴ Μέση Ἀνατολή προσδιορίζει τὰ πάντα, τὴν ταυτότητα, τὸν τρόπο ζωῆς καί ἐπιπλέον τὶς πολιτικὲς ἐξελίξεις... Δέν ἔχουμε νά φοβηθῶμε τίποτα. Οἱ ἀπειλές δέν εἶναι σημερινές. Πάντοτε ὑπῆρχαν καί τὸ Πατριαρχεῖο ἐπιβίωσε διὰ μέσου τῶν αἰώνων καὶ αὐτὸ δέν ὀφείλεται στὴν ἀνθρώπινη ἱκανότητῃ ἀλλὰ σὲ κάτι πῶ σημαντικό, σὲ κάτι πῶ ἀνώτερο πού εἶναι μί ἀπόδειξις ότι ἡ ἱστορία τοῦ Πατριαρχείου δέν κατεβύθηται οὔτε διαμορφώνεται ἀπὸ τοὺς ἐνῆαθα διαβιόντες παράγοντες -εἶτε εἶναι οἱ πολιτικοὶ εἶτε διπλωματικοὶ εἶτε στρατιωτικοὶ- ἀλλὰ καυθεῖνται ἀνωθεν. Δέν τὸ λέω τυχαίᾳ ἀλλὰ εἶναι μί πραγματικότητα- ἡ παρουσία ἐδῶ τῶν Χριστιανῶν καί ἡ εἰδικότερη παρουσία ἡμῶν τοῦ Πατριαρχείου καί ἡμῶν στὴν Ἁγία Πόλιν τῆς Ἱερουσαλὴμ εἶναι ἕνα καθημερινὸ θαῦμα καί τὸ καθημερινὸ θαῦμα τῆς πίστεώς μας... Ἡ μεγαλειότης προσκλήσῃ εἶναι ἡ διατήρησις τῶν προσκυνημάτων καί βέβαια ὁ Πανάγιος Τάφος. Εἶναι τὸ προσκυνῆμα πού ἀποτελεῖ τὴν ἐγγύησι τῆς Χριστιανικῆς παρουσίας ὄχι μόνο στὴν Ἱερουσαλὴμ ἀλλὰ γενικότερα στὴν εὐρύτερη περιοχή».

Μεταναστευτικὸς: Ἡ ἔνταξις εἰς τὰ δημόσια σχολεῖα καὶ ἡ κυβερνώσα «ΑΡΙΣΤΕΡΑ»

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

Ὑπουργοῦ Παιδείας 3/10 ἀπὸ τὸ Ἡράκλειο Κρήτης-Pontos News) νά τῆς βάλει τὴν ταφόπλακα.

Θὰ πρότενα, ἔχοντας ἀνόληθρ ἔμπερία, ἐργαζόμενος εἰς εἰδικὸς ἐκπαιδευτικὸς τῆς δεκαετίας τοῦ '90, τῶν προβλημάτων πού δημιουργήοντο στὴ γενικότερῃ ἐκπαιδευτικῇ διαδικασία ἡ ἀθρῶα προσπάθεισις στὰ σχολεῖα μας ἀλβανόφωνων, πού στό σύνολο τους δέν γνώριζαν τὴν ἑλληνικὴ γλῶσσα καί φυσικό ἦταν ἀρενός αὐτὰ νά αισθάνονται μία ἐσωτερικὴ σύγκρουσι καί ἀσυνέχεια, ἀφέρτου νά ἀποτελοῦν τροχοπέδη στὴν μαθησιακὴ ἐξέλιξι τῶν ὑπολοίπων μαθητῶν τῆς τάξης φοιτητῆς τους, ότι αὐτὴ τὴ στιγμὴ καί με δεδομένη τὴν ὑπαρξῇ ἑνός μεγάλου ἀριθμοῦ παιδιῶν-στό νησι μας περὶ τὰ 160- ὄχι ἀπὸ μία χώρα ἀλλὰ ἀπὸ πολλὰς διαφορετικές, με διαφορετικὴ πρροφανῶς γλῶσσα, κοιλτοῦρα ῆρη καί ἔθιμα, ὠφελιμότερη θά ἦταν ἡ δημιουργία ἐκπαιδευτικῶν δομῶν ἐντός τῶν HotSpot γιὰ τὴν ἐκμύθησι τῆς ἑλληνικῆς γλῶσσας καί τῆς προσαρμογῆς στὰ νέα δεδομένα αὐτῶν τῶν παιδιῶν, ἀποφασίζοντας παράλληλα καί τὸ πρόβλημα τῆς μετακινήσεως τους ἀπὸ καί πρὸς τὰ σχολεῖα. Τὸ ἦδη ὀξύτατο δημογραφικό καθώς καί ἡ «ἐξαγωγή» νέων μας, καί ἡ «εἰσαγωγή» νέων με, ἀλλὰ δὲ ἄλλα ἐθνικά καί πολιτιστικὰ χαρακτηριστικά, μοιραία οδηγεῖν σὲ πολλὰς ἀνταρρῳσεις καί κατὰ συνέπεια ἀπαίτηνται πολλὸ προσεκτικὸ χεῖρισμό.

Ἀναρωπιέται κανεὶς, στὰ ἱδιωτικά σχολεῖα καί κολλέγια πού φοιτοῦν τὰ παιδιά τὸν ἐκάστοτε κ.κ. πρωθυπουργόν καί τῶν μεγαλόσχηνων πολιτικῶν μας, θά στείλουν προσφυγντολόγα; Πῶς, λοιπόν, κυριοὶ νά καταλάβετε τὴν ἄγνοιαν τῶν πολιτῶν; Εἰστε μακριὰ ἀπὸ τὰ προβλήματα τοῦ λαοῦ. Γιαὐτό ἔχετε καί τὴν εύκολὴ ἀπάντησι, ἀποκαλώντας ρασιιστές, ξενοφοβικούς... ὅσους ἀνθρώπου.

Πολὺ φοβόμαι, πέρα ἀπὸ τὶς όποιες ἰδεοληπτικὲς ἐμμονές καί ἰδεοληπτικὰ ἀπὴρμένα τῆς κυβερνήσεως, ἡ ἐνταξῇ αὐτῶν τῶν παιδιῶν ἐπιχερεῖται καί μέσα ἀπὸ τῆς πιέσεως πού ἐκασκοῦν κέντρα ἔξω ἀπὸ τὴν Πατρίδα μας, πού χρόνια τώρα προσταθοῦν νά ἀποδομῶσιν τὸ Κράτος καί τὸ Ἔθνος-Γένος μας. Εἶναι πλέον πασιῶλο, ότι τὰ τελευταία χρόνια οἱ ἐκαστοὶ κυβερνήσεις παίρνοντι τῆς βασικές κατευθύνσεις ἀπὸ τὴν παγκόσμια ὀληγρχία. Εἶναι, ἐπίσης, πᾶ κοινὸ μυστικό, ότι καί ἡ κυβερνήσι προσταθῶντας νά δεῖξῃ τὴ νῶθα ἄριστοτερησιν τῆς καί ἡ ἀντιπολίτευσι τὴ δικὴ τῆς κλιπτικῇ ἐθνικοφροσύνην, βλάπτοντι σοβαρὰ θρσκαία καί Παιδεία! Ἐξέλλου, ἀπὸ τὸ πρῶην «Ὑπουργεῖο Ἐθνικῆς Παίδεας καί θρσκεισμάτων» τὸ Ἐθνικῆς» ἀπαρῆθηκε, όταν κυβερνήσι ἦταν ἡ σημερινὴ ἀντιπολίτευσι, ἐνῷ ἡ σημερινὴ κῆν ἄγνισ, νά θά ἀπαρρῳεῖτο τὸ «θρσκεισμάτων» με τὴν ὑπονόησις τῆς Ἐθνικῆς Παράδοξης καί τῆς Ἱστορίας κατὰ νόμοα ἐνός ἐκσυγχρονισμοῦ, πού ὑπηρετεῖ ἕνα ὄχρωμο διεθνισμό καί μίας Παγκοσμιοποίησης πού ὑπηρετεῖ τοὺς ὀληγρχεσμοὺς τοῦ χρήματος.

Διαχρονικά, «Χριστιανοὶ» καί ἀρνηθροῖε ἐλλήνωνισμον πολιτικοί, ἐκτελώντας ἀνωθεν ἐντολές ἀποχριστιανισμῶν καί ἀφελληνισμῶν τῆς Χώρα καί τὸ λαὸ, ὀδηγώνταν σὲ πνευματικὴ καί οικονομικὴ χρεωκοπία. Ὑπρῆτοντο τὸ μεγάλο χρηματιστοπιστικό κεφάλαιο καί κατὰ συνέπεια τὴν ἐξαρθλίσωσι τοῦ λαοῦ, τὸ διαχσμοῖ ἀντὶ τῆς ἐνότητης, τὴν πολιτιστικὴν μᾶς ἀλ

Το Φανάρι ζητεί την Β. Ελλάδα;

’Ο φερόμενος ως Θεολόγος, Έκκλησιαστικός Ιστορικός και Νομικός κ. Ιωάννης Έλ. Σιδηράς, ό οποίος έχει γράψει πολλά έγκυμια δια τόν Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως προσφάντως έδημοσίευσσε κείμενό του μέ τίτλον «’Ο αοίδιμος Σμύρνης Χρυσόστομος γιά τόν καθεστώς τών «’Νέων Χωρών»». Τό κείμενον αυτό άνήρτησε τό Ιστολόγιον «Φώς Φαναρίου», τού οποίου ό διαχειριστής κ. Π. Ανδριόπουλος έχει ζητήσει την καθάρισιν κληρικῶν διά τās αντίδράσεις τούς περί τού Κολυμβαρίου. ’Ο κ. Σιδηράς καταλήγει ως εξής:

«Σήμερα... μέ δεδομένη τί συνρίκνωση τού ελληνικού στοιχείου της Κωνσταντινούπολης, τής Ίμβρου καί τής Τενέδου, ό έλλη-

Ύπόρητοι πίεσεις εἰς τόν Ἀρχ. Ἀθηνῶν

Ἡ Θεολογική Σχολή τῆς Θεσσαλονίκης τήν περασμένην ἑβδομάδα ἀνήγγειρεν εἰς ἐπίτιμον διάκτορα τόν Αρχ. Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος. Σκοπός θεβαίως ἦτο νά πλαιγοκοπηθῇ ό Αρχιεπίσκοπος διά τό ζήτημα τῶν ὘ρθοσκευτικῶν καί τοῦ Κολυμβαρίου, καθῶς ἐπικεφαλῆς ἦτο ό Κοσμήτωρ κ. Μ. Κωνσταντίνου, μέλος τοῦ «ΚΑΙΡΟΥ», καί προσλαλήσαντες ό Σεβ. Προύσης καί ό Σεβ. Ἀρχελογορίου, ἀμφότεροι Καθηγηταί τῆς Σχολῆς καί Ἱεράρχαι τοῦ Φαναρίου. Αἱ προθέσεις δέν ἔγιναν καταληπταί μόνον ἀπό τούς λόγους πού ἐξεφώνησαν, ἀλλά καί ἀπό κείμενον τοῦ καθ. κ. Π. Βασιλειάδη μέ τίτλον «’Ο Βασιλεισκότος, ἡ Πανορθοδοξία καί τὰ ὘ρθοσκευτικά» τό ὁποῖον ἀνηγορήει εἰς τήν φιλοπατριαρχικήν ἱστοσελίδα Amen.gr τῆς 17ης Νοεμβρίου 2016, εἰς τό ὁποῖον γρά-

Εἰς τό ἀρχεῖον ἐτέθησαν τὰ κείμενα τοῦ Κολυμβαρίου

Πληροφορία τοῦ Ο.Τ. ὅτι τὰ ἐγγράφα τοῦ Κολυμβαρίου ἐκλειδώθησαν εἰς τό ἀρχεῖον ἐπιβεβαιώνονται ὑπό Λακωνικῶν δηλώσεων τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Κολυμβαρίου. Συγκεκριμένως, κατά τήν Παγκρήτιον Ἱερarchiήν Σύναντιν μέ θέμα: «Εἰσαγωγή εἰς τὰ κείμενα τῆς Ἁγίας καί Μεγάλῆς Συνόδου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας», ό Δρ. Κωνσταντῖνος Β. Ζορμπάς μετά τῶν ἄλλων, σημείωσε ὅτι τὰ «συνοδικά κείμενα δέν θά πρέπει νά μείνουν στό ἀρχεῖο, ἀλλά νά ἐνταχθοῦν στή ζωή τῶν πιστῶν, νά κοινοποιηθοῦν σέ ὅλες τῆς Ἱερῆς Μητροπόλεως καί τῆς Ἱερῆς Μονῆς, νά

’Ο Σεβ. Θεσσαλιωτιδὸς κατὰ τοῦ κ. Βαλλιανάτου;

’Ο κ. Ἀγγελὸς Βαλλιανάτος, μέλος τῆς ἐπιτροπῆς δια τὰ νέα ὘ρθοσκευτικά, ἀποτελεῖ μέλος τοῦ «Ἰδρυμάτος Arigatou». Ἡ ἱ. Μ. Θεσσαλιωτιδὸς ἐξέδωσεν ἀνακοίνωσιν κατὰ τού ἰδρυμάτος αὐτοῦ ὡς νεοβουδιστικοῦ. Παραδέτομεν τό ἀνακοινωθέν τῆς 14ης Νοεμβρίου 2016:

«Τό «Ἰδρυμα Arigatou» ἀποτελεῖ θυγατρικό ὀργανισμό τῆς μητρικῆς ὀργανώσεως Myochikai. Ἡ ὀργάνωσις αὐτή ἀνήκει στή νέα θρησκευτικά κίνηματα βουδιστικῆς προελεύσεως, τὰ ὁποῖα ἀναπτύχθηκαν στήν Ἰαπωνία κατὰ τόν 20^ο αἰώνα. Ἡ ἰδρυτρια τῆς ὀργανώσεως Miyamoto Mitsu ὑπῆρξε ἀρχικά ηγετικό στέλεχος ἄλλης βουδιστικῆς κινήσεως, ἀπὸ τῇ ὁποῖαν ἀποχώρησε τό 1950, μετά ἀπό σκανδαλόφοροδιαφυγῆς καί ἄλλες κατηγορίες. Τό «Ἰδρυμα Arigatou» ἰδρύθηκε τό ἔτος 1990. Τό 2000 συνεργασθηκε μέ τήν ἰαπωνική ἐπιτροπή τῆς UNICEF καί τήν εἰρήνη τῆς Ἰαπωνίας καί μαζί ἱδρύσαν τό «Παγκόσμιο Δίκτυο ὘ρθοσκεῶν γιά τὰ παῖδια» (GIMRC). Στό πλαίσιο αὐτό δημιουργήθηκε τό ἐκπαιδευτικό πρόγραμμα LTLT, μέ έντονα στοιχεία τῆς θρησκευτικοῦ συγκρητισμοῦ, ἐνῶ

Προσφυγαί γονέων δια τὸ ὘ρθοσκευτικά

Γονεῖς ἀπεφάρσαν ἐν ἀναλύθων δρᾶσιν δια τήν κατάστασιν εἰς τό μάθημα τῶν ὘ρθοσκευτικῶν προσφεύγοντες εἰς τό Στ.Ε. Ὡς ἐπιληροφορηθένεν ἀπὸ ἄρδρον τοῦ κ. Α. Ἀδωνίτη εἰς τήν ἐφημερίδα «ΕΘΝΟΣ» τῆς 17ης Νοεμβρίου 2016:

«...Στό ΣτΕ προσέφυγαν 10 γονεῖς μαθητῶν ἀπὸ σχολεῖα τῆς Χώρας, Θεολόγοι καί ἡ Πανελλήνια Ἐνωση Θεολόγων. Οἱ προσφεύγοντες ὑποστήριζον ὅτι τό μάθημα εἶχε χαρακτήρα ὁμολογιακό. Ὅμως μέ τό νέο πρόγραμμα σπουδῶν -τονίζοντο μέχρι τώρα ὁμολογιακά μῆθημα μετατρέπεται σέ ἰδιωτικό θρησκευο-

νομισμός τῆς Διασποράς ἀποτελεῖ τό κύριο στήριγμα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Ἀπὸ τῆς γραπτῆς μαρτυρίας οἱ ὁποῖες αποτελοῦν διαχρονικές ἱερές παρακαταθήκες τοῦ Ἐθνοενοποιημένου Μητροπολίτου Σμύρνης Ἁγίου Χρυσοστόμου, καθίσταται ἀπόλυτως σαφές ὅτι τό ζήτημα τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐπαρχιῶν τῶν λεγομένων Νέων Χωρῶν οὐδέποτε «ἐκλείσσε», ἀλλά εἶναι λῖαν ἐπικαιροί καί παραμένει ἀνοικτό, διότι ἀκριβῶς σχετίζεται ἄμεσα μέ τήν ἴδια τήν ἐπιβίωση τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχεῖου, τό ὁποῖο διατηρεῖ ἀπαρμειῶτο καί ἀπόλυτως ἰσχυρό τό κυριαρχικό δικαίωμα αὐτοῦ νά κρίνει ὅτι τό «ἄκρι καιροῦ» ἔχει ἐκκλησιασθεῖ ἡ ὡς «ιστορική ἀναγκαιότητα» παρήλθε καί ὅτι «νῦν καιρός ἐπέστη».

Τό «Φῶς Φαναρίου» ἀπηχεῖ τās ἀπόψεις τοῦ Πατριαρχείου. Τό «νῦν καιρός ἐπέστη» εἶναι ἀπομυς ἡ προειδοποίησις τοῦ Φαναρίου;

Ἡ μάχη δια τὸν Ἀρχιεπισκοπικὴν διαδοχὴν

Ἐνδιαφέρον εἶναι τό ἄρδρον τοῦ δημοσιογράφου κ. Νίκου Σβέρκου δια τούς ὑποψηφίους διεκδικητὰς τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ θρόνου. Βεβαίως ό Ο.Τ. δέν συμμερίζεται καί θεωρεῖ ἐντελέως ἐσφαλμένον τὸν χαρακτηρισμὸν «ἀκρατοί» διὰ Ἱεράρχας. Παραδέτομεν ὅν ἄρδρον, ὡς ἐδημοσιεύθη εἰς τήν «Ἐφημερίδα τῶν Συντακτῶν» τῆς 19ης Νοεμβρίου 2016:

’Ο Αρχιεπίσκοπος Ἱερώνυμος, σέ μία ἀπὸ τῆς πρώτης συνεντεύξεις πού εἶχε παραχωρήσει, ὅταν ἐξελέγη ἐπικεφαλῆς τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας, εἶχε δηλώσει ὅτι δέν σκοπεῖ νά παραμείνῃ στή θέση τοῦ ἰοβίου, ἀλλά, ἀντιθέτως, ὅτι εἶναι ἐνὰς ἀρχιεπίσκοπος πού τὸν τρᾶβει ἀπὸ τὰ χέρια καί τὸν ἀνεβάζουν μέ τό ζορί νά καθίσει στὸν θρόνο του» εἶχε πεί στοὺς «Πρωτα-

Τὸ Πατριαρχεῖον Κων/πόλεως καί σύμβουλοι κατηύθυναν τὴν ἱ. Μ. Βατοπαϊδίου

Ἀπελογήθησαν εἰς τό διεραστήριον ό Καθηγούμενος τῆς ἱ. Μ. Βατοπαϊδίου Ἑρραῖμ καί ό Μοναχός Ἀρσένιος δια τὰ ζητήματα τῆς ἀνταλλαγῆς τῆς Λίμνης Βιστωνίδος μέ ἐκτάσεις τοῦ δημοσίου δια τὰ ἔτη 2006-2008. Παραδέτομεν τήν ἀνασκοπῆσιν ἀπὸ τήν ἱστοσελίδα xanthi2.gr τῆς 18ης Νοεμβρίου 2016:

«Συγκληρονομήνουν τῶν δύο ἀγορευτῶν στήν ὑπόθεσι, μεταξὺ ἄλλων, εἶναι ἡ συμβολαιογράφος Κατερίνα Πλεκῆ, οἱ δικηγόροι Διοανύσης καί Δημητῆρης Πλεκῆς, πατέρας καί ἀδελφός τῆς κατηγορουμένης, ό πρῶνν πρόεδρος καί ό πρῶνν διευθυνν σύμβουλος τῆς Κτηματικῆς Ἑταιρείας τοῦ Δημοσίου, Πέτρος Παταγεωργίου καί Κωνσταντῖνος Γκράτσιος, ό πρῶνν γενικός γραμματεᾶς τοῦ ὑπουργεῖου Γεωργίας, Κωνσταντῖνος Σκιαδᾶς, ἡ πρῶνν διευθύντρια τοῦ ὑπουργείου Ἀναπτύξης, Σταματούλα Μαντέλη, ό πρῶνν ἀντιπρόεδρος καί μέλη τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους κ.ά.

«Ἀμαρτωλὸς εἶμαι, ἀπατενῶνας δέν εἶμαι. Στήν καρδιά μου βασιλεύει ὅτι ἡ λίμνη ἀνήκει στήν μονή»

εἶπε ἀπολογούμενος ό ἡγούμενος Ἑρραῖμ, μέσα σέ μία καταθέστῃ ἀπὸ κληρικοῦς αἰθούσα, κάνοντας μέ τήν ἐναρξή τῆς ἀπολογίας του, ἀναδρόμην στήν πορεία του ἐντὸς τῆς κοινοτήτας καί τῆς μονῆς Βατοπαϊδίου. Τό 1989 γὰς παρέδωσαν ἐπιτήμονας τὰ κλειδιά τῆς μονῆς. Τό 1990 ἔγινε ἐπίσημα κοιρόνιο τό μοναστήρι, μετά ἀπὸ πέντε αἰῶνες. Ἐγινε ψηφοφορία γὰς τὸν ἡγούμενο. Ψήφισαν τήν ταπεινότητα μου. Ἦμουν τότε 34 ἐτῶν....»

Αναφερόμενος στήν ὑπόθεσι, ό

γυνιστὲς» τοῦ Σταύρου Θεοδωράκη. Αὐτὴ ἡ δήλωση ἀναπτέρωσε τό ἡθικό τῶν διάφορων ὁμάδων, ἀλλά καί τῶν ἐπιδόξων διαδοχῶν.

Ὡστόσο, ἡ διαδοχή στήν Ἐκκλησία δέν πρέπει νά ἐξετάζεται μέ κριτήρια πού ἰσχύουν στὰ κόμματα. Ὅρισμένοι λένε ὅτι οἱ σχεδιασμοὶ τῆς διαδοχῆς γίνονται σὲ βάθος εἰκοσαετίας. Παρ’ όλα αὐτά, ὑπάρχουν ἱεράρχες, πού φέρονται νά δείχνουν ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν κατάληψη τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἐνῶ ἀρκετοὶ ἐξ αὐτῶν λέγεται ὅτι ἔχουν ἀναπτύξει ἐδῶ καὶ χρόνια σχέσεις μέ κορυφαίους πολιτικούς παράγοντες. Αὐτοὶ εἶναι:

Α) Ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν Ἀρχιεπισκοπὴ φέρεται νά δείχνει ό Μεσσηνιας Χρυσόστομος. Ἐχει ἐπιλέξει ἀνεφῶς νά κρατᾶ θεσμικὴ ἡ καί προοδευτικὴ στάση στὸ ἀνοικτὸ ζήτημα πὲς τὴν κυβερνήσση καί τὸ κράτος, παράλληλα ὁμως διατηρεῖ ἐπαφὲς μέ τὸν Ἀντώνην Σαμαρά, στὸν ὁποῖο ἀπένειμε τὸν Σταυρὸ τῆς Μητρόπολὸς του.

Β) Ὁ Δημητριάδης καὶ Ἀλμυροῦ ἴγναπος φέρεται νά εἶναι ἐπίσης ἓνας ἐκ τῶν διεκδικητῶν. Παρὰ τὴν ἥπια στάση του, φέρει ἰσχυρὸ τό φορτίο του ὅτι ἀνήκε στὴν ὁμάδα τῆς «Χρυσοπληγῆς», γεγονὸς πού τοῦ φαιερεῖ «πόντους», παρὸς ἡ αἰγλή τῶν ὀργανώσεων αὐτῶν ἔχει παρέλθει πιά.

Γ) Ὁ Στάυρος, Τήνου, Ἀνδρου, Κέας καὶ Μήλου Δωρόθεος θεωρεῖται διεκδικητῆς, μέ ὀρισμένους νά θεωροῦν ἐνισχυτικές τῆς θέσεως του τῆς καλῆς σχέσεως πού φέρεται νά ἔχει μέ τὴν οἰκονεία Μητροστάκη, ἀλλὰ καὶ τὸν Προκόπη Παυλόπουλο.

Δ) Οἱ «ἀκρατοί» τῆς Ἱεραρχίας προτιμῶν, τὸν Μητροπολίτη Πατρῶν Χρυσόστομο, μέ τὰ σχετικὰ δημοσιεύματα νά τὸν ἐμφανίζουν ὡς «ιδανικὸν διάδοχον», πού «ἀπολαμβάνει τῆς ἐμπιστοσύνης ὁλων τῶν ἱεραρχῶν». Στὴν πρωτεύουσα τῆς Ἀχαιᾶς μεταφερόθηκε πρὸς ἡμερᾶς ἡ Ἁγία Ζώνη πού φυλάσσεται στὴ Μονὴ Βατοπαϊδίου,

τὴ φορά. Κάποια φορά σὲ ἐκτρώσωτο τῆς διοικήσεως νά ποῦμε κάτι, ἀλλὰ αὐτὸ δέν γινόταν συχνά. Μόνον σὲ ὀρισμένες περιπτώσεις πηγαίναμε σὲ ἐκπρωστῶντες τῆς διοικήσεως, μετά ἀπὸ συμβουλές τῶν δικηγόρων μας. Τὸ κῶναμε τότε γιατί τὸ συνδυάζαμε καὶ μέ ἄλλα θέματα».

–Πρόεδρος: Γιὰ τῆς περατέρω μετωπὸ τῆς διοικήσεως νά ἀνατалаγέντων ἀκινήτων; Τὰ Ὀλυμπιακὰ Ἀκίνητα;

–Ερραῖμ: Αὐτὸ ἦταν ἐνὰ μεγάλο γεγονός. Τὰ ἀκίνητα πού ἔλαβε ἡ μονὴ ἔγιναν γνωστὰ, ὑπῆρξε ἀντίδραση ὅπως τὰ οἰκόπεδα στὸ Ὁραιόκαστρο καὶ τὴν Καρόδια, ὅπου προκλήθηκαν ἀντιδράσεις ἀπὸ τὸν τότε νομάρχη Ψωμιδιᾶ καὶ τοὺς δημάρχους. Τότε πηγαίε στὴν ΚΕΔ καὶ μᾶς εἶπαν ὅτι ὑπάρχουν τρία ἄλλα ἀκίνητα. Γιὰ τὸ Ὀλυμπιακὸ ἀκίνητο μᾶς εἶπαν ὅτι εἶχε κάποια προβληματικά, ἀλλὰ ἡ συζήτηση ἦταν νά φύγουμε ἀπὸ τῆς περιοχῆς πού εἶχαν ζεστάσει οἱ ἀντιδράσεις νά λυτρωθῶμε καὶ θὰ τὰ δοῦμε τὰ προβληματικά στὸ Ὀλυμπιακό. Ἀπαιτεῖτο 15 καὶ 25 ἑκατομμύρια γιὰ τὴν ἐπισκευὴ τῶν, ὁπότε ἐνημέρωσαμε τὴν ΚΕΔ διὰ προτιθέμεθα νὰ πωληθοῦμε τὸ ἀκίνητο. Τελικὰ βρέθηκε ἀγοραστής. Τὸ τίμημα ἦταν 41 ἐκατομμύρια εὐρώ. Στὰ νομικὰ καὶ τὰ οικονομικὰ θέματα εἶχαμε πάντοτε συμβούλους...

Τί εἶπε

ὁ μοναχὸς Ἀρσένιος

«Εἶχα καὶ ἔχω πειστέι καὶ δέν θά βγεῖ ποτὲ ἀπὸ τὴν καρδιά μου πῶς ἡ λίμνη Βιστωνίδα ἀνήκει στὴ μονή, ἀσχετὰ ἀπὸ τὸ τί θὰ πούν τὰ δικαστήρια».

Καὶ ό μοναχὸς Ἀρσένιος ἀναφέρθηκε, ἀπολογούμενος, σὲ «προτροπὴ τοῦ Πατριάρχου» νά λυθεῖ τὸ συμβιβαστικό τρόπο τοῦ θέματος Αἰδῶ. Τούς περισσotέρους κατηγοροῦμενους τούς εἶδα ἐδῶ γιὰ πρῶ-

παρουσία τοῦ Ἑφραίμ.

Ε) Ὁ Μεσσηνιαῖς Νικόλαος θεωρεῖται ἀπὸ ὀρισμένους «ἀκραίους» ὡς «ιδανικὴ ἐπιλογή», ὡστόσο ό ἴδιος δέν ἔχει δεῖξει τὸ ἀνάλογο ἐνδιαφέρον. Ἐπισκέφθηκε πρόσφατα τὴν Οὐκράνια, ἐνῶ ἔχει σχέσεις καὶ μέ τὴν Ἐκκλησία στήν Κριμαία.

ΣΤ) Ἄλλες πληροφορίες φέρουν τὸν Ναυπάκτοιο καὶ Ἀγίου Βλασίου Ἱερόθεο νά ἐνδιαφέρεται γιὰ τὴ θέση μέ τὴ στήριξή τῶν «ἀκραίων», καθὼς ἐσχάτως ἔχει μετακινηθεῖ ἰδιαίτερα σὲ σκληρῆς συντηρητικῆς θέσεως.

Ζ) Ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ἱερώνυμος θὰ ἐπιθυμοῦσε νά δεῖ τὸν Νέας Ἰωνίας καὶ Φιλαδέλφειας Γαβριήλ νά ἡγεῖται τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας. Ὁ Γαβριήλ, μέ σημαντικῆς στοιδεὺς καὶ μέ καινότερα προοδευτικὴ δόξα, ἔχει ἐνὰ βασικό ἀρνητικό: εἶναι μόλις 39 ἐτῶν, μέ ἀποτέλεσμα νά θετεῖ ὑποψηφιότητα γιὰ «μεθεπόμενος» ἀρχιεπίσκοπος.

θυνας: «Κανένας δέν μποροῦσε νά φανταστῇ τὸν ὀρμηζὸν τὸν δημοσιεύματῶν το 2008. Ἐμεῖς πάντα μέ καλὴ πίστη προσπαθοῦσαμε νά βροῦμε λύση, βάσει τοῦ πῶς τό ἑλληνικό Δημοσίο θελεῖ νά ἀντιμετώπιζῃ αὐτό τό θέμα. Καί ἐκεῖ, ἐνῶ περιμένουμε μία πρόταση, γιὰ νά κρατήσουμε τὴ διαχείρισή, ἀκούμε ὅτι «έσείς πρέπει νά φύγετε». Καί μάθαμε λίγο ὀργήτορα ὅτι ό τρόπος αὐτός εἶναι οἱ ἀνταλλαγές, γατί δέν ὑπῆρχαν χρήματα γιὰ νά γίνουν οἱ ἀποζημιώσεις.

Δέν μᾶς ἄρεσε ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ἡ ἰδέα τῆς ἀντάλλαγῆς. Ὁ κ. Μησιτάκος μᾶς εἶπε ὅτι ἦταν κορυνηνική ἀπόφασις ἡ ἐπιλογή τῆς λύσεως τῶν ἀνταλλαγῶν. Ὠρωρήσαμε ἀναγκαιο νά κάνουμε ἐνὰ ἐλεγχὼ τῶν ἀκινήτων, μῆπως ὑπῆρχαν περιπτώσεις ἀκινήτων πού εἶχαν δοθεῖ σὲ ἄλλον ἢ νά πηγαίνες νά τό δεῖς ἀπὸ κοντὰ καί νά εἶχε χῆσις κάποια ἄλλος μέσα. Γιὰ τὰ συμβολαία ἐπιτέλεσε τὸ κ. Πλεκῆ. Ἐγνημότασε τὸν ἀνθρώπου, ό ὁποῖος ἦταν καί στὸν Σάλλογο Φίλων τοῦ Ἁγίου Ὁρους».

Συμψύμα μέ τὸν μοναχό: «Οἱ ἐκπρωσωπο ὁλων τῶν κυβερνήσεων καί ό Μητροστάκης ό ό Σημῆτης καί ὁ Ἀνδρέας Παναγιωτόπου, πάντα μέ κάποια στοργή μᾶς προστάτευαν. Δέν προβληματίζανε συγκεκριμένες ἐρώσεις. Θά δεχόμαστε ὁποιαδήποτε πρόταση τοῦ Δημοσίου γιὰ τὸν περιορισμὸ τῶν ἀκινήτων. Μετὰ τὴν ἀντάλλαγή τῶν ἀκινήτων ἀποφασίσαμε νά τὰ ἀξιοποιήσουμε».

Ὁ μοναχὸς φορησιμένος, ἐκλείσε τὴν ἀπολογία του λέγοντας: «Ἀδὴθ μπορεῖ νά ἐκανα, ἀλλὰ ἀπατεῶνας δέν εἶμαι. Ἀγαπῶ τὸν Θεὸ πάρα πολὺ καὶ θὰ ἦθελα νά συνεχίσω τὸ διακόνημά μου στὸ Ἅγιον Ὁρος. Χαρά μᾶς θὰ ἦταν νά δοῦμε τοὺς ἀνθρώπους πού ταλαιπωρήθηκαν νά πᾶνε σπτάκια τους».

Ἐπὲρ νέας «Μ. Συνόδου» ἐτάχθη ό Σεβ. Ναυπάκτου

Εἰς τὴν Ρουμανίαν εὐρέθη ό Σεβ. Ναυπάκτοιο, ὅπου ἐπράγματοποίησεν ὁμίλιαν. Κατὰ τὴν ὁμίλιαν του ἠρωτήθη τί θὰ ἐπράττειν ό Γέρ. Σωφρόνιος τοῦ Ἑσσεῖ, ἐν ἦτο ἐν ζωῇ, σχετικῶς πρὸς τό Κολυμβάριο. Ὁ Σεβασμιώτατος ἀπήντησεν ὅτι δέν γνωρίζει καί ὅτι μακάρι νά ἐξηγῇ, δία νά εἶπῃ τί νά πράξωμεν. Ὡστόσο ἔλαβε θέσιν. Κατ’ ἀρχὰς καὶ κυρίως ἐτόνισεν ὅτι σχεδόνται θεολόγοι τῆς ἐμπειρίας καί ὀχι ἀπλῶς διπλωμάτες. Ἐξακριτῆρισε τὰ κείμενα τοῦ Ἐκκλησιάρχου ὡς διπλωματικά, ὅπου ό καθένας δύναται νά ἐξάγῃ ό τί συμπέρασμα ἐπιθυμεῖ. Ἐτόνισεν ἐπίσης ὅτι δέν πρέπει νά ἐξέρχων-

ται οἱ χριστιανοὶ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν, διακόπτοντες τό μνημόσυον, ἀλλὰ νά παραμένουν ἐντὸς καί νά ἀγωνίζονται παρὰ τὰ λάθη πού γίνονται, καί νά στοιχούνται πρὸς τὸν Ἐπίσκοπὸν τους. Ἐδῆλωσεν ὅτι θὰ ἦτο καλὸν νά συνελθῇ μία ἐνὰ ἡμεγάλῃ Σύνοδος», ἡ ὁποία νά ἐρμηνεύσῃ θεολογικά τὰ κείμενα τοῦ Κολυμβαρίου. Παρατηροῦμεν ὅτι ό Σεβασμιώτατος δέν ἀποκρίσσει τό Κολυμβάριον ὡς ἀντικανονικόν, ἀλλὰ ἐμμένει εἰς τὴν γραμμήν ὅτι μέ μερικός διορθώσεις, τροποποιήσεις καί θεολογικάς ἐρμηνείας ὅλα θά εἶναι «μία χαρά!» Ὁ Ο.Τ. δέν συμφωνεῖ μέ αὐτὴν τὴν ἀπομν.

Συνάντησις Ἀρχιεπισκόπου – Ὑπ. Παιδείας

Τὴν Δευτέραν ἐπεσκέφθη ό νέος Ὑπ. Παιδείας κ. Κ. Γαβρόγλιου τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καί συνεζητήησαν δια τὰ προκείμενα προβλήματα. Φαίνεται ὅτι αἱ σχέσεις ὁμαλοποιούνται. Παραδέτομεν μέρος τοῦ δελτίου τύπου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 21ης Νοεμβρίου 2016

«Μετά τὴν συνάντησῃ ό ὑπουργὸς τόνισε πῶς συζητήσαν πολλά θέματα, τὰ περισσότερα ἀπὸ τὰ ὁποῖα «ἔχουν σχέση μέ τὸν σύνθετο κόσμον στὸν ὁποῖο ζοῦμε καί τὰ ἐξαιρετικά σύνθετα προβλήματα πού πρέπει νά ἀντιμετωποῦμε» σημειώνοντας πῶς «προσπαθοῦμε νά δοῦμε τοὺς τρόπους πού θὰ συνεχίσουμε τῆς

συζητήσεως μᾶς μέσα στὸ πλαίσιο καί μέ σεβασμὸ τῶν διακρίτων ρόλων Ἐκκλησίας καί Πολιτείας. Ἐχομε πολλά νά κάνουμε σὲ μία κοινωνία μέ τεράστια προβλήματα. Θεωροῦμε δεδομένο τὸν κοινωνικό ρόλο τῆς Ἐκκλησίας». Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐπέστημαν, πῶς «ἡ σημερινὴ ἐπίσκεψις θὰ μποροῦσε νά χαρακτηριστεῖ ἐθιμοτυπική, ἀλλὰ ξεπεράσαμε λίγο τὰ ὅρια καὶ συζητήσαμε ἐπὶ πολλῶν θεμάτων. Συμφωνήσαμε ὅτι ἔχομε νά κάνουμε καί πολλὰ καὶ καλὰ πράγματα». Σὲ ἐρώτησῃ δημοσιογράφων ἐν συζητήθηκε τό ζήτημα τοῦ μαθημάτων τῶν ὘ρθοσκευτικῶν ό Ἀρχιεπίσκοπος ἐπέστημαν ὅτι συμφωνήσαν πῶς «πρέπει νά ἐκκινήσουμε ἀπὸ τό σημεῖο τῆς συνάντησεως στὸ Μέγαρο Μαξίμου πού ἀκούσθηκαν ὅλες οἱ ἀπόψεις καί οἱ θέσεις»...

Ἀνίσχυροι αἱ ἀποφάσεις τοῦ Κολυμβαρίου

Μία ἐκ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Κολυμβαρίου ἦτο ἡ ἐπικύρωσις τῆς ἡδῃ ληφθείσης ἀποφάσεως δια τὴν συγκρότησιν κατὰ τόπους συνελεύσεων Ἐπισκόπων τῆς ἰδίας περιφέρειας. Ἀπὸ τὴν 9ην ἔως τὴν 12ην Νοεμβρίου εἰς τὴν Πόλιν τοῦ Παναμασίνηςλθεν ἡ «Ζ’ Συνάντησῃ τῆς Συνέλευσεως Ὁρθοδόξων Κανονικῶν Ἐπισκόπων τῆς Ἰαπωνικῆς Ἀμερικῆς» ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτη Μεξικοῦ κ. Ἀθηναγόρου. Ὁ λόγος τῆς συναντήσεως ἦτο ἡ ἀπορία, διατί δέν μετέχουν οἱ Ἐπίσκοποι Ἀντιοχείας, Μόσχας, Σεργίας καί Ρουμανίας! Συμφωνῶς πρὸς τό ἀνακοινωθέν τῆς 12ης Νοεμβρίου 2016:

«Στὴν συνάντησῃ αὐτὴ συμμετείχαν ό Μητροπολίτης Ταράσιος, ό Ἀρχιεπίσκοπος Ἱερεμίας, οἱ

Ἐξελίξεις εἰς τὴν Ἀυτοκεφαλίαν τῆς Οὐκρανίας;

Ἀνοικτὸν κρατεῖ τό Πατριαρχεῖον Κωνσταντινουπόλεως τό ζήτημα τῆς Ἀυτοκεφαλίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Οὐκρανίας. Βεβαίως αὐτὸ θὰ συνεχίζεται ὡς μοχλὸς πίεσεως πρὸς τὴν Ρωσίαν δια τὴν στάσιν, πού θὰ κρατήσῃ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ρωσίας εἰς τό ζήτημα τοῦ Κολυμβαρίου. Τὸ Φανάρι φροντίζει νά διατηρῇ «ζεστόν» τό ζήτημα. Ἀποδείξεις αὐτοῦ εἶναι ἡ ὑποδοχή τῆν

18ην Νοεμβρίου εἰς τό Πατριαρχεῖον τοῦ Ἐντιμ. κ. Eugene Czolij, Προέδρου τῆς Μη Κυβερνητικῆς Ὁργανώσεως «Ukrainian World Congress», ἐκ Καναδᾶ, μετά τοῦ Ἐντιμ. κ. Serhiy Kasanchuk, Διευθυντοῦ αὐτῆς ἐν Οὐκρανίᾳ («UJWC Mission to Ukraine»). Προφανῶς ἀσκοῦνται ἐπικρατλαντικαί πολιτικαί πίεσεις δια τό θέμα καί αἱ ἐταφαί εἶναι συνεχεῖς.

Ἐπιχώριος Μητροπολίτης ἄνευ μίτρας!

Τό Πατριαρχεῖον Κωνσταντινουπόλεως ἰσχυρίζεται ὅτι ἡ ὀρθή τάξις πρὸς τὸ συλλειτουργοῦν εἶναι νά φοροῦν μίτραν μόνον οἱ «πρωτοῖς». Αὐτὸ ἔχει ὀδηγήσει εἰς ὅλα τὰ συλλειτουργία πού κλίματος τοῦ Φαναρίου νά φέρῃ μίτραν μόνον ό πρωτοπρεσβύτερος καὶ ὁ πρὸς τὸν ἐπισκοπικὸς Τελημνοσού κ. Ἰωβ (Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον) καί οἱ Θεοφιλέστατοι Ἐπίσκοποι κ. Δοσίθεος (Πατριαρχεῖον Γεωργίας), Ἐπίσκοπος Ἀριανδρῶ Βαρθολομαῖος (Μητροπόλεως Γερμανίας - Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον) καί Χωρεπίσκοπος Νεαπόλεως κ. Πορφύριος (Διευθυντὸς τοῦ Γραφείου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου παρὰ τῇ Ευρωπαϊκῇ Ἐνώσει). Συμφώνως πρὸς τὰ Φαναριώτικα ἔθιμα μίτραν ἐφερεν ό Σεβ. Γερμανίας καί ὀχι ό Ἐπιχώριος Μητροπολίτης! Τὰ ἴδια διατάσσονται ἐ